

[2nd March 1966

திரு. சா. கணேசன் : சிறுவர் கலைக் களஞ்சியம் (சில்ரன்ஸ் என்சைக்ளோப்பீடியா) தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தால் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதற்கு அரசாங்கம் எவ்வாறு உதவி செய்து வருகிறது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். என்ன உதவி செய்யக்கூடும், என்ன உதவி செய்யமுடியும் என்பதெல்லாம் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றிய விவரங்களுக்குத் தனியாகக் கேள்விபோட்டால் விவரங்கள் சொல்லலாம்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1966-67—cont.

* **திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் :** மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

9-3C
a.m.

விவசாயத்திற்கு மிக மிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது என்று கூறப்படுகிறது. அமைச்சர்கள் பேசும்போதெல்லாம் விவசாயத்திற்காக ஏராளமாகச் செலவு செய்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் பிராந்தியமான கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியில் ஒவ்வொரு வருஷமும் தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டு பஞ்சத்தால் விவசாயிகள் வாடி வதங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு தண்ணீர் இரண்டு தண்ணீர் பஞ்சந்தான் ஏற்படுகிறது. அதனால் அங்கே நெல் சாலியாகப் போகும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். அதே நேரத்தில் பச்சத்தில் இருக்கிற மதுரை ஜில்லா போன்ற இடங்களில் இரண்டு போகும், மூன்றுபோகும் சாகுபடி செய்வதற்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதையும் பார்க்கிறோம். எங்கள் பகுதியிலே ஒரு தண்ணீரே கிடைக்காமல் இருக்கும்போது அங்கு மூன்று போகும் வளைவிக்கத் தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் நினைத்தால் கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கலாம். அவர்களுக்கு, தண்ணீர் கொடுக்க மனம் இல்லையென்றுதான் தெரிகிறது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நல்ல மனது இல்லாமலா வைகை அணைக் கட்டைக் கட்டி தண்ணீர் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : வைகை அணைக் கட்டுத் தண்ணீர் திருமங்கலத்திற்கும் மதுரை ஜில்லாவுக்கும் தான் போகிறது. இராமநாதபுரம் ஜில்லா எங்கே பயன்படுகிறது? மேலூர் பகுதிக்கு அதிகமாகத் தண்ணீர் போகிறது. அங்குதான் எக்ஸ்டன்ஷன் கிடைக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் மேலூர் பகுதியைக் கவனிப்பது மாதிரி திருவாடானை, திருப்பத்தூரைக் கவனித்தால் நாங்கள் நல்ல நிலைக்கு வந்து விடுவோம். உடனடியாக ஒரு கால்வாயை வெட்டினால் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. மதுரை ஜில்லா கீழையூரிலிருந்து மலம்பட்டி வரை ஒரு கால்வாய் இரண்டேழுக்கால் மைல் தூரம் வெட்டினால், அந்தத் தண்ணீர் உப்பாற்றில் வந்து எரி கண்மாய்களுக்கு வந்து சேரும். அதன் சருக்கை வழியாக மணிமுத்து ஆற்றில்போய் திருவாடானை தாலூகா பூராவுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கும் அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால்மட்டும் போதாது. நிச்சயமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க முன் வரவேண்டும்.

நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு வைத்திருப்பதுபோல் தண்ணீருக்கும் உச்ச வரம்பு வேண்டும். தண்ணீரில் பாகுபாடு என்? மழை பெய்கிறது, ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் வரிகிறார்கள். எல்லா விவசாயிகளுக்கும் ஒரே மாதிரித் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும். கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதிக்கு ஒரு தண்ணீருக்காவது ஏற்பாடு செய்வதுபற்றி இந்த பட்ஜெட் விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

2nd March 1966] [திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

கேரள, ஆந்திர, மைசூர் சர்க்காருடன் எல்லாம் தண்ணீர் பற்றிப் பேசிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அங்கு இருப்பதும் காங்கிரஸ் அரசாங்கங்கள்தான், இங்கிருப்பதும் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தான். இரண்டு பேரும் சேர்ந்து தண்ணீரைப்பற்றி ஒரு முடிவு செய்து கொள்வதிலே என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது. அப்படியே இருந்தாலும் சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டில் எடுத்துச் சொல்லி, அவர்கள் இதிலே தலையிடுவதன் மூலமாக நிவாரணத்தைத் தேடலாம். ஏராளமான தண்ணீர் கடலில்தான் விழுந்தாலும் பரவாயில்லை என்று நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, மற்ற மாகாணங்களுக்கு அந்தத் தண்ணீரைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இல்லை. இந்த மாதிரி நிலைமையில் எப்படி விவசாயத்தைப் பெருக்கமுடியும். எல்லா நதிகளையும் தேசிய மயமாக்கவேண்டும். அந்த மாதிரிச் செய்தால்தான் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் போகும். விவசாயம் உண்மையிலேயே பெருக வேண்டுமென்றால் தண்ணீர்க் கஷ்டம் நீங்கினால்தான் டீடியும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

விவசாயத்திற்கு ரசாயன உரம் ரொம்ப முக்கியமானது. கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் அதிர்ஷ்டவசமாக ஒரு மழை பெய்து இரண்டாம் போகம் சாகுபடி செய்கிறார்கள். இந்த நிலையில் உரம் கிடைக்கவில்லை. மந்திரியிடம் மூன்று முறைகள் சொல்லியாயிற்று. உரம் வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். உரம் கிடைக்காததன் காரணமாகப் பயிர் மோசமாகி விடும் நிலை இருக்கிறது. முதலில் உரம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உரத்தைக் கோராப்பரேடில் சொசைடிகள் மூலம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒழுங்காகவே உரத்தைக் கொடுப்பதில்லை. கோவாப்பரேடில் சொசைடிகள் எப்படி இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் நிறையப் பேசியிருக்கிறார்கள். பெரும்பகுதி மோசடியாகவும், கொள்ளையடிப்பதாகவுந்தான் இருக்கின்றன. உரம் வருவதே போதாமல் இருக்கிறது, அதோடு வரக்கூடிய உரம் கூட விவசாயிகளுடைய கையில் சேரும் அளவுக்கு நிலைமை இல்லை. ரசாயன உரத்திற்கு வழி செய்யாது எவ்வாறு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும். உரத்தை அதிக விலைக்கு விற்பவர்களைக் கண்டுபிடித்துச் சரியான முறையில் கேஸ் போடுவதில்லை. போலீஸ் அதிகாரிகளைக் கேட்டால் இந்த மாதிரிக் கேஸ்கள் எல்லாம் போடுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். உரமானது விவசாயிகளுக்குப் போய்ச்சேர வழிசெய்தால்தான் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யமுடியும்.

மண் தரம் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. ஏந்தெந்த உரத்தை எந்தெந்த நிலத்தில் போட்டால் பயன் உள்ளதாக இருக்குமென்று கண்டுபிடிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு நிலத்தின் தரத்தையும் பார்க்கவேண்டும். பக்கத்தில் பக்கத்தில் உள்ள நிலம்கூட வித்தியாசமாக இருக்கிறது. மண் வளப் பரிசோதனையைத் தனித் தனியாக ஒவ்வொரு வருஷமும் செய்யவேண்டும். அதற்குத் தகுந்த யோசனைகளை விவசாயிகளுக்குக் கூறி விவசாயத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு விவசாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் இன்னும் கொண்டு வரவில்லை. இதைப்பற்றி எத்தனையோ முறை சொல்லியாயிற்று. விவசாயத்தை அதிகமாகப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறபோது விவசாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் இல்லையென்று சொன்னால் என்ன பிரயோசனம்? இந்தப் பிளேட்டில் விவசாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைப்பற்றிக் கூறுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். விவசாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அவசியமாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் லஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. லஞ்சம் கொடுக்காமல் ஒன்றுமே செய்யமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபை மெம்பர்களாக இருந்தாலும்கூட வேலை நடக்கவேண்டுமென்றால் லஞ்சம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைதான் இருக்கிறது. வாடிக்கையாக அவர்கள் வாங்கி வரக்கூடிய அந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்பு ஒரு பக்கம் லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது ஒரு மனுதாரர், எதிர் மனுதாரர் இருவரிடமுமே பணம் வாங்குகிறார்கள். அதை வாங்காது எந்தப் பேப்பரையும் பரிசீலனை செய்வதில்லை. சுபீட்சமான நிலை வரவேண்டுமென்றால் லஞ்சப் பழக்கம் அறவே போகவேண்டும்.

[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [2nd March 1966]

பொதுப்படையாக போலீஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட் இந்த விதத்தில் ரொம்ப மோசமாக இருக்கிறது. எந்த ஸ்டேஷனை எடுத்துக்கொண்டாலும் பெரும் பகுதிகளில் இரண்டு பக்கங்களில் இருந்தும் பணம் வாங்கும் ஸ்டேஷன்கள் தான் அதிகமாக இருக்கின்றன.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அப்படி ஒரு ஸ்டேஷன் இரண்டு பக்கங்களிலும் பணம் வாங்குகிற ஸ்டேஷன் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது எது, யார் யார் வாங்கினார்கள் என்பதை அங்கத்தினர் விவரமாகச் சொன்னால் அதுபற்றி விசாரிக்கலாம். ஆனால் ஏதோ தேர்தல் பிரசாரத் திற்காக இங்கு சட்டசபைக்கு வந்து எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று பேசுவது நல்லதல்ல.

“சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்”

என்று இங்கேயே எழுதிப் போட்டிருக்கிறது. விவரமாகச் சொன்னால் நாங்கள் ஆக்ஷன் எடுக்கமுடியும். அப்போதுதான் நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியும். ஏதாவது பேசிக்கொண்டுபோனால் என்ன அர்த்தம்?

திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஒன்றிரண்டு இடங்களில் இந்தமாதிரி இருந்தால் குறிப்பாகச் சொல்லலாம். எல்லா இடங்களிலும் இப்படியாகிவிட்டதே எங்கு லஞ்சம் வாங்காத நிலைமை இருக்கிறது? ஒன்றிரண்டு இடங்களை எடுத்துச் சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள். . . :

Mr. SPEAKER : The hon. Member should mention specific cases. Otherwise there is no use in making such a general allegation.

திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஒன்றிரண்டு இடங்களை நான் குறிப்பிட்டாலும் அமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு அவர்களைத் திருப்பிப்போடு என்று சொல்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அந்த மாதிரி நடந்திருக்கிறது. வேண்டுமானால் சொல்கிறேன். என் தொகுதியில் தேவகோட்டையில் ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர் பற்றி டி. எஸ். பி.யிடம் ரிப்போர்ட் செய்து மாற்றினால் அவரை திருப்பிப்போடு என்று அமைச்சர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. மாற்றினால் அங்கு திருப்பிப்போடுவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். டி. எஸ். பி. பார்த்து, தப்பு செய்திருக்கிறார் என்று மாற்றினால் அங்கேயே அவரைப் போட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் வற்புறுத்துகிறார்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது).

* **திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கம் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்கும்போது சிலர் பொதுவாக அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவதும், பலர் தங்கள் தொழில்களில் நடக்க வேண்டிய பல விஷயங்கள் பற்றிப் பேசுவதும் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.

“நாலாறும் ஆறுக நனிசிறிதாக—எப்புறனும்
மேலாறும் மேலுறை சோரும்—வீடு.”

என்ற விதத்தில் காங்கிரஸ் மருமகன் குடித்தனம் வைக்கப்பட்டான். தன் னுடைய திறமையால் நல் முறையில் நடத்தி வருவதைப் பார்க்கிறோம். ஊர் புகழ், உலகம் புகழ் தன் வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறது காங்கிரஸ். இதைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாது வேறு அம்சங்களில் குறை சொல்வதற்கு இல்லாமல் பொதுவாக ஊர் புகழுகிறது என்று ஆத்திரப் பட்டு மாமியார் மருமகனை வைவதுபோல் இங்கு சில மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் வைவதைப் பார்க்கிறோம். சோறு குழைந்து விட்டது, பதார்த்தம் வேகவில்லை. குழம்பிற்கு உப்பு, காரம் போட விட்டு விட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. நல்ல முறையில் இன்னார் இனியார் என்ற பாரபட்ச மின் பரிமாறப்பட்ட விருந்தை நன்றாகப் புசித்து விட்டு மாமியார் மருமகனைக் குறை கூறுவதுபோல் குறிப்பாக எதுவும் சொல்ல முடியாது பொதுவாக பலபடியாகத் தோன்றியதுபோல் குறை கூறி வருவதைப் பார்க்கிறோம். வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் நாம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் என்ன என்பதை மறந்து

2nd March 1966]

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

விட்டு சர்க்கார் செய்த சில காரியங்களையும், செய்யாமல் இருக்கும் சில காரியங்களையும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். மிகக் கஷ்டமான நிலையில் ஆண்டு கட்டி அரசாங்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டு திறமையாக ஆட்சி புரிந்து வருகிறார்கள் என்பது எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் உள்ளக் குன்றே நன்றாகப் புரிந்திருக்கும். ஒருவர் பேசும்போது 18 ஆண்டு காலமாக சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார். அவர் ஒரு விவசாயி என்பதை நான் அறிவேன். இந்த 18 ஆண்டு காலத்தில் விவசாயிகளுடைய நிலை எந்த அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பது தெருவில் போகும் ஒரு சாதாரண மனிதனுக்குக் கூட தெரியும். விவசாயிகளின் நிலை நன்கு வளர்ந்திருக்கிறது. ஏக்கர் 200 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் இன்று ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் விற்பார் இல்லை என்ற நிலை இருப்பதை அறிகிறோம். மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஊர் தோறும் ஆரம்பப்பள்ளிகள், பக்கத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கல்லூரிகள், தொழில் பள்ளிகள் என்று இப்படி எல்லாம் வைத்து மக்களை முன்னேற்றுவதற்காக பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன என்பதை எல்லோரும் அறிவோம். பொதுவாக வருமானம் உயர்ந்து இருக்கிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். கிராமங்களில்கூட மக்களின் வருமானம் உயர்ந்திருப்பதை நாம் அறிவோம். சாதாரணமாக ஒரு கூலி ஆளுக்கு இரண்டு ரூபாய் கூலி கிடைக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் கூலிக்காரர்களாக இருந்தால் கூட, 6 ரூபாய் 8 ரூபாய் என்ற அளவில் வருமானம் கிடைக்கிறது. வேண்டுமானால் போதாது என்று சொல்லலாம் தவிர வருகிற வருமானத்தை வரவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. விவசாயிகளுடைய நிலைமை நல்ல முறையில் வளர்ந்திருக்கிறது. அவர்கள் நல்லமுறையில் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறார்கள். மக்களின் நாகரீகம், பண்பாடு, வாழ்க்கைத்தரம் யாவும் உயர்ந்திருப்பதை நாம் அறிவோம். இதற்குப் பல உதாரணங்கள் கொடுக்கலாம். முன்பெல்லாம் கீழ் நிலையில் உள்ளவர்கள் குளிர்ந்த வேளையில் செருப்புப் போட்டுக் கொண்டிருந்த மரபு மாற்றம். செருப்புப்போட்டுக்கொண்டு நடந்தால் செருப்புத் தேய்கிறது என்று சொல்வார்கள். இரண்டு ரூபாய் செருப்புக்கே அப்படியிருந்தது. இப்போது என்னால் 12 ரூபாய்க்குச் செருப்பு வாங்கி வெளியே போக ஒரு செருப்பு, உட்கார்ந்திருக்க வேண்டிய இடத்திற்கு ஒரு செருப்பு, குளியல் அறைக்குச் செல்ல ஒரு செருப்பு என்று உபயோகிப்பதைப் பார்த்தோம். முன்பு ஒரு ஏழை விவசாயி ஒரு வேஷ்டியும் கொண்டுவந்து வைத்திருந்தால் இப்போது ஐந்து துணிகளைப் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். ஆகவே விவசாயிகள் பழைய குடும்பங்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. தெருவில் போகும்போது நிலைவு எடுத்தவன்போல் கையை நீக்கிப்பார்க்கிறார்கள். கடினமாததை விவசாயிகள் கட்டி இன்று அனுப்பிவிட்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல சாதனங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றை எல்லாம் உபயோகித்து அவர்கள் இன்று நல்ல முறையில் திகழ்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது. விவசாயிகளுக்கு இன்னும் சில வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதில் ஒருவிதமான குற்றமும் இருக்கமுடியாது. விவசாயிகள் இன்று தலைக்கு 50 ரூபாய் வரி கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும். இம்மாதிலத்தில் 370 சொச்சம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருந்தும் 140 பஞ்சாயத்து யூனியன்களில்தான் வைத்திய வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கும் பலவிடங்களில் டாக்டர்கள் இல்லை. அங்கெல்லாம் நல்லமுறையில் டாக்டர்களைப் போட்டு வைத்திய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 50 ரூபாய் வரி கொடுக்கும் விவசாயிகளுக்கு ஒவ்வொரு ஊரிலும் தக்க வைத்திய வசதிகள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி, சாலை அமைப்பு வசதி, பள்ளிக்கூட வசதி, போன்றவற்றிற்கு அங்குள்ள மக்கள் கேட்காமலேயே அவர்களுக்கு இத்தகைய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவற்றிற்காக அவர்கள் இவ்வளவு உதவித்தொகை வேண்டுமென்று கேட்காமலேயே சர்க்கார் செலவிலேயே அவற்றைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தண்ணீர் வசதி குறைவாக உள்ள இடங்களில் எப்படியாவது தண்ணீர் வசதி செய்து

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

[2nd March 1966]

கொடுக்க வேண்டும். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மேற்கு மலையில் உள்ள தண்ணீரைக் கிழக்குப் பகுதிக்குக் கொண்டு வந்து வைப்பாறு, அர்ச்சுன நதிகளில் பாய்ச்ச வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். திரு. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் பேசும்போது கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதிக்குத் தண்ணீர் விடவில்லை என்று சொன்னார்கள். வைகை தேக்கம் கட்டியதால் குறைந்த அளவில் தண்ணீர் வந்திருந்தும் இந்த ஆண்டு 30 நாட்களுக்கு வைகையில் தண்ணீர் விட்டு கிழக்கு இராமநாதபுரத்திற்கு வசதி செய்து கொடுத்தார்கள் என்பதை அவர் மறந்து விட்டுப் பிழை நியாயம் அல்ல.

திரு. கரு. சீமைச்சாமி: வைகையில் முப்பது நாட்கள் தண்ணீர் வந்தாலும் இப்போது பஞ்சமாகப் போய் விட்டது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

கனம் சபாநாயகர் : - அமைச்சர்தான் சாட்சியா?

திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : பஞ்சம் பொதுவாக நாட்டில் ஏற்பட்டது. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு மட்டுமல்ல, என்றும் வற்றாத காவேரி கூட வற்றி தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களில் பஞ்சம் ஏற்பட்டது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. என்றும் பஞ்சத்தால் அடிப்பட்டிருக்கும் இராமநாதபுரத்தைப் பற்றி சீமைச்சாமி அவர்கள் இப்படிச் சொல்வது புதிதாக இருக்கிறது. முன்னால் வைகையில் தண்ணீர் வந்தால் வெள்ளம் கட்டுக்குப் போகுமே தவிர திருப்பி விடப்பட்ட நாள் கிடையாது. ஆக எவ்வளவு நல்லது செய்தாலும் குறை சொல்லவேண்டுமென்றால் சொல்லலாம். கை பட்டால் குற்றம், கால் பட்டால் குற்றம் என்று இதுபோன்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பலன் இல்லை. ஆகவே, விவசாய மக்களுக்கு வைத்திய வசதி அதிகமாக செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று தான் கோருகிறேன். எல்லாப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் ஏற்படுத்தி அவற்றில் எல்லாம் டாக்டர்களைக் கட்டாயமாகப் போடும்படி செய்தால் ஓழிய கிராம மக்கள் வைத்திய வசதி பெற முடியாது. தற்போது கிராம மக்கள் போதிய வைத்திய வசதியில்லாமல் தவிக்கின்றார்கள் என்பதை நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் சுகமில்லாத குழந்தையைத் தோளில் தூக்கிப்போட்டுக்கொண்டு பக்கத்திலுள்ள 6 மைல் தொலைவிலுள்ள இடங்களுக்கு வைத்தியத்திற்காகப் போய்விட்டுத் திரும்பவும் வெயிலில் வருகின்றார்கள். இவ்விதம் வெயிலில் வரும்போது அவர்கள் செய்து கொண்ட வைத்தியமும் வெயிலில் கெட்டுவிடுகிறது, அதை நாங்கள் கண்காணக் கண்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே விவசாய மக்களுக்கு இந்த வைத்திய வசதியை அவசரமாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு மூலமாகப் பல நன்மைகளைச் செய்துகொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், இவைகள் எல்லாம் அவர்களுக்குப் பயன்படும்படியாகச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இன்று கிராமங்களில் நீண்ட காலக்கடன்கள் கொடுத்து உதவுகிறோம். முக்கியமாக நில அடமான வங்கி அமைத்து அதன் மூலமாகக் கடன் கொடுத்து வருகிறோம். ஆனால் சமீபத்தில் நில அடமான வங்கியார் செய்திருக்கும் பல நிர்ப்பந்தங்கள் காரணமாக கிராம மக்கள் கடன் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை இருந்ததொண்டிருக்கிறது. 100-க்கு 20 முன் கடன் கொடுத்துத் தீர்ப்பு தாகவும் 100-க்கு 80 நிலச் சீர்திருத்தத்திற்காகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று விதிமுறைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், பம்புசெட் வைப்பதற்கும் பிளாக் மூலமாக வசிக்கணக்கில் ரூபாய்களைக் கடனாகக் கொடுத்து வருகிறோம். அப்படியிருக்கும்போது நில அடமான வங்கியார் போட்டிருக்கிற நிபந்தனைகளின்படி போதிய அளவுக்குக் கடன் பெற முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான கடனாக இருந்தாலும், அவற்றைத் தாராளமாக கொடுத்து, நீண்ட நாளில் திருப்பிச் செலுத்துவதற்குரிய வழியையும் செய்து கொடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இதற்காக சர்க்கார் முயற்சி எடுத்து ரிசர்வ் பாங்கியில் சொல்லி தற்போது போடப்பட்டிருக்கின்ற நிபந்தனைகளை அகற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2nd March 1966] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

இன்றைக்கு நாம் பல தொழில்களை கிராமங்களில் நிறைவேற்றி வருகிறோம். சிலகாசி, சாத்தூர் முதலிய இடங்களில் நெருப்புப் பெட்டி தொழிற்சாலை அதிகமாக இருக்கிறது. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் மூலமாக கிராமங்களிலுள்ள ஏழைப் பெண்களுக்கு வேலை கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உள்ளேயிருந்து வேலை செய்யும் சிலர் போக, வெளியேயும் இருந்து கொண்டு பலர் வேலை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. இப்போது முக்கியமாக இந்தத் தொழிலுக்கு வேண்டிய மருந்து போதிய அளவிற்குக் கிடைக்காத காரணத்தால் தொழிலில் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். அந்த மருந்து கிடைப்பதற்காக சில ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. இதைப்பற்றி தொழிலாளை அமைச்சர் அவர்கள் முன்பே சொன்னார்கள். ஆனால் தனிப்பட்ட நபர்களிடம் இந்த மருந்தை தயாரிக்கின்ற உற்பத்தி தொழிற்சாலைகளை விட்டு விட்டு, அவர்கள், இஷ்டம்போல் உற்பத்தி செய்வதும், நிறுத்துவதுமாக இருப்பதைவிட, சர்க்காரிலிருந்து ஒரு நிறுவனம் ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக மருந்தை உற்பத்தி செய்து இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கு நிரந்தரமாக மருந்து கிடைக்க ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாக தேவைப்படுகின்ற பாசனத்திட்டங்களில் கிணறு, சிறு குளங்கள் இவைகளைச் சரிப்படுத்திக் கொடுப்பதில் காட்டாறுகளில் அனை கட்டி அவற்றிலிருந்து கிணறுகள், சிறு குளங்கள் இவற்றுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் பெரும் உதவியாக இருக்கும். இதற்கான வேலைகளை உடனடியாக சாதாரண செய்து கொடுத்தால் விவசாய மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 18 ஆண்டு கால காவிரிஸ் ஆட்சிக்குப் பிறகு விவசாயிகள் டாங்க் பிடித்துக்கொண்டு போகவில்லையா, லைடுகளை உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கவில்லையா, கழகாரம் கட்டிக்கொண்டு இருக்கவில்லையா? இவையெல்லாம் மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காட்டவில்லையா என்று கேட்பார்கள். நம்முடைய சர்க்கார் போட்ட சப் பிரமனியம் கமிட்டியார் 3,600 கிராமங்களைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு, ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் 447 ஆக இருந்த வருமானம் இப்போது 437 ஆக குறைந்து இருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரம் தந்திருக்கிறார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் ஜயப்பிரகாஷ் அவர்கள் நலமையில் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி, இந்தியாவிலுள்ள விவசாயி ஒவ்வொருவனும் 34 ரூபாய் அளவிற்குக் கடன் பட்டிருக்கிறான் என்று புள்ளிவிவரம் தந்திருக்கிறது. எப்படி விவசாயிகளுடைய நிலைமை இருக்கிறது, அவர்களுடைய வருமானம் பெருகியிருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்காக நாமே நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டிகள் எல்லாம் கொடுக்கின்ற புள்ளிவிவரங்கள், தீர்ப்புகள் எல்லாம் நாம் கண்காணக்கக் காணக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் எனக்கு முன்னால் பேசியவரின் வாதங்களுக்கு மாறாகவே இருக்கிறது. இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்துப்பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் வரி உயர்வைப்பற்றி எடுத்துச்சொன்ன நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டார்கள். ஜனநாயகத்தின் பேரில் அக்கறை கொண்ட தொழில் அமைச்சர் சட்டசபையில் அவர்கள் பதில் சொல்லி வருகின்ற முறைகளையும், அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் தன்மையையும் நான் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களிடத்தில் எனக்கு நிறைய மதிப்புண்டு. அவர்கள் வரி உயர்வைப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில், இப்படிப்பட்ட வரிகள் அதிகரிப்பு நமது பொருளாதார வளர்ச்சியைத்தான் காட்டுகிறது என்று எடுத்துச்சொன்னார்கள். தொழிலமைச்சருக்கு மட்டுமல்ல, அவரைப்போன்று மேற்பட்டத்திலுள்ள பலருக்கும் இந்தக் கருத்துத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய நிதி இலாகா 1964-ம் ஆண்டில் நான் காவது பைனான்ஸ் கமிஷனுக்கு ஒரு மெமோரான்டத்தைச் சமர்ப்பித்தது. அதில் “இந்தியா முழுமையும் ஒரு தனி நபர் செலுத்துகின்ற வரியை விட இங்குள்ள ஒரு தனி நபர் செலுத்துகின்ற வரிச் சுமை அதிகம்”

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [2nd March 1966]

என்று அந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறது. இப்போது விவாதிக்கப் படுகிற நமது நிதி நிலை அறிக்கையைத் தயார் செய்த இந்த நிதி இலாகா, மேலும் சொல்லுகிறது. “சென்னைமின் தனி நபர் வருமானம் தேசிய சராசரி வருமானத்தைவிடக் குறைவு. இந்தியா பூராவுமே 1962-ல் ரூ. 295 என்றால் சென்னையில் ரூ. 267 தான்”. அதாவது, 28 ரூபாய் இந்திய சராசரி வருமானத்தைவிட தமிழ்நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குக் குறைவாகவே இருக்கிறது என்று நமது நிதி இலாகாவே குறிப்பிட்டிருந்தும், நமது அமைச்சர்களைப்போன்றவர்கள் நம்முடைய பொருளாதார வளர்ச்சி முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். வரிகளைப் பொறுத்தவரையில் உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது என்பதற்கு நான் விளக்கங்கள் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் உபரி இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், அந்த உபரி ஏற்படுவதற்கு, எவ்வளவு வருமானம் வரிகளின் மூலம் வந்திருக்கின்றது என்பதை நாம் உணர முடிகிறது. கடந்த ஆண்டில் மட்டும் 24 கோடி ரூபாய் வரியாகப் பெறுவதற்கு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு தான் இந்த உபரி காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். 1938-39-ல் நமது மாநிலம் ஒரு பெரிய மாநிலமாக இருந்த நேரத்தில் 16 கோடி ரூபாய் வரியாக வந்து கொண்டிருந்தது. 1946-47-ல் அதாவது சுதந்திரம் வந்த நேரத்தில் 57 கோடியாக இருந்தது. அவ்விதம் இருந்த வருமானம் இப்போது 188 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த உயர்வு எங்கேயிருந்து வந்திருக்கிறது? எவ்வாறு இந்த உயர்வு ஏற்பட்டது? அரசாங்கம் சம்பாதித்திருக்கிறது என்றால் எல்லோரும் மகிழ்ச்சி அடைவலாம். நம் சர்க்காருக்குள்ளே முக்கியமான சொத்துக்களில் ஒன்று டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா. அதுவும் நஷ்டத்தில் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே வரியைப்போட்டு சர்க்காரை நடத்துவது என்கின்ற ஒரு கொள்கையைத்தான் இந்த ஆட்சியினர் வைத்திருக்கிறார்களே தவிர வரி போடாது என்றால் கடன் எழுப்பிக்கொள்வதும், அதன் மூலமாக சாதித்துக்கொள்வதுமாக இருக்கிறதே தவிர, 18 ஆண்டு அல்லமாக சோஷியலிஸம் பேசிவருகின்ற இந்த சர்க்கார் வருமானத்தை பெருக்கிக்கொள்வதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்திருக்கிறதா என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நேற்றையதினம் பேசிய கனம் கோசல்ராம் அவர்கள் சொன்னார்கள். “உலகத்திலேயே நிலத்திற்கு அதிகமாக வரி போடுகின்ற நாடு நம்முடைய நாடுதான்” என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய கூற்றை ஆதரிப்பது போல், யூ. என். செக்ரட்டரி ஜெனரலுடைய பிரதம உதவியாளராக இருக்கக்கூடிய திரு. சி. வி. நரசிம்மன் அவர்கள் பம்பாயில் ஜனவரி 21-ம் தேதி பேசிய போது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “India is a tax laboratory and all the systems of taxation in the world you will find in India. I think it is high time to think about the tax system” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வரி போட்டு ஆளுகின்ற முறையைப்பற்றி யோசித்துப் பார்க்கவேண்டிய கடத்தில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். என்னென்னபுது வரிகள் போடலாம் என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய டாக்ஸ் லாபரட்டரியாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதை நமது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவில் வரி இருக்கின்ற இனங்கள் எல்லாம் குறைந்து கொண்டே வருகின்றன. வரி முறைகளில் டைரக்ட் டாக்ஸ் என்றும் இன்டைரக்ட் டாக்ஸ் என்றும் இரு முறைகள் இருக்கின்றன. டைரக்ட் டாக்ஸேஷன் ஒரு சில தனிப்பட்டவர்களைப் பாதிக்கிற வரி முறை ஆகும். இன்டைரக்ட் டாக்ஸேஷன் பொதுமக்களைப் பாதிக்கிற மறைமுக வரிமுறை ஆகும். டைரக்ட் டாக்ஸேஷன் மூலம் நேரடியாக வரியாக வரக்கூடிய இனமாக இருப்பது நிலவரி ஒன்று தான். மறைமுக வரியாக வரக்கூடிய இனமாக விற்பனை வரி, வாகன வரி போன்ற வரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சோஷலிஸ அமைப்பில் இன்டைரக்ட் டாக்ஸை மட்டும் நம்பிக்கொண்டு இருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. டைரக்ட் டாக்ஸ் மூலமாக வரி வருகிற இனங்களில் மத்திய அரசுக்கு இருப்பது வருமான வரி. அந்த வருமான வரி மூலமாக ஏராளமான பணம் மத்திய அரசுக்குச் செல்லுகிறது. வரி மட்டுமல்லாமல் தொழில்கள் மூல

2nd March 1966]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

மாக வருமானம் வருகிற வாய்ப்பு மாநிலத்திற்கு இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. நல்ல வருமானம் வரக் கூடிய ரயில் இலாகா மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. நம் மாநிலத்தில் ஏற்படுத்தப்படுகிற கணரகத் தொழில்கள் அத்தனையும் மத்திய அரசுக்கு வருமானம் அளிக்கக் கூடிய இனமாக இருக்கின்றன. மாநில அரசுக்கு வருமானம் வரக்கூடிய இனங்களுடைய அல்லது தொழில் துறை வருவாயோ இல்லாத ஒரு நிலையத்தான் நாம் காணவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சமயத்தில், எதிர்காலத்தில், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போட்டு ஏராளமான பணத்தைச் செலவழிக்க இருக்கிறோம். இதை எப்படிச் செய்யப் போகிறோம் என்பது சிக்கலான கேள்வி. இதற்கு எதிர்காலத்தான் பதில் சொல்லவேண்டும். இந்த நிலைமை இன்றைய தினம் உருவாசியிருப்பதற்குப் பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பது தான் காரணம் என்று பல பேர்கள் பேசுகிறார்கள். வளர்ச்சி என்பது வேறு, வீக்கம் என்பது வேறு. உடம்பு உண்மை யாகப் பருத்திருந்தால், அந்த உடம்பைப் பார்த்து “ஆள் உப்பியிருக்கிறான்” என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் நோஞ்சானாக இருக்கிறவனுக்கு உடம்பு திடீரென்று பருத்திருந்தால் அது வீக்கம். வீக்கம் மரணத்திற்கு அறிகுறி என்று டாக்டர்கள் சொல்லுவார்கள். நாட்டிலே இன்றைய தினம் ஏற்பட்டிருப்பது உண்மை வளர்ச்சி அல்ல, வீக்கம் ஆகும்—இன்பிளேஷன் ஆகும். 1960-64-க்குள் பணப் புழக்கம் 2,400 கோடியிலிருந்து 3,752 கோடியாகியிருக்கிறது. அதாவது 43.7 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது—பணவீக்கம் அதிகரித்திருக்கிறது. ஆனால், தேசிய வருமானம் அந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. 17.5 சதவிகிதம் தான் உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த அளவுக்குப் பண வீக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே, என்ன காரணம்? ஒரு பெரியவர் சொல்லுகிறார்—“ஒரு சிலரிடத்தில் பணம் குவிந்திருப்பதே பண வீக்கத்துக்குக் காரணம். பணம் படைத்த ஒரு சில நபர்கள் ஆடம்பரமாகச் செலவழிப்பது மட்டுமின்றி பதுக்கி வைக்கவும் செய்கிறார்கள். அதனால் எந்தப் பணம் உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்குக் காரணமோ, அந்தப் பணம் நாச வேலைகளைச் செய்கிறது. அதனால் தான் விலைவாசிகள் ஏறுகின்றன” என்று சொல்லியிருக்கிறார். யார் அந்தப் பெரியவர் என்றால், மத்திய உள் துறை அமைச்சர் திரு. நந்தா அவர்கள் தான். சொன்ன இடம், ஜெயப்பூர் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டம். ஆனால், நம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் 1962, மே மாதத்தில், “விலைவாசி உயருகிறது, அதற்காக ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போர்ட்டத்தை நடத்தவேண்டும்” என்று சொன்ன நேரத்தில், அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள். “அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் உண்டுபண்ண வேண்டும் என்பதற்காகவே சில அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் விலைவாசிகள் ஏறி விட்டதாகக் குரல் எழுப்புகின்றனர். இது அரசியல் பித்தலாட்டம்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். நம் அரசுக்குப் பதில் சொல்லுகிற சந்தர்ப்பத்தை திரு. நந்தா அவர்களே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்—அந்த சந்தர்ப்பத்தை எங்களுக்கு வைக்காமல். விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் நன்றாக உணர முடிகிறது. நாம் வீட்டுக்குச் சென்றால் பெண்டு-பிள்ளைகளைப் பார்த்தால், அவர்கள் சிரமங்களை அறிந்தால் விலைவாசி எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை சாதாரணமாக அறிய முடியும். 1952 முதல் 1963 வரையில் விலைவாசிகள் 3.2 சதவிகிதம் உயர்ந்தன. 1963-லிருந்து 1965 ஜூலைக்குள், 1½ அண்டுகளுக்குள் விலைவாசிகள் திடீரென்று 25 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கின்றன. இதற்கு என்ன காரணம் என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டாமா? திரு. நந்தா அவர்கள் பணவீக்கத்திற்குக் காரணம் ஒரு சிலரிடம் பணம் குவிந்திருப்பது தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். திட்டக் கமிஷன் உறுப்பினர் பாக்டர் வி.கே. ஆர்.வி. ராவ் அவர்கள் பிப்ரவரி மாதம் 7-ம் தேதி சொல்லியிருக்கிறார்—“இந்தியாவின்னுடைய பொருளாதாரம் சோஷலிஸப் பாதையை நோக்கிச் செல்லவில்லை. மாறாக, முதலாளித்துவத் திசையை நோக்கியே செல்லுகிறது. வருமான ஏற்றத் தாழ்வைச் சமன் செய்யும் தன்மை சர்க்காரின் வரி முறையால் பழுதுபட்டுள்ளது. சர்க்காரால் வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்க முடியவில்லை. பாப வழிகளில் பணக்காரர்கள் குவித்த பணத்தைவெளியே கொண்டுவரத் தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குப் பதில் தாஜா செய்யப் படுகிறது” என்று. தாஜா செய்கிறவர்கள் யார்? அரசாங்கம்தான்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[2nd March 1966]

தாஜா செய்கிறது. பணம் எங்கே போய்க் குவிந்திருக்கிறது? மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டபிறகு, வரிகள் பல போட்டு வசூலித்தும் போதாமல் 3,500 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கிச் செலவழித்த பிறகு அதன் பலன் எங்கே போயிருக்கிறது என்றால், பணக்காரர்களிடம் தான் பலன் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது என்று திரு. நந்தா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மறைந்த மாணிக்கம் பண்டித நேரு அவர்கள் கூட முன்பே எடுத்துச் சொன்னார்கள்—“திட்டங்களின் பயன் ஒரு சில பணக்காரர்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறதேயொழிய, அந்தப் பலன் யாருக்குச் சேர வேண்டுமோ அந்த ஏழை மக்களுக்குச் சேரவில்லை” என்று. ஒருசிலர் இடத்தில் குவிந்திருக்கிற பணத்தை எடுக்க வேண்டிய சர்க்கார், ஆயுதத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சர்க்கார், சோஷலிஸம் பேசுகிற சர்க்கார், பணத்தை எடுப்பதற்குப் பதில் அவர்களைத் தாஜா செய்கிறது என்று சொன்னால் நாம் என்ன கருத் முடியும்? அவர் மட்டுமல்ல. பிப்ரவரி 9-ம் தேதி, அதே ஜெய்ப்பூரில், காங்கிரஸ் ஃபோரம் ஆஃப் சோஷலிஸ்ட் ஆக்ஷன்—திரு. நந்தா அவர்கள் பெற்றெடுத்த ஒன்றாகும் இம்மன்றம்—சோஷலிஸத்தை எப்படி வளர்ப்பது என்று விவாதிக்கக் கூடிய மன்றம் அது—அதிலே முன்னாள் அமைச்சர் திரு. மாளவியா அவர்கள் பேசிய போது, ஒரு வாசகத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அத்தனை பேரும் உணர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்—“பண்டித நேரு மறைந்த 18 மாதங்களில் ஐந்தாய்க் சோஷலிஸத்தை அழிக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன” என்று சுறியவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் அல்ல. முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கே. டி. மாளவியா அவர்கள் எல்லா அமைச்சர்களையும் வைத்துக் கொண்டு அந்த மன்றத்தின் கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். அதை மறுக்க முடியுமா? எவ்வளவு ஹாரிசன்கள், எவ்வளவு சோசலிச வந்தகொண்டிருக்கின்றன—பண மூட்டைகள் விவராரத்தைப் பற்றி. நடந்து முடிந்த பிரதமர் தேர்தலில் பணமூட்டைகள் என்னென்ன செய்தார்கள் என்று பொறுப்பான பத்திரிகைகளில் நாம் பார்க்கவில்லையா? திரு. டி.டி.கே. அவர்கள் நிதி அமைச்சர் பதவியிலிருந்து விலகியதற்குக் காரணம் பண மூட்டைகள் என்று பத்திரிகைகள் எழுதுவதைப் பார்க்கவில்லையா? என்ன காரணம், பண மூட்டைகளின் செல்வாக்கு இந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருப்பதற்கு? பண மூட்டைகளை நம்பித்தான் அரசாங்கம் நடைபெற முடியும் என்ற நிலைமை வந்திருப்பதற்கு என்ன காரணம்? பண மூட்டைகளை வைத்துக்கொண்டு தேர்தல் நடத்தலாம், கட்சியை வளர்க்கலாம் என்று இந்திய அரசியலில் மாற்றம் ஏற்பட என்ன காரணம் என்று பார்க்கவேண்டும். இவைகளை எடுத்துச் சொல்லும் நேரத்தில், காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல ஆசனங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் ஏற்படவேண்டும் என்பதற்கும் என்னுடைய கட்சிக்கும் எந்தவித அபிப்பிராய பேதமும் கிடையாது. திட்டமிட்டு பொருளாதாரம் வளர வேண்டுமென்று 1938-ல் மாலார் சபாஷ் சந்திர போஸ் தலைவராக இருந்த காலத்தில், மறைந்த மாணிக்கம் பண்டித நேரு அவர்கள் தலைமையில் கமிட்டி போடப்பட்டு அப்போது முதற்கொண்டே இந்தியப் பொருளாதாரம் பற்றி எண்ணி வந்திருக்கிறார்கள். அப்புறமும் கூட ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்தியப் பொருளாதாரத்தைப் பரிசீலிக்கும் தன்மை அகில இந்தியாவைக் கட்டி ஆளும் கட்சியாகிய காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இருந்துவந்திருக்கிறது. இப்போது இந்தியப் பிரதமராக இருக்கிற திருமதி இந்திரா காந்தி காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்த நேரத்தில், 1958-ல் காங்கிரஸ் ப்ளானிங் சப்-கமிட்டி ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தது. அந்த அறிக்கையில் 1958-ல் ஆண்டிலேயே, ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். அது “வருமான உயர்வின் காரணமாகத் தனி நபர் தேவையும் உயரும். அதனால் விலை உயரும். ஆனால் வருமானம் அதே விதிதத்தில் எல்லா தரப்பட்ட மக்களுக்கும் உயராது என்பதால் விலை உயர்வின் காரணமாக பாதிக்கப்படும் மக்கள் திண்டாட நேரும். எனவே உணவின் விலை மிகமிகச் சிறந்த சிக்கலை உருவாக்கும். இதனால் பொருளாதாரத் திட்டத்தைச் சீர்குலைத்து சமுதாய நிலையைச் சாய்க்கும்” என்று 1958-ல் காங்கிரஸ் கமிட்டி, காங்கிரஸ் அரசாங்கத்திற்கு எச்சரிக்கை விடுத்தது.

2nd March 1966]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

ஏழு ஆண்டுகள் ஆன பிறகு இன்று இதைப் பார்க்கிறோம். காங்கிரஸ் தலைவர்கள் எச்சரிக்கை விடுக்கிறார்கள் ! அபாயச் சங்கு ஊதுகிறார்கள் ! ஆச்சரியம் என்ன என்றால் யார் நாட்டை கட்டிக் காக்கிறார்களோ அந்தப் பெரிய அமைச்சரும், கட்சியைக் கட்டிக் காக்கிற தலைவர்களும், அவர்களோ அபாயச் சங்கு ஊதும் நிலைமை இருக்கிறது என்றால் இதை என்ன என்று சொல்லுவது ? மத்திய அரசு கடன் வாங்குகிறது. மாநில அரசு கடன் வாங்குகிறது. அரசாங்கம் மட்டும் தான் கடன் வாங்குகிறதா என்றால், என்.ஜி.ஓ.-க்களாக இருக்கிறவர்களும், மத்திய தர மக்களும், “கடன் பட்டு அவதியுருவோர் சங்கம்” என்றே ஒரு சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்று சென்னையில் !! இதுவா, வளர்ச்சி ? இதுவா பொருளாதார வளர்ச்சி ? மத்திய அரசாங்கத்துக்கும், மாநில அரசுகளுக்கும் கடன், போதாததற்கு மக்களும் கடன்பட்டு அவதிப்படும் நிலைமைகள் வந்திருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டிய ஆபத்தான கட்டம் வந்திருக்கிறது என்று நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

நிதி நிலை அறிக்கையில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள், சிக்கனம் செய்யவேண்டியதன் அவசியத்தைப்பற்றி வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை மிக மிக நான் வரவேற்கிறேன். அதற்கான ஆலோசனைகளைக் கூறவேண்டும் என்றும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சிக்கனத்தைப் பற்றி ஆலோசனை செய்வதற்காகச் சிக்கனச் சோம்பப்புக் குழு என்று போட்டிருப்பதாக அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னைய தாம்மையான அப்பிரியாதத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சிக்கனத்தை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமானால் முதன் முதலில் செய்யவேண்டிய காரியம் ஒன்றுண்டு. இந்தச் சிக்கனச் சோம்பப்புக் குழுவே இல்லாமல் செய்வது தான் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்கு உதாரணமாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி நான் கூறியதற்குக் காரணம் சொல்லுகிறேன். இந்தச் சிக்கனச் சோம்பப்புக் குழு யாருடைய தலைமையில் போடப்பட்டிருக்கிறது ? நாம் என்னிப் பார்க்க வேண்டும். அதே போல் டைரக்டர் ஆஃப் விஜிலன்ஸ் என்ற ஒரு பதவியை நாம் சிருஷ்டித்து, அதற்கு ஒருவரை நியமித்திருக்கிறோம். இதே மன்றத்தில், இந்த விஜிலன்ஸ் துறையில் ஒரு நல்ல நிபந்தனையப் போடவேண்டும் என்ற விவாதம் வந்த நேரத்தில், “இப்பொழுது இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரியே போதும், டைரக்டர் வேறு ஒருவரை நியமிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை” என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது எப்படி இந்த அவசியம் ஏற்பட்டது ? யாரை அந்த டைரக்டர் ஆஃப் விஜிலன்ஸாகப் போட்டிருக்கிறோம் ? ஓய்வு பெற்ற பிரதம காரியதரிசி அவருக்கு இந்த வேலைக்காக ரூ. 1,800 சம்பளம் வழங்கப் போகிறோம். அது மட்டும் அல்ல. அவருக்குக் கிளக்கும் பென்ஷன் தொகையையும் அவர் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்த அளவு சம்பளம் கொடுத்து, ஓய்வு பெற்ற பிரதம காரியதரிசியை, ஓராண்டு காலத்திற்கு அல்ல, ஈராண்டு காலத்திற்கு அல்ல, மூன்றுண்டு காலத்திற்கு அல்ல, “ஐந்து தாண்டு காலத்திற்கு நீங்களே டைரக்டராக இருங்கள்” என்று சொல்லி, அவரை நியமிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது ? சர்க்காரிலே சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிற காரியதரிசிகள் இன்றைய தினம் இல்லையா ? திறமையானவர்கள் இல்லையா ? இன்றைய தினம் நிதி இலாகாவின்மைய செயலாளராகப் பணியாற்றுகிற வாலிபர் எந்த அளவு வன்மையுள்ளவராகத் திகழ்கிறார் என்பதை நாம் காண முடிகிறது. அப்படி, வேலையில் இருக்கும் அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்துவதை விட்டு, ஓய்வு பெற்ற ஒருவரை அழைத்து வந்து உட்கார வைக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது ?

அது மட்டுமல்ல, நாஷனல் ஸ்மால் சேவிங்ஸ் என்பதற்கு ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. அந்த அமைப்புக்குத் துணைத் தலைவராக இருக்கிறவர் யார் ? மயிலாப்பூரில் காங்கிரஸ் கட்சியை எதிர்த்து, கடந்த பொதுத் தேர்தலில் போட்டியிட்டவர்கள் அந்த இடத்திலே வைஸ்-

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[2nd March 1966]

சேர்மனாக உட்கார வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக, அவருக்குத் துணையான இன்னொருவர், போன தேர்தலில் காங்கிரஸை எதிர்த்து வேலை செய்தார். அவர், ப்ரெஸ் ரிலேஷன் ஆபீசராக நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். எதற்காக இதெல்லாம்? அவர்களுடைய சேவையைப் பாராடுவதை நான் மறுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு எதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற தன்மை இருந்தால் அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். பழைய தியாகிகள் அவர்கள். ஆனால், அவர்களுக்கெல்லாம், எதிர்க்கட்சி களில் இருந்து காங்கிரஸ் கட்சியை வளர்ப்பதற்காக வந்தவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக, இப்படியெல்லாம் வேலைகள் கொடுக்கலாமா? என்னைக் கேட்டால் நான் சொல்வேன். சிக்கனத் துறையில் முதன் முதலாகச் செய்யவேண்டிய காரியம், இந்த “இன்ஃப்ரமேஷன் டிபார்ட்மென்ட்” என்கிற ஒன்று இருக்கிறதே, அந்த டிபார்ட்மென்டையே எடுத்துவிடலாம் என்று சொல்லுவேன்.

இன்ஃப்ரமேஷன் டிபார்ட்மென்ட் எப்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்டது, ஏன் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள். இன்றையதினம் அந்த இலாகா விற்கு இருக்கின்ற வேலைகள் அதிகம் இல்லை. ஆனால், தமிழ் வளர்ச்சிக் காக நாம் ஒரு இலாக்காவை வைத்திருக்கிறோம். தமிழில் மொழி பெயர்ப்பதற்காக ஒரு இலாக்காவை வைத்திருக்கிறோம். இன்ஃப்ரமேஷன் டிபார்ட்மென்ட் என்றும், தமிழ் மொழிபெயர்ப்பதற்காக இருக்கும் இலாக்கா என்றும், தமிழ் வளர்ச்சிக்காக இருக்கும் இலாக்கா என்றும் மூன்று இலாக்காக்கள் இருப்பதற்குப் பதிலாக மூன்று இலாக்காக் களையும் ஒரே இலாக்காவாக ஆக்கினால் வேலைகள் இன்னும் செம்மையாகச் செய்ய முடியும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் ஆகும். இதைக் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அமைச்சர்களுடைய சுற்றுப்பயணம். இதிலே நாம் சிக்க னத்தை அதிகமாகக் கடைப்பிடித்தாகவேண்டும். வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில், அட்வைசர்கள் இருந்தபோது, ஒரு அட்வைசர் ஒரு மாவட்டத் திற்கு செல்கிறார் என்றால், அந்த மாவட்டத்திலே போய் உட்கார்ந்து கொண்டு, சம்பந்தப்பட்ட எல்லா ஃபைல்களையும் கொண்டு வரச் சொல்லி அந்த ஃபைல்களையெல்லாம் பார்த்து, எதாவது இடத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் நேரடியாகப் பார்த்து, அங்கேயே டிஸ்போஸல் செய்யும் வழக்கம் இருந்தது. இன்றையதினம் சுற்றுப் பயணம் செய்யும் அமைச்சர்கள் இப்படிப்பட்ட குறைகளைக் கேட்கிறார்களா என்று பார்த்தால், யாரைப் பிடித்தால் எப்படி ஒட்டு வரும், எங்கெங்கே கூட்டங்கள் போடலாம் என்கிற இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் மட்டுமே நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் ஈடுபடுகிறார்களேயொழிய, கட்சியை வளர்க்கிற கண்ணோட்டம் பெருகிறதேயொழிய, உண்மையிலேயே மக்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சுற்றுப் பயணங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. சுற்றுப் பயணங்கள் தேவை தான். மக்களைச் சந்திக்கவேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால், நம்முடைய அமைச்சரவை, இன்றையதினம் இருக்கும் காங்கிரஸ் அமைச்சரவை, அந்தக் காரியத்தை— மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்கிற காரியத்தை—சரிவரச் செய்கிறார்களா என்றால், செய்வது இல்லை. ஆகவே, அந்தப் போக்கை அவர்கள் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சிக்கனத்தைப் பற்றி யோசிக்கும் இந்த நேரத்தில் மிக மிக அவசியமானது, அரசாங்கத்தினுடைய முறைகளும் மாறவேண்டும் என்று. இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது யோசிக்க வேண்டிய விஷயம். இன்றையதினம் சிக்கனத்தைப் பற்றி நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் டெல்லி சர்க்காருக்கும் கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். டெல்லியிலே இன்றையதினம் சுமார் 53 மந்திரிகள் அமர்ந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். டெல்லி சர்க்கா ருக்கென்று ஒரு சில இலாக்காக்களை ஒதுக்கிவிட்டு, மாநில சர்க்கார் மற்ற இலாக்காக்களை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். டெல்லி சர்க்கார் வைத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாத இலாக்காக்களை எல்லாம் வைத்துக்

2nd March 1966]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

கொண்டு, அவற்றுக்கென்று தனித்தனியாக மந்திரிகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பானேன்? டெல்லியில் கல்விக்கென்று ஒரு அமைச்சர் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. டெல்லியிலே சுகாதாரத்திற்கென்று ஒரு அமைச்சர் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. டெல்லியிலே, பிற்பட்ட மக்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கென்று ஒரு அமைச்சர் இருக்கவேண்டியதில்லை. டெல்லியில் எழு அல்லது எட்டு அமைச்சர்கள் இருந்தால் போதும். மாநில விவகாரங்களையெல்லாம் நாம் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இதனால் ஏராளமான பணம் மிச்சம் ஏற்படக் கூடும். மறைந்த பண்டித நேரு அவர்கள், “டெல்லியே ஃபைல் காடாக ஆய் விட்டது” என்று ஒரு சமயத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கான யோசனைகளிலும் கவனம் செலுத்தி, டெல்லியில் செலவாகும் பணத்தை எல்லாம் மாநிலங்களுக்குத் திருப்புவதற்கான வழிவகைகள் என்ன என்று நம்முடைய அரசு யோசிக்கவேண்டும்.

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன். நேற்றைய தினம் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் கனம் திரு தண்டாயுதபாணி அவர்களும், கனம் திரு கோசல்ராம் அவர்களும் ஒரு விஷயத்தை மிக மிக வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். “விவசாயிகளுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் வரியை எடுத்துவிடக் கூடாதா?” என்று அவர்கள் மிகவும் பணிவோடு கேட்டார்கள். அதையே நானும் மிக மிகப் பணிவோடு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் செலுத்துகிற வரியின் மூலமாக எட்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நமக்கு வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், ஆண்டொன்றுக்கு எட்டு பெற்றிருக்கும் கடன் தொகைக்குச் செலுத்தும் வட்டி மட்டுமே நாம் கோடி ரூபாய் ஆகிறது. எட்டு கோடி ரூபாய் என்பது பெரிய காரியம் அல்ல. எதிர்காலத்தில் சர்க்கார் சம்பாத்தியத்திலேயே அரசாங்கத்தை நடத்த முடியும் என்ற அறிகுறி தோன்றவேண்டியவகையில், விவசாயிகளுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் வரியை—அவர்கள் சொன்னதற்காகவாவது, அல்லது எங்கள் சார்பிலிருந்து விடுக்கிற வேண்டுகோளுக்காகவாவது ரத்து செய்யவேண்டும். அப்படியும் இல்லையென்றால், காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் கோவையில் நவம்பர் 26-ந் தேதி பேசிய நேரத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “விவசாய உற்பத்தியில் ஊக்கம் ஊட்டும் வகையில் வரி நிவாரணம் அளிக்கப்படவேண்டும்” என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது பெருத்த அபிமானத்தை, பெரும்பத்தியை வைத்திருக்கும் நம்முடைய சர்க்கார் அவருடைய வழியிலே நடைபெறுவதாகச் சொல்லுகிற நம்முடைய சர்க்கார், இங்கேயிருக்கிற உறுப்பினர்கள் கூறுகிற வார்த்தைகளைக் கேட்டு எதிர்க்கட்சியினர் விடுக்கிற இந்த வேண்டுகோளை மதித்து நடப்பதற்கு இஷ்டம் இல்லாவிட்டால், அவர்களுடைய தலைவர் சொல்லுகிற அந்த விருப்பத்தையாவது மதித்துச் செயல்படவேண்டும் என்று சொல்லி என் னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிற இந்தவரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இங்கே பேசிய கனம் அங்கத்தினர்களில் சிலர், “சுதந்திரம் அடைந்து பதினெட்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன, இந்தப் பதினெட்டு ஆண்டுக் காலமாக இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடியதெல்லாம் எங்கே பார்த்தாலும் வரி, வரி என்று வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே சமயத்தில், ஏழை எளிய மக்கள், சாதாரண மக்கள் இன்னும் நிலைமை கெட்டு நிலைமையிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், இந்த அரசாங்கம் தகுதியில்லாத அரசாங்கம், அவர்கள் ராஜினாமா செய்யவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். சொல்வதற்குத் தகுதி இருக்கிறதோ இல்லையோ, இந்தச் சபையில் அவ்வாறு ராஜினாமாச் செய்யுங்கள் என்று சொல்வது நல்லது அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். காலம் வருகின்றது. மன்னார்களாகிய மக்கள், நீதிபதிகளாகிய மக்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [2nd March 1966]

யாரிடத்தில் பொறுப்பைக் கொடுத்தால் ஆட்சி நன்றாக நடக்கும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். வரி போடுவார்கள் அதை வைத்துக்கொண்டு பேசலாம் என்று எண்ணி ஏமாந்தவர்கள் பேசுவதற்கு வேறு ஒன்றும் இல்லையே என நினைத்து ராஜிநாமாச் செய்யுங்கள் என்று பேச முற்படுவது சரியாகாது. ராஜிநாமாச் செய்ய வேண்டுமா அல்லது மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து, பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இந்த பட்ஜெட்டில் விவசாயத்திற்காக ஒன்பதுகோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு இன்னும் அதிக அளவில் ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்பது எங்கள் விருப்பம். இன்றைய தினம் நாட்டில் உள்ள பஞ்ச நிலையைப் போக்குவதற்கு விவசாயிகள் தாம் திரிமாசக் உழைத்தாக வேண்டும். கடந்த ஜூன் மாதத்திலிருந்து விவசாயிகளை அணுகித்தான் நாம் பல்வேறு உதவிகளையும் பெற்றோம். அவர்கள் நாட்டின் முதலெலும்பாக இந்த அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் அளித்து வருகிறார்கள். மாற்றுக்கட்சியினர்கள் அவர்களிடத்தில் சென்று எத்தகைய பிரசாரத்தைச் செய்தபோதிலும்கூட அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தக்க பாதுகாப்பாக இருந்து வருகிறார்கள். ஆகவே நாம் இன்னும் பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்கி—இவர்களுக்கு என்ன என்ன வசதிகள் வேண்டுமோ அவை எல்லா வற்றையும் அளிக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த எந்த வகையிலும் கடன் கேட்கிறார்களோ அதைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் தாம் நம்முடைய நாட்டுக்கும், இராணுவத்திற்கும் பக்க பலமா இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய தாரியங்களைச் செய்யத் தவறிவிடுவோமேயானால் அது நல்லதாக இருக்காது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மதுரை ஜில்லாவைச் பொறுத்த வரையில் பத்தாயிரம் கிணறுகள் எடுக்கச் சொல்லி சர்க்கார் உத்தரவு இருக்கிறது, அப்பகைஷன் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் பணம் கேட்டால் ஜூன், ஜூலை மாதங்களில் தான் தருவோம் என்கிறார்கள். உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேலும் சட்டசபையில் பல்முறை சொல்லி வந்திருக்கிறேன். 5 ஏக்கராவுக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்கள் தனியாகக் கிணறு எடுப்பது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கமே பத்தாயிரம், பத்தினந்தாயிரம் என்று செலவிட்டு சிறு நிலக்காரர்களுக்கென்று (காமன் வெல்) பொதுக் கிணறு எடுத்துக் கொடுக்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான ரசாயன உரங்களைக் காலாகாலத்தில் உடனுக்குடன் சப்ளை செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டாகவேண்டும். அவர்களிடத்தில் ப்ரொக்யூர்மெண்டு செய்கிறோம். மேலும் கொள்முதல் செய்வதில் குறைந்த நிலக்காரர்களுக்கு விலக்கு அளித்துவிடவேண்டும். ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் நாம் டார்ஜெட் வைப்பது குருவி தலையில் பெரிய சுமையை வைப்பது போலத்தான் இருக்கிறது. விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். மற்ற பொருள்களின் விலைவாசியோடு ஒப்பிடும்போது 23-19 ரூபாய் என்பது மிகவும் குறைவு. குறைந்தது 30 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்துவிட்டால் எந்த இடத்தில் கொண்டுவந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டாலும் அவர்கள் கொண்டு வந்து கொடுப்பார்கள். ஆகவே, விலையை 30 ரூபாயாக உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று பணியோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் மட்டும் அல்ல, பல அங்கத்தினர்கள் கோரியிருக்கிறார்கள். பயிர்களில் பூச்சி விழுந்தால் காலரா, ப்ளேக் போலக் கருதி—பளாக்குகளில் நிறைய அதிகாரிகளை வைத்திருக்கிறோம். நம் செலவிலேயே அந்தப் பிராந்தியத்தில் பூச்சி மருந்து அடிக்கச் செய்து அதற்காகும் செலவைக்கூட நிலவரியோடு சேர்த்து வசூல் செய்துகொண்டு விடலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

2nd March 1966] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

இன்னும் விதைகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஏ.டி.டி. 27 என்றும், சோளத்தில் கலப்பு விதை என்றும் ஆராய்ச்சியின் மூலம் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த விதைகளைக் கேட்டால் தஞ்சாவூரில் இருக்கிறது. இங்கு இருக்கிறது என்று சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. அந்த அந்த இடத்தில் கிடைக்க வழி செய்யப்படவேண்டும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பரீட்சார்த்தமாக இப்போதுதான் அந்த விதையை தஞ்சை மாவட்டத்தில் உபயோகித்துப் பார்த்திருக்கிறோம். எல்லா இடங்களிலும் கொடுக்க விதை எங்கே இருக்கிறது?

கனம் திரு வெ. ராமையா : ஏ.டி.டி. 27 இப்போது மதுரையிலும் கிடைக்கிறது.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : பாசனத்தை எடுத்துக் கொண்டால் குடவனாறு திட்டத்திற்காக ஒரு லட்சம் செலவிட்டிருக்கிறோம். இன்னும் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட வரவில்லை. மக்கள் மிகவும் ஏமாற்றம் அடைந்து இருக்கிறார்கள். உண்டியாக பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் வரும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு அங்கத்தினர் பேசும்போது இராமநாத புரத்திற்கு தண்ணீர் விடாமல் மதுரைக்கு மட்டும் கொடுக்கின்றார்களே என்று யாரோ வருந்துவதுபோலச் சொன்னார்கள். உண்மையில் அதை நினைத்தால் நெஞ்சம் வேதனைப்படுகிறது. எங்களுடைய நிலத்தை எல்லாம் நாங்கள் தியாகம் செய்திருக்கிறோம். படைத்தவனுக்கு இல்லாத பாகக்காய் நெய்யில் வறுத்துத் தின்றார்களாம் என்பது போல எங்களுக்குத் தண்ணீர் இல்லாது வைகை, பெரியாறு தண்ணீரை இன்றைக்கு இராமநாதபுரத்திற்கு எடுத்துப்போய்விடுகிறார்கள். பொறுமையில் அப்படி எடுத்துப் போகக்கூடாது என்று நான் சொல்ல வராவிட்டாலும் எங்கள் பகுதிக்கும் தண்ணீர் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிலக்கோட்டை வட்டாரம் மிகவும் வறண்ட பகுதி, கடந்த ஆண்டு வாங்கிய லோனைக் கூடத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்கு பேரணியிலிருந்து வைகையில் ஒரு கால்வாய் வெட்டி தண்ணீர் வசதி பாசனத்திற்கு அளிக்கவேண்டும். விவசாய மக்களுக்கு நிலப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்து கல்விக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். எம். ஏ., பி. ஏ., படிக்க உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் உள்ள பெண்கள், மேல் வகுப்பு படிக்கிற எல்லா மாணவிகளுக்கும் இலவசப் படிப்பு அளிக்க ஆவன செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களுக்கு பரிசு அளிக்கும் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். அவர்களுக்கு 20 ரூபாய் குறையாமல் பென்ஷன் அளிக்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

இந்த ரூ. 20 இனிமேல் ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்களுக்கா? அல்லது கடந்த 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஓய்வு பெற்று, மாதம் ரூ. 3, ரூ. 4 என்று பென்ஷன் வாங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்களே அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுமா என்பது தெளிவாக இல்லை. முன்னால் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கும் 20 ரூபாய் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதேபோன்று இந்த உபகாரச் சம்பளத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஆண்டுக்கு ரூபாய் 1,500-க்கு மேலாக வருமானம் இருந்தால் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒரு கணவனும், மனைவியும் சேர்ந்து சம்பளத்தால் கூட 2,500 ரூபாய் வந்துவிடுகிறது. ஆனால், அவர்களுக்கு 7, 8 குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் அவர்களால் சம்பளம் கட்ட முடியாது. இரண்டுபேர்களும் வேலை

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [2nd March 1966]

பார்த்துச் சம்பாதித்து 2,500 ரூபாய் வருமானம் வந்தாலும் கூட அந்தக் குழந்தைகளுக்கு சம்பளம் கொடுத்துப் படிக்க வைக்க முடியவில்லை. ஆகவே, 2,500 ரூபாய் வருமானம் வந்தாலும் கூட அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு எல்லாம் உபகாரச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹரிஜன மக்களுக்கு இன்னும் பல கிராமங்களில் வீட்டி மனை வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை. சுகாட்டுக்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதியும் கிராமங்களில் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. இதையெல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பிரச்சாரம் செய்து அவர்களைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தப் பார்த்தார்கள். ஆனால் ஹரிஜன மக்கள் அவ்வளவு நன்றிகெட்ட சமுதாயம் அல்ல. அவர்கள் எப்பொழுதும் அரசாங்கத்திற்குப் பக்கபலமாகத்தான் இருப்பார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு நாம் நாட்டில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறோமே அதைப்போன்று மூன்று ஆண்டு திட்டங்களைப் போட்டு, இந்தக் குடிநீர் வசதி, வீட்டி மனை, சுகாட்டிற்கு இடம் இவைகளை யெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்குச் செய்துகொடுத்து, இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் இல்லாமல் ஆக்கிவிட வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மெடிக்கல் டிப்பார்ட்மெண்டை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், துரதிர்ஷ்டவசமாக நான் 1962-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்கு அடிக்கடி போக்கடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஜெனரல் வார்டைப் பார்த்தால் சகிக்கமுடியவில்லை. அவ்வளவு மோசமாக அந்த வார்டு இருக்கிறது. உறுப்பினர் திருமதி குழந்தையம்மாள் அவர்களுடைய வீட்டுக்காரருக்கு அடிப்பட்டு அவர்களை நான்கள் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரிக்குத் தூக்கிக்கொண்டு போனால் அங்கே 12 மணிக்கு அவரை கவனிப்பதற்கு ஆள் கிடையாது. ஆகவே அங்கே ஃபிராக்சர் சைருக்குத் தனியாக ஸ்பெஷலிஸ்டுகள் போட்டு 24 மணி நேரமும் இருந்து, வரக்கூடிய பேஷண்டுகளைக் கவனிக்கக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் மற்றொன்றையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பஞ்சப்படி உயர்த்தவில்லையென்று என்.ஜி.ஓ.க்கள் எல்லாம் முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பஞ்சப்படியை 5 ரூபாய் அல்லது 10 ரூபாய் உயர்த்தாவிட்டால் பரவாயில்லை. அவர்களுக்கு எல்லாச் சாமான்களும், குறைந்த விலைக்கு—இப்பொழுது எண்ணெய் விலை கூட உயர்ந்துவிட்டது—கொடுப்பதற்கும் அவர்களுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் குறைந்த விலைக்குக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிலே, ஜில்லா அளவிலே, அல்லது பிளாக் அளவிலே, கூட்டுறவு முறையிலோ அல்லது வேறு முறையிலோ துணிமணி முதல்கொண்டு குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொடுக்கவேண்டும். அப்படி செய்தால் அவர்கள், பஞ்சப்படி கொடுங்கள், சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுங்கள் என்று கேட்காமல் நிம்மதியாகத் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களுக்கு இன்னும் எங்கள் பகுதி மக்கள் மீது இரக்கம் வரவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : A grave charge against the Minister !

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : எங்கள் பகுதியிலே உள்ள திருமங்கலம் கால்வாய் மூலமாக 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்பது அகரிமெண்ட். ஆனால், அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் 15 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் வரை விவசாயம் செய்ய வசதி

2nd March 1966] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

செய்து இருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதிகளிலே டிரை கிராப்பும் விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை, வெட் கிராப்பும் விவசாயம் செய்ய முடியவில்லை, தண்ணீர் இல்லை; ஆகவே, சுர்ப்ளஸ் ஆக இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை குருவத்துறை, காடுவெட்டி, மண்ணாடிமங்கலம் போன்ற கிராமங்களுக்கு (குறுக்கீடு) ஆயிரம் ஏக்கருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-67-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நடைபெறும் இந்தப் பொது விவாதத்தில் நான் கலந்துகொண்டு சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்வதற்கு எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்ததற்காக நான் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது இந்த விவாதத்திலே நான் பேசுவதற்கு முன்பாக, முதன்முதலாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வாழ்த்தைத் தெரிவிக்கிற வயது எனக்குக் கிடையாது, அப்படிக்கூட சில வேளைகளிலே கேட்கக்கூடும். என்னுடைய பொருள்களையச் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்ற கருத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னால் முதலமைச்சர் உடல் நலக் குறைவாக இருந்த நேரத்தில், பணிகள் எல்லாம் எங்கே தடைபடுமோ என்று நாம் பயந்துகொண்டிருந்த நிலைமை மாறி இப்பொழுது நல்ல திடகாத்திரத்துடன் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் பல ஆண்டுகள், இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக அல்ல, பழம் பெரும் தேசபக்தர்களில் ஒருவராகவும், முன்னணித் தலைவராகவும், பல ஆண்டுகள் திடகாத்திரத்துடன் இருக்கவேண்டும்; அவர்கள் இப்பொழுது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்காக நான் என்னுடைய பெரும் மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் நான், தமிழகத்திற்கு பல நன்மைகள் பயக்கக்கூடிய காரியங்கள் செய்யப்படும் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் நண்பர்கள் பலர் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவும் பேசியாகிவிட்டது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இன்னும் பேசத்தெரியவேண்டியது இருக்கிறதா என்று சிலவேளைகளில் நான் சந்தேகப்படுகிறேன். உணவுத் துறையில் எவ்வளவு தோல்வியடைந்துவிட்டோம்; இந்த அரசாங்கம் உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்க முடியவில்லை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டு விட்டது. விலைவாசி ஆகாய விமான வேகத்தில் வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. வருமானம் ஆமை வேகத்தில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் எவ்வளவோ சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்ற வகையிலே பதில் சொல்லுகிறார்கள். பதினெட்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு, சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இன்றைக்கு நாம் நாசத்தின் விளிம்பிலே, உச்சகட்டத்திலேதான் நின்று கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் முதலமைச்சர் தவறாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்மீது எனக்குக் கோபம் அல்லது வருத்தம் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட நிலையையெல்லாம் மாறிவிட்டது. ஐந்து நிதிநிலை அறிக்கைகள் முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் எத்தனை நிதிநிலை அறிக்கைகள் சமர்ப்பிக்கப்போகிறார்கள்? இந்த உரையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற விளக்கங்களைப் பார்த்தால் எதிர்காலத்தைப் பற்றி நினைக்க பயங்கரமாக இருக்கிறது. எதிர்காலத்தைப் பார்க்கிற நேரத்திலே இன்னும் ஒரு பயங்கரமான எதிர்காலம் தமிழகத்தை நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறதோ என்றுதான் கவலைப்படுகிறேன். நான் அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டின் நிலையை விவரிக்க வேண்டியதில்லை. உணவு கிடைக்க வில்லை, உடை கிடைக்கவில்லை, வருமானம் அதிகப்படுத்தப்படவில்லை, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை, இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்பு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[2nd March 1966]

கிறேன். சென்ற வாரம் நான் பட்டகாரர் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உள்ள காங்கேயம் என்ற இடத்திற்குப் பக்கத்திலே உள்ள வெள்ளக்கோயில் என்ற ஊருக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே தீத்தாம்பாளையம் என்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அங்கே குடிதண்ணீருக்கு ரேஷன் போடப்பட்டு இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டு மூலமாக லாரிகளில் தண்ணீர் கொண்டுவந்து அங்கே இருக்கிற மக்களுக்கு, வள்ளியாத்தானுக்கு 1 குடம், மயிலாத்தானுக்கு 2 குடம், வேலம்மானுக்கு 3 குடம் என்று கார்டு வைத்துக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தேன். இத்தனை ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்ட பிறகும், கோடிக்கணக்காக வரியாகப் பெற்ற ரூபாய்களை நாசமாக்கியதற்குப் பிறகும் கூட இந்த நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது. இன்றைய அரசின் அவல நிலை அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, உடை, உறைவிடம் கொடுக்க முடியாதது மட்டுமல்ல, அதனினும் அடிப்படையிலே தேவையான குடிதண்ணீரையே கூட கொடுக்க முடியாததாய் இருக்கிறது. அதற்குமேல் நான் அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

வரியே இல்லாத பட்ஜெட் என்று பத்திரிகையில் தலைப்பிடுகிறார்கள். வரியே இல்லையா? கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்வார்களா? கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதியமைச்சராக ஆனதிலிருந்து அவர்கள் போட்ட புது வரிகள் மட்டும் 19 வரிகள். கனம் பத்தவத்சலம் அவர்கள் நிதியமைச்சராக வந்து இந்தச் சட்டசபையிலே, சபையில் அனுமதிக்குக் கொண்டு வந்த வரிகள் 19 ஆகும். அதனால் இந்த மாநில ஏழை மக்களிடமிருந்து இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் வசூலிக்கப் பட்ட பணம் 60 கோடி ரூபாய். அவர்களால் போடப்பட்ட புதுவரிகளின் வகையையும் வசூலான தொகையை மட்டும் உங்கள் அனுமதியின் பேரில் படிக்கிறேன்.

முதலாவது 1—Increase in the rate of assessment on wet lands and water-cess on dry lands—நீர்த் தீர்வை, புன்செய் நில நீர்த் தீர்வை வரி மூலம் 3 கோடி 91 லட்சம். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளிலே வசூலான தொகை இது. ஜூலை மாதம் 1962-ஆம் ஆண்டில் இது போடப்பட்டது.

இரண்டாவது வரி, மூன்றாவது வரி—Increase in the rate of tax on Motor Vehicles and increase in the rate of tax on passengers and goods carried by Motor Vehicles—பஸ் பிரயாண கட்டண வரி, மோட்டார் வாகன வரி இரண்டின் மூலம் வந்த பணம் 15 கோடி 7 லட்சம் ரூபாய்.

நான்காவது வரி—Electricity Consumption Tax—மின்சாரம் உபயோகிப்போர் கொடுக்கும் வரியினால் இந்த நான்கு வருஷத்தில் வந்த தொகை 9 கோடி 26 லட்சம்.

ஐந்தாவது வரி—Increase in the rate of Sugarcane Cess—கரும்பு தீர்வையை அதிகரித்ததினால் வந்த பணம் 1 கோடி 34 லட்சம்.

ஆறாவது வரி—Increase in the rate of Stamp Duties—பத்திரங்கள் கட்டண வரி மூலம் கிடைத்தது 4 கோடி 95 லட்சம் ரூபாய்.

ஏழாவது வரி—Increase in the Betting Tax—பந்தய வரியினால் வந்த தொகை 64 லட்சம் ரூபாய்.

எட்டாவது வரி—Increase in the Registration Fees—பதிவுக்கட்டண வரியினால் கிடைத்தது 1 கோடி 41 லட்சம் ரூபாய்.

ஒன்பதாவது வரி—Doubling of the Central Sales Tax—மத்திய விற்பனை வரியை இரட்டிப்பாக்கியதால் வந்த தொகை 5 கோடி 10 லட்சம் ரூபாய்.

பத்தாவது வரி—Urban Land Tax—நகரப் புற நில வரியின் மூலம் கிடைத்தது 90 லட்சம் ரூபாய்.

2nd March 1966]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பதினொன்றாவது வரி—Increase in the rate of Sales Tax on Luxury Articles from 7 to 10 per cent—ஆடம்பரப் பொருள்களின் மீது உபரி விற்பனை வரி மூலம் கிடைத்தது 65 லட்சம் ரூபாய்.

பன்னிரண்டாவது வரி—Surcharge on Electricity tariff on both High Tension and Low Tension Consumers—மின்சாரக் கட்டண சர்சார்ஜ் மூலம் கிடைத்தது 6 கோடி 14 லட்சம் ரூபாய்.

பதினமூன்றாவது வரி—Increase in the rate of General Sales Tax on Cotton, Cotton Yarn, Cotton Waste, etc., from 1 per cent to 2 per cent—பருத்தி, பருத்தி நூல், மற்ற பொருள்களின் மீது உள்ள வரியை இரண்டு சதவிகிதமாக ஆக்கிய காரணத்தால் கிடைத்த தொகை 1 கோடி 5 லட்சம் ரூபாய்.

பதினான்காவது வரி—Increase in Central Sales Tax Revenue due to the revision of the General Sales Tax on Cotton, Cotton Yarn, Cotton Waste, etc.—பருத்தி, பருத்திநூல், ஆகிய இனங்களின் மீதுள்ள பொது விற்பனை வரியை மாற்றியமைத்ததால் மத்திய விற்பனை வரி வருமானத்தில் அதிகரிப்பு ஒரு கோடி ரூபாய்.

பதினைந்தாவது வரி—Increase of passenger fares in Madras State Transport Service—அரசாங்க பஸ் பிரயாணிகள் கட்டணத்தை உயர்த்தியதால் வந்த வருமானம் 1 கோடி 10 லட்சம் ரூபாய்.

மேற்சொன்ன பதினைந்து வரிகளின் மூலமாக வந்த வருமானம் 52 கோடி 52 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். கடந்த நவம்பரிலே போடப்பட்ட நான்கு வரிகளும்—விற்பனை வரி, நீர் வரி, நில வரி, மின்சார வரி—ஆகியவற்றில் போடப்பட்ட 8 கோடியையும் சேர்த்து 60 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மேல் வருமானம் வந்திருக்கிறது. நான் வரியே விதிக்க வேண்டாமென்று சொல்லி வரவில்லை. வரி கூடாது என்பது எங்கள் சித்தாந்தமுமல்ல. இவ்வளவு வரி விதிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு நிலைமை என்ன? நம்முடைய மாநிலத்தின் கடனைப் பற்றிச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். கடன்கார சர்க்கார், பிச்சைக்கார சர்க்கார் என்று சொல்லும்போது அமைச்சர்களுக்குக் கேட்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு உண்மை நிலைமை என்ன? நிலைமை மிகப் பயங்கரமாக இருக்கிறது. இந்தச் சர்க்கார் ஆட்சிபிடித்ததற்கு வந்த பிறகு கடன் பளு கொஞ்சம் கூடக் குறையவில்லை. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்கிய கடன், நிதிக் கார்ப்பரேஷனிடம் வாங்கிய கடன், பொதுச் சந்தையில் வாங்கிய கடன் இவ்வளவும் சேர்ந்து 1962-63-ஆம் ஆண்டில் 264 கோடி ரூபாய், 1963-64-ல் 307 கோடி ரூபாய் பொதுக் கடன், 1964-65-ல் 339 கோடி ரூபாய் பொதுக் கடன், 1965-66-ல் 387 கோடி ரூபாய் பொதுக் கடன் என மதிப்பிடப்படுகிறது. இது இன்னும் அதிகமாகக் கூட ஆகலாம். நான்காண்டுகளுக்கு முன்பு 264 கோடி ரூபாயாக இருந்த பொதுக் கடன் இன்று 387 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உயர்ந்துவிட்டது. இது சிறு விவகாரம் அல்ல. இதை யார் கட்டப் போகிறார்கள்? அதற்கு நிதி ஆதாரங்கள் என்ன? எதிர்க்கூலத் தலைமுறையினரின் மீது சமையைத் தள்ளி விடுவது ஆகாதா? அவர்களுக்கு நன்மை செய்யாவிட்டாலும் போகட்டும். 400 கோடி ரூபாய் கடன் என்றால் நமது செல்வ வளங்களின் நிலைமை என்ன என்றும் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு நம்மிடத்தில் இருக்கிற பெரிய நிறுவனம் எலக்ட்ரிசிடி போர்டு. அதில் 100 கோடி, 200 கோடி என்று முடக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருகிற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்போது ஐந்து வருஷத்திற்கு அரசாங்கம் கொடுத்த கடனுக்கு வட்டி கொடுக்க முடியாத நிலை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் எலக்ட்ரிசிடி போர்டின் நிலைமை. ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டின் நிலைமையைப்பற்றி திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் சொன்னார்கள். தொழிலமைச்சர் அவர்களுடைய மேற்பார்வையில், பரிபாலனத்தில் இருக்கும் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் ஏறக்குறைய 10 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போடப்பட்டுள்ளது. அதன் நிலைமையும் கூட இந்த வருடமும் அடுத்த வருடமும் வாங்கிய கடனுக்கு வட்டிக் கொடுக்கக் கூடிய நிலையில்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[2nd March 1966]

தான் உள்ளது. இந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலும் எந்த நிலைமையில் அந்த வட்டியைக் கொடுக்க முடியும் என்றால், டீசல் ஆயில்மீது மத்திய சர்க்கார் வரி போடாமல் இருந்தால் வட்டியைக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி ஓர் நபந்தனை. ஆனால் அந்தக் கனவை நேற்றைய தினம் மத்திய நிதியமைச்சர் சசிந்திர சவுத்திரி அவர்கள் பாம்படுத்தி விட்டார்கள். டீசல் ஆயிலுக்கு வரி விதிப்பு வந்துவிட்டது. பெரிய நீர்ப் பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளோம். அதனால் எல்லாம் வருமானம் வரும் என்று சொல்லலாம். பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் என்று இருக்கிறது. இதனுடைய மொத்த முதலீடு மின்சாரத் தைக் கழித்து, 24 கோடி 86 லட்சம் ரூபாய் ஆகும். அதிலே நமக்கு வரக்கூடிய வருமானத்தைப் பார்த்தால்—அந்தக் கணக்குபாணி எனக்குத் தெரியவில்லை; நிதிக் காரியதரிசி அவர்கள் தான் எழுதியிருக்கிறார்கள்—07 சதவிகிதம் லாபம் என்று இருக்கிறது. பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் 24 கோடி 86 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ததற்குப் பிறகு 100 ரூபாய்க்கு என்ன இலாபம் கிடைக்கிறது என்றால், 0.5 என்றால் அரைப் பைசாவாவது வரும்—07 என்றால் அரைப் பைசாவுக்கும் அடுத்த கட்டத்தில் கூட அல்ல, 100 ரூபாய்க்கு இலாபம் ஒரு பைசாவில் 7-ல் ஒன்று—1/7 பைசா இலாபம் என்று போய் நிற்கிறது. 100 ரூபாய்க்கு ஒரு பைசா கூட வருமானம் வரக் கூடிய நிலைமை இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் இல்லை. மொத்தமாக பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு வருமானத்தைப் பார்த்தால் (—) 5-20 சதவிகிதம் என்ற நிலைமையே இருக்கிறது. நாம்தான் இப்படி. என்றால் நமக்கு கடன் கொடுக்கிற இந்திய சர்க்காரின் கடன் விவரங்களின் நிலை நம்மைவிட படுமோசம். 1966 மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரை இந்திய அரசாங்கம் பட்ட கடன் 8,049 கோடி 80 லட்சம் ரூபாய். 1967-ம் வருஷத்தில் மார்ச் 31-ம் தேதி முடிய அது 8,920 கோடி 25 லட்சம் ரூபாயாக உயரும் என்று கூறப்படுகிறது. இந்திய அரசு வாங்கியுள்ள வெளிநாட்டு கடன் மட்டும் 2,629 கோடி 18 லட்சம் ரூபாய் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு இந்திய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கையில் வரவு-செலவை ஈடுசெய்ய 270 கோடி ரூபாய் உள்ளூர் கடன், 785 கோடி ரூபாய் வெளிநாடுகளில் கடன், என்ற முறையில் திரு. சசிந்திர சவுத்திரி அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். ஏன் நமது கடன் வசூலை தள்ளிப் போடக் கூடாது? இந்திய அரசு வெளிநாடுகளில் இருந்து குறைந்த வட்டியில் கடன் வாங்குகிறார்கள். உள்நாட்டுக் கடன் வேறு. அதற்கும் குறைந்த வெளி நாட்டுச் சலுகைகள் என்று இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றன. இத்துடன் இந்திய அரசில், நாசிக்கில் கத்தை கத்தையாக காகிதம் எல்லாம் நோட்டாடி வருகிறது. வெளியே குறைந்த வட்டியில் பணம் வாங்கி நம்மை அழுத்துவானேன்? இதற்கெல்லாம் இந்த சர்க்கார் என்ன செய்தது? யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சமையெல்லாம் யார் மீது விழும்? வரி வரி என்று சொல்கிறார்கள். வரி போடவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு திரு. சசிந்திர சவுத்திரிக்குப் பின்னால் நமது நிதி மந்திரி ஒளிந்துகொண்டிருக்கிறார். E இன்று புகையிலைக்கு வரி, கிகரெட்டுக்கு வரி, துணிக்கு வரி என்று வரி ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நமக்கு என்ன கிடைக்கப் போகிறது? அன்று முதலே நாங்கள் சொல்கிறோம். நம் மாநிலத்துக்குள்ளே வரி இனங்கள் குறைந்துவிட்டன. இருக்கும் வரி இனங்களும் பறிக்கப்பட்டு வருகின்றன. மாநில அரசாங்கம் சரணாகதி அடைந்து விட்டார்கள். இதுதான் நான் சாட்டும் குற்றச்சாட்டு. பைனான்ஸ் கமிஷன் வந்தது. இதையெல்லாம் அவர்களிடம் சொன்னார்கள்? நம் மாநில அரசுக்கு ரெயில்வே கட்டண வரி என்று ஒரு வரி இருந்தது. ரெயில்வே ஃபாசுசுரேஸ் ஃபேர் ஆக்ட் (Railway Passengers Fare Act) என்பது. அது 1957-ல் டெல்லிக்கு ஒப்படைக்கப் பட்டுவிட்டது. தென் மிராந்திய ரெயில்வேயில் இப்போது வருமானம் 40 சதவிகிதம் அதிகமாகியிருக்கிறது. இந்தியா முழுவதற்கும் மொத்தம் 12 கோடியில் பங்கு போட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது நியாயமா, இதுபற்றி என்றாவது கேட்டார்களா. இந்த ரெயில்வே பாசஞ்சர் ஃபேர் ஆக்ட் மாநிலத்துக்குரியது. அதை ரிப்பீல் செய்தது தவறு. அதைத் திருப்பிக் கொடுங்கள் என்று என்றாவது கேட்டதுண்டா? இன்கம் டாக்ஸ் இருக்கிறது. இன்று இந்த வரியினத்தில் இருந்து நமக்கு

2nd March 1966]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

எவ்வளவு வந்து விட்டது? வருமான வரியில் கிடைப்பதில் ஒரு பங்கு போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கம்பெனிகளில், பெரும் வர்த்தக நிறுவனங்களில் இருந்து வரக்கூடிய வருமான வரி எல்லாம் டெல்லி கஜானாவிற்குத்தான் போகிறது. நமக்கு பங்கு வரும் இன்கம் டாக்ஸில் இந்த பத்து ஆண்டுகளில் வருமானம் 50 சதவிகிதம் தான்; பெருகியிருக்கிறது. ஆனால் இந்த கம்பெனி, வர்த்தக நிறுவனங்கள் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய வருமானம் 600 சதவிகிதம் பெருகியிருக்கிறது. அந்த வரிப்பணம் எல்லாம் டெல்லிக்குத்தான் போகிறது. பொது வருமான வரியில் சேராது. நேற்று டில்லியில் போடப்பட்ட கம்பெனி வருமான வரியில் நமக்கு கால் காசுகூட கிடையாது. இது தான் நிலைமை. சங்க வரி இருக்கிறது. பருத்தி, புகையிலை, சர்க்கரை போன்ற அன்றாடம் உபயோகிக்கக் கூடிய பொருள்களுக்குப் போடக்கூடிய விற்பனை வரி. இது மாநில அரசின் விற்பனை வரியினத்தில் இருந்தது. அவற்றையும் அவர்களுக்கே கொடுத்திருக்கிறோம். நமக்கு அவர்கள் இன்று என்ன கொடுத்திருக்கிறார்கள்? சங்க வரியும் அவர்களுக்கே போய்விட்டது. 20 சதவிகிதம் மொத்தத்தில் கொடுத்து விட்டு இந்தியா முழுவதற்கும் நீங்கள் பங்கு போட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது நியாயமா, இது முறைதானா? சங்க வரி மூலம் இன்று வருமானம் அதிகமாகக் கிடைக்க வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பருத்தி நூலில் இருந்து கிடைக்கும் வரியிலும் நமக்கு பங்கு கிடையாது. போன ஆண்டு இந்த வரி மூலம், இந்த சங்க வரி மூலம் 10 கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. சங்க வரிக்கு சர்சார்ஜ் என்று இவர்கள் போடலாம். ஆனால் அதை அவர்களே வைத்துக் கொள்வார்கள், அதில் நாம் பங்கு கேட்க முடியாது. இது விதிமுறை. இதகுறித்தெல்லாம் ஸ்பெஷலிஸ்ட் கமிஷனிடம் சிபார்சு செய்யவில்லையா? இதை மாற்ற வேண்டாமா? அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டாமா? சங்க வரி மட்டுமே வந்தால் நம்முடைய வருமானம் பெருகிவிட வாய்ப்பிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் செய்ய வில்லை. சேஸ்ல் டாக்ஸிலும் ஒரு உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்க முயற்சி நடக்கிறது. இப்படி எல்லாவற்றையும் பறித்திருக்கிறார்கள். பல்லைக்கு மானியம், விளக்கு மானியம், பூஜை மானியம் என்று பழைய காலத்தில் கொடுப்பது போன்ற டில்லி பேரரசால் நமக்கு மானியங்கள் தரப்படுகிறது. மாநில அரசு மானிய சர்க்காராகத்தான் நடக்கிறது. என்றுவது நம் அதிகாரங்களை நாம் கேட்டோமா? மந்திரி அம்மையாரைக் காணோம். சுகாதார இலாகாவில் இருந்த ஒரு அதிகாரத்தையும் நாம் வேண்டும். வரி இனங்களில் மட்டுமல்ல. ஆனால் நாமோ பல வரி இனங்களை அவர்களுக்கு நாம் விட்டுக்கொடுத்துக் கொண்டே போகிறோம். அந்நிலை குறித்து நாம் ஒரு தீர்வு காண வேண்டும். நான்காவது நிதிக் கமிஷன் தலைவராக திரு. ராஜமன்னார் அவர்கள் தலைவர் என்ற முறையில் ஒரு அறிக்கை எழுதினார். சில சமயங்களில் நாங்கள் டிஸென்டிங் நோட் எழுதவில்லையா, அதுபோல் அவர்களும் டிஸென்டிங் நோட் என்று போடாமல், சப்ளிமென்டரி மினிட் ஒன்றை எழுதி இருக்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்வதையே அவர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக ராஜமன்னார் அவர்களுக்கு தமிழகம் நன்றி செலுத்துகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எந்தக் கருத்தை பல்லாண்டுகளாக வற்புறுத்தி வருகிறார்களோ, எப்படி அதிகாரங்களை பரவலாக்க வேண்டுமென்று சொல்லி வருகிறார்களோ, எப்படி இந்திய அரசியல் சட்டம் முழுவதையும் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமோ அதே கருத்துக்களை அவர்கள் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான்காவது நிதிக் கமிஷன் அறிக்கையில் அவர்கள் கூறியிருப்பதை உங்கள் அனுமதியோடு படிக்கிறேன்.

“ After fifteen years of working the provisions of the Constitution, during which period four Finance Commissions have been appointed, I think the time is ripe to have a review of the Union-State financial relationship, particularly in view of the setting up of the Planning Commission. This review should be made by a special commission which can approach the several problems that have arisen in the

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[2nd March 1966]

past and that are likely to arise in the future objectively and realistically. The scope and purpose of grants under articles 275 and 282 of the Constitution may be clarified and defined. A dual scheme of transfer of resources from the Centre to the States should completely avoid duplication and overlapping."

15 ஆண்டு காலம் அரசியல் சட்டத்தை அமுல்படுத்தியாகி விட்டது. அது விளைத்த பயங்கரக் கேடுகள் தெளிவாகத் தெரிகிறது. எனவேதான் இன்று அரசியல் சட்ட மறு பரிசீலனை தேவை. மாநிலங்கள் இன்று மிகச் சாதாரண இடங்களாக ஆகிவிட்டன. நம்மை டில்லி பேரரசில் கட்டியும் கூறுபவர்களாகவும், எஜமானர்களின் வலனுக்கு காத்திருப்பவர்களாகவும் ஆக்கியிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னால் அது கடுமையாக இருக்கும். நம் முதலமைச்சர் அவர்களின் திருவாய்மொழியில் சொல்கிறேன். நான்காவது பைனான்ஸ் கமிஷனுக்கு இந்த தமிழக அரசாங்கம் கொடுத்த அறிக்கையிலே உள்ள வாசகங்களைப் படிக்கிறேன்.

"When the Plan itself concedes certain fields of development as falling within the sphere of the States, it is incongruous to provide for the bulk of the resources needed on revenue account for the fulfilment of such plans by Central assistance. The present arrangement of providing for the States' needs for planned economic development by means of grants-in-aid administered by the various Central Ministries according to an elaborate pattern has tended to undermine the sense of financial responsibility of the States and to give the Central Ministries an opportunity to determine the course of action even in fields which under the Constitution are exclusively within the competence of the States. Even from the point of view of getting the best results for the moneys spent, the present cumbersome arrangements are undesirable, as quite often the States are tempted to take up schemes only because of the availability of grants for the purpose from the Centre."

இன்றைக்கு கனம் முதலமைச்சர் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும், என்னென்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று. ஒவ்வொரு காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும், அந்த அளவுக்கு டில்லி சந்திரதானத்தில் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியுள்ளது. ஆளுக்குத் தகுந்த சட்டையாக அல்ல, சட்டைக்குத் தகுந்த ஆளாக நமது மாநிலத்திட்டங்கள் டில்லியால் உருமாற்றப்படுகின்றன. டில்லியிலிருக்கின்ற அமைச்சரகம் இந்த மானியம் வீட்டு வசதிக்கு, இந்த மானியம் ஹரிஜனங்களுக்கு, இந்த மானியம் குடி தண்ணீருக்கு என்று எப்படி வகை செய்கிறதோ, அதற்குத்தகுந்தபடிதான் நாம் செலவிட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை, நமது பொருளாதார சுதந்திரத்தைப் பறிக்கும் கொடுமையை மாற்றுவதற்கு அடிப்படையாக நாம் அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தை பெரிய அளவில் மாற்றியாக வேண்டியிருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கு என்று தனியாக அதிகமாக அதிகாரங்கள் வந்தால்தான் இவற்றை எல்லாம் திறமையாகவும், முழு அளவிலும் செய்ய முடியுமே தவிர இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அல்ல, இதைப் போல பத்து நிதி நிலை அறிக்கைகள் வந்தாலும் நமக்கு விமோசனம் ஏற்படப்போவதில்லை. இந்த மாறுதலை செய்கின்றவர்கள், செய்கின்ற கட்சி ஆட்சி பீடத்திற்கு வர வேண்டும். அப்போதுதான் இப்படிப்பட்ட மாறுதல்களை நாம் எதிர்பார்க்க முடியும், வெற்றிகரமாய் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை உறுதியாக அறுதியிட்டோ கூறுவேன்.

அடுத்து, முக்கியமாக, நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு நாம் என்ன செய்து கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கும் போது, அவர்களுடைய பெண்டு பிள்ளைகள், குழந்தை குட்டிகள் வாழ வேண்டாமா, அதற்குரிய வகையில் அரசாங்க ஊழியர்கள் 2½ லட்சம்

2nd March 1966]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பேர்களுக்கு நாம் என்ன வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோம்? மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும், அகவிலைப் படி கொடுப்பதில் இப்போதும் வித்தியாசம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. 90-லிருந்து 149 வரையிலும் சம்பளம் வாங்குகின்றவர்களுக்கு 8 ரூபாய் அகவிலைப் படியில் இப்போது வித்தியாசம் இருக்கிறது. அரிசிக் கடைக்காரன் இந்த வித்தியாசத்தைப் பார்ப்பானா? வாசத்தேவனுக்கும் வடிவேலுக்கும், பரந்தாமனுக்கும் பாலுசாமிக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசத்தைக் கவனிப்பானா? 150 ரூபாய் முதல் 250 ரூபாய் வரையில் 11 ரூபாய் வித்தியாசம், 210 முதல் 399 ரூபாய் வரையில் 12 ரூபாய் வித்தியாசம், 400 முதல் 1,200 ரூபாய் வரையில் 10 ரூபாய் வித்தியாசம். இது மட்டுமல்ல, வீட்டு வாடகைப் படியில் பெரிய வித்தியாசம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற வீட்டு வாடகைப்படியை (ஹவுஸ் ரென்ட் அலவன்ஸ்) எடுத்துக்கொண்டால் சம்பளம் ரூ. 100-க்கு மேலே இருந்தால் ரூ. 3,000 சம்பளம் வரை, சம்பளத்தில் 15 சதவீதம் வீட்டு வாடகைப் படி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் நமது மாநில அரசில் சம்பளம் 90 ரூபாய்க்குக் கீழேயிருந்தால் 10 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அடுத்தபடியாக இங்கே சம்பளம் ரூபாய் 90 முதல் 299 ரூபாய் வரையில் 15 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. 300 ரூபாய் முதல் 500 ரூபாய் வரை சம்பளம் பெறுபவர்களுக்கு 20 ரூபாய் வீட்டு வாடகைப் படி. ஆனால் மத்திய சர்க்காரில் கொடுக்கப் படுவதை எடுத்துக்கொண்டால் 300 ரூபாய்க்கு 45, 400 ரூபாய்க்கு 60, 500 ரூபாய்க்கு 75 என்று மத்திய சர்க்காரிலுள்ள ஊழியர்கள் வீட்டு வாடகைப்படி வாங்குகிறார்கள். இங்கு, 300 முதல் 500 ரூபாய் வரை 20 தான். ஆனால், மத்திய அரசில் 300-க்கு 45 ரூபாய், 400-க்கு 60 ரூபாய், 500-க்கு 75 ரூபாய். இந்த வித்தியாசம் ஏன் இருக்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. வீட்டு சொந்தக்காரர்கள் மத்திய சர்க்காரில் வேலை பார்ப்பவர்கள் என்றோ அல்லது மாநில சர்க்காரில் வேலை பார்ப்பவர்கள் என்றோ வித்தியாசம், கருணை பார்ப்பதில்லை. எல்லோரையும் ஒரேமாதிரியாகத் தான் பார்க்கிறான். இது எவ்வளவு மனிதாபிமான பிரச்சனை என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, டெல்லி போன்ற நகரங்களில் வசிட்டி காம்ப்ஸ்ஸெபரி அலவன்ஸ், நகர ஈட்டுப் படி கொடுக்கப்படுகிறது. சென்னை “எ” நகரம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நகர ஈட்டுப் படி இங்கே கொடுப்பதில்லை. இப்போதுள்ள விலைவாசியில் இவர்கள் எப்படி சமாளிப்பார்கள்? நகர வாழ்வில் நிம்மதி காண முடியுமா? இன்னொரு பரிதாபம் என்னவென்றால், ஜெனரல் ப்ராவிடன்ட் பஸ்ட்டுக்கு பணம் வசூலிக்கும் விஷயத்தில்—எமர்ஜென்ஸி காலத்தில் சில உத்தரவுகள் போடப்பட்டன. இப்போது எமர்ஜென்ஸி கரைந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே பிராவிடன்ட் நிதிக்காக 6 சத வீதம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் கூடுதலாக 5 சத வீதம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டது. இதை, இப்போதுள்ள நிலையில் உபரி 5 சத வீதத்தை எடுத்துவிடலாம். ஏழை, பணக்காரன் என்ற வித்தியாசத்தை ஒழிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள் ஆட்சியாளர்கள். ஆனால் அரசாங்க ஊழியர்களிலேயே பணக்காரர், ஏழை என பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. சாதாரண என்.ஜி.ஓ.க்கள் 5 சத வீதம் அதிகமாக பிராவிடன்ட் நிதி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே அவர்கள் 6 சத வீதம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இன்கம் டாக்ஸ் கொடுக்கக் கூடிய சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு தாங்கள் ஏற்கனவே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய 6 சத வீதம் என்றிருப்பதோடு கூடுதலாக 2 சத வீதம் மட்டும் கொடுத்தால் போதும். ஏன் இந்த தாரதம்மியம் இருக்க வேண்டும்? முறையானதுதானா? சாதாரண என்.ஜி.ஓ. 11 சத வீதம் கொடுக்க வேண்டும். இன்கம் டாக்ஸ் செலுத்தக்கூடிய அதிகாரிகள் 8 சத வீதம் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்வது எந்த அளவிற்கு நியாயம், அந்நெறி என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, இவர்களுக்கு இடையே இருக்கின்ற இந்த வித்தியாசத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது). இந்தக் காரணங்களினால், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி, நகர ஈட்டுப் படி கொடுக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன். மேலும், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ராமுண்ணி-மேனன் பே-கமிஷனுக்குப் பின்னால் எந்த

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[2nd March 1966]

பே-கமிஷனும் நியமிக்கவில்லை. தற்போதுள்ள வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி, விலைவாசிகளின் ஏறுமுகம் ஆகியவற்றை சமாளிப்பதற்கும், தற்போது ஏற்பட்டிருக்கின்ற வித்தியாசங்களை எல்லாம் போக்குவதற்கும் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு ஒரு புதிய பே-கமிஷன் நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று நிதி அமைச்சர் சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையால் நம்முடைய குறைகளைப் போக்கி பரிகாரங்கள் தேட முடியாது. இப்படிப் பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகள் எத்தனை வந்தாலும் நமக்கு விமோசனம் காண முடியாது. உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில், பழையக் கோட்டை அமைச்சரிடமிருந்து புதுக்கோட்டை அமைச்சரிடம் உணவு இலாகா மாறியதைத் தவிர புதிய மாறுதல் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. முறையோடியுள்ள புண்ணை கீறி ஆற்றுவதற்குப் பதிலாக புண்ணின் மூல் புனுகு பூசுவதால் எந்த பிரயோசனமும் இல்லை. அர்த்த சாஸ்திரியாக இருக்க வேண்டிய நிதியமைச்சர் அத்தர் வியாபாரி போல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திலுள்ள ஏழை, எளியவர்களின் எதிர்க்காலம், நலன்கள், விமோசனம், வாழ்வு அத்தனையும், வேறு ஓர் புதிய கட்சி மக்களின் கட்டளையைப் பெற்று இந்த அரசை மாற்றி ஆட்சிப் பொறுப்பிலே அமர்வதில்தான் உள்ளது என்று கூறுவதோடு அந்த மாறுதலால்தான் மக்களின் நலன்கள் மட்டுமல்ல, ஜனநாயகமும் பாதுகாக்கப்படும் என்று கூறி முடிக்கிறேன்.

* திரு. டி. என். வடிவேல் : கனம் நிலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு முன்பு சென்ற 1965-66 நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டு பலமாக தர்மபுரியைப் பற்றி விவாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் எனக்கு முன்னால் இருந்த அங்கத்தினர்கள் அதில் கலந்துகொண்டு எங்கள் தொகுதி சம்பந்தமான கோரிக்கைகளைக் கூறியிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில் நான் புதியவரை இருக்கின்ற காரணத்தால் என் தொகுதியிலுள்ள சில கோரிக்கைகளைப் பற்றிச் சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உணவு உற்பத்திக்காக 1966-67-ல் 9 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் சுமார் 25,000 பம்பு செட்கள் வைப்பதற்காக சுமார் 6 கோடி ரூபாய் வரை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், மின்சாரம் இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு விநியோகிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியை எடுத்துக்கொண்டால், எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில், சுமார் 4,000 ஏக்கர்கள்தான் பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலிருந்து இந்த நெருக்கடி காலத்தில் 10 ஆயிரம் மூட்டைகள் கூடப் பெறக்கூடாதுமென்றச் செய்ய முடியவில்லை. காரணம் நல்ல அணைகள் கட்டவில்லை. சிறு பாசனங்கள் இருந்தும் அவையெல்லாம் சீர்படுத்தப்படாமல் இருப்பததான் நெருக்கடியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. எங்கள் ஜில்லா பெரிய ஜில்லா. இந்த ஜில்லாவிலுள்ள வேலைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு முதலிடம் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

விலைவாசிகள் உயர்ந்துவிட்டது, அதன் காரணமாக அகவிலைகள் ஏறிவிட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நகரத்திலே இந்த நிலைமை இருக்கும்போது, கிராமத்தில் இருக்கின்ற விவசாய குடிமக்களுக்கு நாம் பல உதவிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதாவது விவசாய மக்களுக்குத் தேவையான கலப்பை, தோல், வடம், இரும்பு சாமான்கள் இவைகளின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். பெரிய நகரங்களுக்கெல்லாம் எப்படி ரேஷன் முறையில் உணவுப் பொருட்களை கொடுக்கிறோமோ அதேபோன்று கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கும் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகின்ற சர்க்கரை, ரவை, மெதா, சீமை எண்ணெய் போன்றவைகளைக் கூட்டுறவு முறையில் ரேஷன்

2nd March 1966]

[திரு. டி. என். வடிவேல்]

கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். டவுனில் இருக்கின்ற வர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய பொருள்களை கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் தான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். விவசாயக் கருவிகள், பம்பு செட்டுக்கள் இவற்றுக்கெல்லாம் ஒன்றுக்கு நான்கு மடங்கு விலை அதிகமாகியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தி குறைந்த விலையில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுகிறேன்.

மேலும் பயன்படாமல் இருக்கும் நிலங்களை ஏழைகளுக்கு உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காகக் கொடுக்கவேண்டும். தர்மபுரி ஜில்லாவில் தொடம்பட்டி அருகில் 900 ஏக்கரும், அதரபாடி கிராமம் அருகில் சுமார் 1,000 ஏக்கரும், சாம்செட்டிப்பட்டி பக்கம் சுமார் 450 ஏக்கருமாக இந்த இடங்களில் எல்லாம் விவசாயத்துக்குரிய காலி இடங்கள் கிடக்கின்றன. இவைகளை விவசாயம் செய்யும்போது, அவர்களுக்கு 50 ரூபாய், 100 ரூபாய் தண்டத் தீர்வை போடுகிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலங்களை எல்லாம் அவர்களுக்கே சொந்தமாக பட்டா செய்து கொடுத்துவிட்டால் விவசாய மக்கள் நல்ல முறையில் முன்னேறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

சுட்டுறவு முறையில் ஆறு மாதக் கடன் கொடுத்து வருகிறோம். முன் பெல்லாம் ஒரு வருடம் வரை திருப்பிச் செலுத்தக்கூடிய கடன் கொடுத்தக் கொண்டிருந்தோம். ஆறு மாதம் என்றிருப்பது விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதை மூன்று ஆண்டு காலக் கடனாகக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, தர்மபுரி ஜில்லாவில் பஞ்சப்பட்டி அனைத் திட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. இதைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் பேசியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நான் சென்ற மன்ற கூட்டத்தில் பேசி இருக்கிறேன். இதை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களுக்குப் பயன்படும். இதன்மூலமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி மற்ற ஜில்லா மக்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உணவு அளிக்கமுடியும். ஆகவே இதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தர்மபுரியிலே அரசாங்கப் பெண்கள் ஹைஸ்கூல் இருக்கிறது. அந்த ஹைஸ்கூலிலே சுமார் 978 மாணவிகள் படிக்கிறார்கள். அந்தக் காலத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட எலிமென்டரி ஸ்கூல் அது. அதை அப்படியே ஹைஸ்கூலாக மாற்றி, குண்டுச் சட்டியில் குதிரை ஓட்டுவது என்று சொல்லுவார்களே அந்த மாதிரி அந்த பள்ளிக்கூடத்தில் இப்போது 978 மாணவிகள் படிக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூட்டத்தின் இடம் சுமார் 125 அடி நீளம், 100 அடி அகலம்தான் இருக்கும். அந்தப் பள்ளிக்கூடம் ஒரே இடத்தில் நடக்க வில்லை. பக்கத்தில் வாடகைக் கட்டடம் ஒன்றிலும், 1, 1½ பர்லாங் தூரத்தில் ஒரு கட்டடத்திலும் ஆக மூன்று இடங்களில் அந்தப் பள்ளிக்கூடம் நடக்கிறது. வெகு தூரத்திலும், பல இடங்களிலும் பள்ளி இருப்பதால் பெண்களை பள்ளிக்கு அனுப்ப முடியாத நிலையில் பலர் இருக்கிறார்கள். சுமார் 1½ மைல் தூரத்தில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான 9 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதை பெண்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்காக அகலயர் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலம் 3 ஏக்கர் இருக்கிறது தர்மபுரிக்குப் பக்கத்தில். கோவிலுக்கு அதற்குப் பதிலாக நிலத்தை வேறு இடத்தில் வாங்கித் தந்து விடுகிறோம். அந்த நிலத்திலாவது ஆண்களுக்கு அவர்களுடைய கல்விக்கு எப்படி முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோமோ அந்த முறையில் பெண்கள் கல்விக்கு முதலிடம் கொடுத்து இதற்கு கட்டடங்களை கட்டிக் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரியில் இந்த ஆண்டுதான் கல்லூரி ஏற்பட்டது. 3-4 மாதங்கள் கழித்துதான் ஹாஸ்டல் வசதி செய்து தந்தோம். ஹாஸ்டல் இல்லாத காரணத்தினால் பல மாணவர்கள் வெளியிலிருந்து வந்து தங்கிப் படிக்க வசதி இல்லாத இருந்தது. நல்ல முறையில் ஹாஸ்டல் வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிதாக ஆரம்

[திரு. டி. என். வடிவேல்]

[2nd March 1966]

பிக்கப்பட்டதால் ஸ்காலர்ஷிப் குறைவாகத்தான் வந்திருக்கிறது. ஜில்லா புதிதாக இருப்பதால் அதிகமாகக் கொடுக்கவில்லை. ஸ்காலர்ஷிப்புகளையும் அதிக அளவில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு டிக்கிரி கோர்ஸ் ஏற்படுத்த வசதியும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது. ஆகவே பி.எ. கோர்ஸ் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரியிலே எந்த விதத் தொழில் பேட்டையும் கிடையாது. தொழில் பேட்டை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஜில்லாவிற்கு ஒரு நூற்பாலை வைக்கவேண்டுமென இருக்கும் கோரிக்கைக்கு ஏற்ப அங்கே நூற்பு ஆலை வைக்கவேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது. தர்மபுரிக்கு நூற்பு ஆலை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற்பட்ட ஜில்லா என்று சொல்லுவதை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் மாற்றி முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரியிலே ஹொகனக்கல் திட்டம் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. மைசூர் மாநிலமும், சென்னை மாநிலமும் சேர்ந்து பேசி அந்தத் திட்டத்தை முடித்தால் சுமார் 800 மெ.வா. மின்சாரம் கிடைக்கும். அது விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும். அந்தத் திட்டத்தையும் முடிந்த அளவுக்குச் சீக்கிரமாக, சீரிய முறையில் இரண்டு மாநிலமும் உடனடி நல்ல முறையில் செய்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அங்கே அணையும் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவிலே ஹரிஜனங்கள் ரொம்ப நாட்களாக வீட்டு வசதியும், குடி தண்ணீர் வசதியும், வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய நிலத்தை அக்வாய் செய்து வீட்டுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி முனிசிபாலிட்டியாக ஆகி விட்டது. பஞ்சாயத்தாக இருந்த நேரத்தில் மதிய உணவுத் திட்டம் நல்ல முறையில் நடந்து வந்தது. முனிசிபாலிட்டியாக ஆனதால் இந்தத் திட்டம் சரிவர நடைபெறவில்லை. காரணம் ஆசிரியர்கள் ஆங்காங்கு மக்களிடத்திலே வசூல் செய்து, அந்தத் திட்டத்திற்கு நபருக்கு 4 பைசா வசூல் செய்து, சர்க்காரிடத்திலிருந்து 6 பைசா பெற்று வந்தார்கள். பிள்ளைகளுக்கு சேருடை வழங்க வசூல் செய்வதால் மதிய உணவுத் திட்டப்பணி நின்றுவிட்டது. தர்மபுரி பஞ்சாயத்தாக இருந்தபோது 2½ லட்சம் ரூபாய் வந்தது. முனிசிபாலிட்டியாக ஆனவுடன் இப்போது 7 லட்சம் ரூபாய் வருகிறது. 4 பைசா போடாமல் சர்க்காரிடத்திலிருந்து 6 பைசா கொடுப்பதற்கில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். 2½ லட்சம் ரூபாய் வருமானம் இருந்தபோது பஞ்சாயத்திலிருந்து தொகை கொடுத்தோம். முனிசிபாலிட்டியாக ஆன பிறகு பெற முடியாமல் இருக்கிறது. உடனடியாக இந்தத் திட்டம் நடப்பதற்கும் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி பஞ்சாயத்தாக இருந்த காலத்தில் குடி தண்ணீர் திட்டம் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும் என்று, அந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து முடித்துவிட வேண்டுமென்று இருந்தது. யுத்த நெருக்கடி காரணத்தினால் அந்த வேலைகளை நிறுத்தி வைத்து விட்டார்கள். யுத்தம் தீர்ந்து போனால் பரிசீலனை செய்வதற்கு முனிசிபாலிட்டியிலிருந்து 16,000 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லி ஸ்பெஷல் ஆஃபீஸர் 16,000 ரூபாயைக் கட்டி விட்டார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் வரும் காலத்தில் இந்த ஜில்லா முன்னேற வழி இருக்கிறது. ஆகாரம் முக்கியம் என்பது போல குடி தண்ணீரும் முக்கியம். ஆகவே இதைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டிலே 250 ட்ராக்டர்கள் வழங்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. 250 என்பது போதாது. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒரு ட்ராக்டர் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். எங்கள் தாலுகாவில் மேட்டூர் நிலமாச இருக்கிறது. எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல்

2nd March 1966]

[திரு. டி. என். வடிவேல்]

இருக்கிறது. ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் ஒரு ட்ராக்டர் கொடுத்தால் செவ்வையாக புன்செய் தானியங்கள் பயிரிட வழிவகையாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது கிணறு வெட்ட 5,000 ரூபாய் கொடுக்க சர்க்காரிலே திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிலே 5,000 கொடுப்பதாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. மேல் உத்தரவை எதிர்நோக்கி இருக்கிறோம். அந்த உத்தரவை அனுப்பி, உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு உதவியைக் கொடுத்து மக்கள் பயனடைந்து விவசாயம் பெருக வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு எங்கள் பகுதியில் சுகாதார நிலை மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. சுகாதார வசதிகளையும் தர்மபுரி மக்களுக்கும் நல்ல முறையில் செய்துதர ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் ரோடு வசதி மிக மிகப் பிற்போக்காக இருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லா எல்லா வகையிலேயும் பிற்போக்காக இருக்கிறது. ஆரம்பத்திலும், போன ஆண்டும் எங்கள் தொகுதியைப்பற்றி. தீவிரமாக விவாதங்கள் நடந்திருக்குமென்பதோடு சொன்னேன் என்றால் மந்திரிகள் பார்வை எங்கள் பக்கம் திரும்பவேண்டும் என்றுதான். பிற்பட்ட பகுதியாக இருந்தாலும் முற்போக்கு அடைய வசதி இருக்கிறது. ரோடு வசதி பின்தங்கி இருக்கிறது. ரோடு போட பஞ்சாயத்தில் பணம் கிடைக்காது. நிலத்தை அக்வயர் செய்யப் செய்தால் தான் ரோடு போட முடியும். ஆகவே வேண்டிய நிலத்தை அக்வயர் செய்து அரசாங்கமே பணம் கொடுத்து நிலம் அக்வயர் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முதல் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்புக்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கக் கூடிய வரவு-செலவு அறிக்கைமீது சில விஷயங்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றையதினம் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதன் மூலமாகத்தான் ஜனநாயக சோஷலிஸ்த்தின் லட்சியத்தை அடைய முடியும் என்பதை அதிகமாக வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் கொண்டு வந்துள்ள நில சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களை முறையாக அமல் நடத்த வேண்டிய ஒரு அவசியம் நமது மாநிலத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மதிப்புக்குரிய மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்குமுன் சொல்லுகிற போது, எந்த நாட்டிலே நிலச் சட்டங்கள் கண்டிப்பாக அமல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த நாட்டிலேதான் உணவை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து பற்றுக்குறையைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதுபோல, நம்முடைய நாட்டிலும் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நிலச் சட்டங்களை முறையாக அமல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய துரிதமான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் மூலமாக நான்கு ஆண்டு களுக்குப் பின்னும்கூட உபரியாக 4,031 ஏக்கர் நிலங்கள் தான் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்வத சரியானதாக இருக்க முடியும். பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் கிடைக்கும் என்பதற்காக இந்த மாதிரியான ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த சட்டத்தினுடைய பலனை பார்க்கும்பொழுது விவசாயிகள் பெரிதும் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஆகவே, நில உச்சவரம்புச் சட்டம் மோசடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இணம் சட்டங்களும் அதே

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[2nd March 1966]

சுதியிலேதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சேலம் மாவட்டம், புதுக்கோட்டை பிரதேசம், செங்கற்பட்டு போன்ற இடங்களில் உள்ள கிராமங்களில் இனம்தார்கள் விவசாயிகள் அனுபவத்தில் இருக்கக்கூடிய மரங்கள், தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டுபோகிறார்கள். அதைத் தடுப்பதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஆண்டு தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய தானிய விளைவு பற்றாக்குறை காரணமாக, குத்தகை வார விவசாயிகள் நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் பேசிய தஞ்சை மாவட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எதார்த்தமாக விளையாத பகுதிகளுக்கு நில வரி வஜா செய்யவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நிலவரி வஜா செய்வதோடு மாத்திரமல்ல, குத்தகையை குறைக்கவேண்டும் அல்லது தள்ளுபடி செய்யவேண்டும். இதற்கான ஒரு சட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவரவேண்டும். இன்றையதினம் அரசாங்கத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் எல்லாம் நில வெளியேற்ற கோர்ட்டுகளாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. குத்தகை நெல் அவிக்கவில்லை என்பதற்காக விவசாயிகள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு அவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். ஆகவே, குத்தகை பாக்கியிருக்கிற என்பதற்காக அல்லது குத்தகை நெல் அளக்கவில்லை என்பதற்காக எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்ற ஒரு சட்டத்தைக்கொண்டுவந்து, விவசாயிகள் தொடர்ந்து நிலத்தில் உழுவதற்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு அளிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டம் நிறைவேற்றவில்லை என்பதற்கான காரணங்களை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நைராஜன் உரம் பற்றாக்குறைதான் காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு நமது ராஜ்யத்திற்கு 76,000 டன் உரம் தேவை. ஆனால் 64,000 டன் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, 12,000 டன் பற்றாக்குறை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி 12,000 டன் உரம் போதவில்லை என்று சொன்னால், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான காலத்தில் உரம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. மற்றொரு கஷ்டம் என்னவென்று சொன்னால், உர விநியோகம் தோவாபுரேலும் சொசைடிகள் மூலமாகச் செய்யப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள கூட்டுறவு நாளைய சங்கங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ரூ. 1 கோடி 86 லட்சம் பாக்கி இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் நூற்றுக் கணக்கான கிராம கூட்டுறவு நாளைய சங்கங்கள் செயல்பட முடியாத அளவுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த வறையும் எவ்வாறு அந்தத் தொகையை வசூல் செய்யப் போகிறார்கள் என்பது கேள்விக்குறியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அம்மாதிரி பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு சக்தியில்லாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் கூட்டுறவு நாளைய சங்கங்களின் கடன் வசூலை ஒத்திவைப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் உரம் கிடைப்பது அரிதாகப் போய்விடும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் போக்குவரத்து சாலைகளை அதிகமாக சீர் செய்யவேண்டிய ஒரு நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுபற்றி பல தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறோம். எங்கள் பிரதான கோரிக்கை என்னவென்றால், ரெயில்வே செஸ் பண் எய்லிருந்து சாலை மான்யமாகவும், பாலங்கள் கட்டுவதற்கும் பணம் அதிகமாக ஒதுக்கி, அந்த வேலைகளை துரிதமாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கோரிக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தக் கோரிக்கையை அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2nd March 1966]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

தஞ்சை மாவட்டத்தில் சிறிய பாசன வேலைத் திட்டங்களின்கீழ் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய நூற்றுக்கணக்கான குளங்களை ஆழப்படுத்தி மராமத்து செய்வதன் மூலம் தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்படக்கூடிய காலங்களில் பம்பு செட்டுகள் மூலம் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் இறைத்து பயிரை பாதுகாக்க முடியும். அம்மாதிரியான ஒரு திட்டத்தை சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் கோவில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமாக இருக்கும் நிலங்களிலுள்ள விவசாய குத்தகைதாரர்களுக்கு அந்த நிலங்களில் கிணறு வெட்டவோ அல்லது இதர பாசன வசதிகள் செய்து கொள்ளவோ முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. சொந்தமாக நிலம் இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு காரணத்தினால், கோவில், மடங்களுக்குச் சொந்தமான கிராமங்களில் பொது கிணறுகள் வெட்டி விவசாயிகளுக்கு பாசன வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லை என்று சொன்னால், குத்தகைதாரர்களுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்கு வேண்டிய கடனைக்கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இந்த வருஷம் தாளடிப் பயிரை பாதுகாப்பதற்கு 177 பம்பு செட்டுகள் கொண்டுவந்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், பம்பு செட்டுகள் வருவதற்கு முன்பாகவே பயிர்கள் காய்ந்து போய்விட்டது. காலாகாலத்தில் பம்பு செட்டுகள் வந்து சேரவேலை. இம்மாதிரி நிர்வாகக் கோவறுகளின் காரணமாக, பயிர்களை பாதுகாக்க முடியாத நிலையில் பெருத்த நஷ்டத்திற்கு ஆளாக வேண்டிய நிலைமையில் விவசாயிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நமது ராஜ்யத்தில் 17 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு கொண்டுவரப்படாமல் தரிசு நிலங்களாக இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த நிலங்களையெல்லாம் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு குறிப்பாக ஹிஜ்ஜனங்களுக்கு விநியோகம் செய்தால், அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்து அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, தரிசு நிலங்கள் இல்லாத அளவுக்கு இந்த ராஜ்யத்தில் எந்த பாகத்தில் தரிசு நிலம் இருந்தாலும், நஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி, புஞ்சையாக இருந்தாலும் சரி, அந்த நிலங்களையெல்லாம் விவசாயத்திற்கு கொண்டுவருவதன் மூலம் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும். அதனால் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு முடியும் என்ற ஒரு நிலையில் தரிசு நில சாகுபடித் திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவந்தாகவேண்டும் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு சர்க்காரிலே விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, நியாயமான விலை பெற வேண்டுமென்று இன்றைய தினம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடிய சர்க்கார் தானியக் கிடங்குகளுக்கு விவசாயிகள் தானியங்களைக்கொண்டு சென்றால், ஒரு வாரம் அல்லது 10 தினங்களுக்கு மோலாகிறது அவர்களுக்கு பணம் கிடைப்பதற்கு. ஆகவே, அம்மாதிரி நிலைமை இல்லாமல், இன்னும் அதிகமான சிப்பந்திகளை நியமித்து உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு தங்களுடைய தானியத்திற்கு பணம் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத்தில் பல பிரதேசங்களில் தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டினால் விவசாயம் நல்ல முறையில் இல்லாமல் பெரிய பஞ்சம் ஏற்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை போன்ற இடங்களில் இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படும் போல் ஒரு அச்சம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரதேசங்களில் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆண்டு தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வரி வஜா 25 சத விசிதம் அல்லது 50 சத விசிதம் என்பதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல், நில வரியை கெடுபிடியாக வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரளவாவது வரிவஜா செய்வதற்கு நட

11-30 a.m.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[2nd March 1966]

வடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். குத்தகை தள்ளுபடி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கம் இதிலே தாமதமாக இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRIMATHI B. LAKSHMINARASAMMA : Mr. Speaker, Sir, I welcome the Budget proposals for the coming year, for we see in it the Government's determination to consolidate the gains of the third plan and also its efforts to achieve as much as possible in the first year of the fourth plan and thus prepare itself for the difficulties and challenges of the remaining years of the fourth plan. I am glad to note that enough emphasis has been laid on the need to increase food production and that a good percentage of our plan outlay is to be spent on development of agriculture.

Food is the most difficult problem now facing us. As the monsoons have not been kind to us there may be food shortages in our State during the coming lean months. There is a feeling that our agriculture has not received the same kind of concentrated attention as some of our spectacular industrial schemes. There is urgent need for revision of our food production and agricultural policies based on our experiences so far. Steps have to be taken to increase production of fertilizers, pesticides and improved agricultural implements and machinery by extending all help and assistance to those who are in a position to manufacture them. Minor irrigation facilities have to be extended and lift irrigation of under water sources should be encouraged by increased supply of electric power to pumpsets and by sinking of filter points and tube wells. Quality seeds of high yielding varieties should be popularised and distributed at subsidised rates. Timely credit at cheaper rates of interest should be made available to the farmers. They should be advised to modernise and mechanise their agriculture and farm methods. The fact that our yield per acre is low, should give us confidence to increase our production and I am sure the required results can be achieved if we can utilise the best of our administrative talents and the expert knowledge gained in our research stations.

Sir, the social benefits conferred at present on Government employees and industrial labour are denied to village agriculturists who frequently suffer from the vagaries of the monsoons and other natural calamities. The cost of agricultural production has also gone up considerably. As the prosperity of our small agriculturists and agricultural labour is vital to our national prosperity all efforts should now be taken to improve their economy and standard of living. Necessary incentives should be given to farmers to adopt improved scientific methods of farming and concentrate on production of more food crops instead of cash crops. I also wish to stress here that some kind of insurance of crops is an urgent need to the ryots to give them greater confidence in their work for getting higher yields. An all risk or multi-risk crop insurance as adopted in some foreign countries should be introduced by the Government for the benefit of our agriculturists.

2nd March 1966] [Srimathi B. Lakshminarasamma]

Sir, we have in the Madras Industrial Investment Corporation, an institution to look after the development of industries in our State and its achievements since its establishment are very impressive and commendable. It has secured for our State an honoured place in the industrial map of India. I wish to suggest that the establishment of a similar institution called the Madras Agricultural Investment and Development Corporation to look after the development of agriculture in our State will be a welcome addition. I am sure all these schemes for development of agriculture will be implemented fully and efficiently if such an institution is started and placed under the management of efficient and expert hands. This institution can be charged with the responsibility of not only increasing food production but also with the increasing of production of cereals, millets, oil seeds, fruits, milk, cattle and poultry by co-ordinating all the activities of different departments within a single organisation. This institution can have an office in each district and work for bringing a new approach to our agriculture based on local conditions, fertility of soil and availability of resources. It can also arrange to give facilities to mechanise and modernise agriculture on scientific methods and make farming highly remunerative and thereby stop people drifting away from agriculture and switching over to industries. It can also look after production and distribution of high quality seeds and control of pests by spraying of pesticides on a mass scale.

Next to agriculture, family planning schemes demand our full attention. If our family planning programmes do not get root within our State early, all our achievements in different fields will be neutralised by the rapid growth in our population. Hence our family planning movement should get the same priority as some other important schemes and more concentrated Statewide movement is needed to popularise the benefits of family planning particularly among our poorer sections of the people. Otherwise the object of increased productivity in all sectors might be frustrated by the increasing burden of population.

Sir, turning next to my own constituency, I have been during the last four years stressing for the immediate need of providing protected water supply to Tirukoilur Town Panchayat and the urgency of providing better clinical facilities and increased bed strength at Tirukoilur taluk headquarters hospital. I have also been requesting for the opening of a primary health centre at Mugaiyur. But so far my requests have not been favourably considered by the Government and I am still having the patience to hope that these requests will be more sympathetically considered and disposed of in the coming year.

Thank you, Sir.

*திரு. கோ. சி. மணி : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நிதி அமைச்சர் என்கிற முறையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 1966-67-க்கு ஆன நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நாம், இந்த ஆண்டு புதிய வரி எதுவும் இல்லாமல் இந்த பட்ஜெட்டை வருத்திருக்கிறார்கள் என்கின்ற அளவுக்கு,

[திரு. கோ. சி. மணி]

[2nd March 1966]

பத்திரிகைகளில் வரையப்படுவதையும், பொதுவர்க் பொது மக்கள் பேசுகின்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றதையும் காண்கின்ற அளவுக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. எந்தப் பத்திரிகைகள் பார்த்தாலும், புதிய வரியே இல்லாத ஒரு பட்ஜெட்டை இங்கே முதல் அமைச்சர் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று கூறுவதைத்தான் பார்க்கிறோம். ஆண்டுக்காண்டு ஒவ்வொரு முறையும் நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும் போதெல்லாம், ஏதாவதொரு புதிய வரி வந்துகொண்டிருப்பதான பழக்கத்தைத் தான் அது நினைவு படுத்துகிறது. இன்னொன்றையும் கூறவேண்டும். புதிய வரியே இல்லாவிட்டாலும் கூட, பழைய வரிகளில் ஏதாவதைக் குறைத்திருக்கிறார்களா அல்லது எதையாவது நீக்க இருக்கிறார்களா என்றால் அதை மக்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை என்று பொருள் அல்ல. அரசாங்கம் அப்படி எந்த வரிச் சமையையும் குறைக்கவோ நீக்கவோ செய்துவிடவில்லை என்பதைக் காண்கிறோம். காலிச் சுற்றிய பாம்பு கடிக்காமல் விட்டால் போதும் என்பார்கள்; புதிதாக வரிகள் போடாமல் இருந்தாலே போதும் என்கிற அளவுக்கு, வரிகளைப் போட்டுக்கொண்டே இருக்கிற அரசாங்கத்தினிடம் பொது மக்கள் எதிர் பார்ப்பதெல்லாம் அவ்வளவு தான். ரூ. 188.72 கோடி வரவேண்டியது என்று திட்டம் இட்டு, 188.41 கோடி செலவாகும் என்று எதிர்பார்த்து, ரூ. 31 லட்சம் உபரி காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை உன்னதமான உபரி பட்ஜெட் என்று ஆரூஷ் கச்சியைச் சேர்த்த எல்லோரும் பாராட்டிப் பேசுகிறார்கள். செலவழிக்க வேண்டும் என்று ஒதுக்கிய தொகையை செலவு செய்த பிறகு, தேவைக்குப் போதவில்லை, சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளும் அளவுக்கு உற்பத்தியில்லை. எதையோ எதிர்பார்த்தோம், கிடைக்கவில்லை என்கின்ற பல்லவியைத் தான் திரும்பத் திரும்பப் பாடிக்கொண்டிருக்கிற அவல நிலைமையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

எந்த நிதி நிலை அறிக்கையானாலும் சரி, கவர்னர் உரையானாலும் சரி, எதை எடுத்துக்கொண்டாலும் வேளாண்மைக்கே முதலிடம் தரப்படுகிறது. ஆனால், வேளாண்மை எந்த அளவிற்கு வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ள நாம் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறோம். உணவுப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வதிலும், வேளாண்மையை வளர்ப்பதிலும் மிக்க கவனம் செலுத்தி வருகிறோம் என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். ஆனால் இரண்டு பிரச்சினைகள், நம் முன்னே வருகின்றன. உணவுப் பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்டவரை ஓரளவுக்காவது, உணவுப் பண்டங்களை கூடிய வரை சுயதேவைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு உற்பத்தி செய்து, தேவையான உணவைத் தந்திருக்கிறோமா என்பது முதல் பிரச்சினை. அப்படி தேவையான உணவுப் பண்டங்களைத் தர முடியாவிட்டாலும், விலையையாவது கட்டுப்படுத்தி இருக்கிறோமா, கட்டுப்படுத்துவார்கள் என்கின்ற நம்பிக்கையாவது இருக்கிறதா என்றால், அதுவும் எட்டில்தான் எழுதிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலேகூட சுட்டிக் காட்டினார்கள். 8 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்த காரணத்தால் உணவுப் பண்ட விலையை நிர்ணயம் செய்ய முடிந்தது என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். எங்கே விலை நிர்ணயம் செய்தோம்? உற்பத்தி செய்கிறவர்களிடமிருந்து வாங்குவதற்கான விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்களே தவிர, வாங்கிய தற்குப் பின்னால், மக்களுக்கு விற்கும் விலையை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோமா என்பதைக் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். விவசாயி உற்பத்தி செய்கிறான். அவனுடைய பொருள்களுக்கு விலையை நிர்ணயம் செய்து, இந்த விலைக்கு நீ உன்னுடைய தானியத்தைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டு கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். ஆனால், கடைசி நேரத்தில் யார் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்களோ அவர்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுகிற நேரத்தில், நிர்ணயித்த விலைக்கு அவர்கள் வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்களா என்பதைத் தயவு செய்து நாம் கவனிக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் ஒரு சிறுநூருக்கு நான் போயிருந்தேன். கணக்கம்பாளையம் என்ற ஊர் அது. அந்த ஊரில் 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை ஒரு லிட்டர் அரிசி அங்கேயிருக்கும் கூட்டுறவு சொஸைட்டியிலே விநியோகிக்கிறார்கள். ஒரு நபருக்கு ஒரு லிட்டர் அரிசி 15 நாட்களுக்கு

2nd March 1966]

[திரு. கோ. சி. மணி]

ஒரு முறை விநியோகிக்கிறார்கள். 8 லட்சம் டன் நாம் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். ஏறத்தாழ 25 கோடி ரூபாய்க்கு 1966-வது ஆண்டு பிப்ரவரி மாத இறுதிக்குள் அந்த உணவுப் பண்டத்தை ஸ்டாக் செய்வதற்குப் பெரும் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி, எட்டு லட்சம் டன் உணவுப் பண்டங்களைக் கொள்முதல் செய்திருந்தும், கோவை மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூரில் உள்ள மக்களுக்கு, 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை ஒரு லிட்டர் அரிசி வழங்கியிருக்கிறோம். கூட்டுறவு சொஸைட்டி மூலம் கொடுக்கப்படும் அந்த அரிசிக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலை லிட்டர் ஒன்றுக்கு 73 காசு தான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், 15 நாட்களுக்கு ஒரு முறை ஒருவருக்கு ஒரு லிட்டர் அரிசி என்றால், அந்த அளவு அரிசிதான் மனிதன் வாங்கிக்கொண்டு இருக்கமுடியுமா என்பதைத் தயவு செய்து கவனிக்கவேண்டும். அவனுக்கு மேலும் வேண்டிய அரிசியை அவன் எங்கிருந்து பெறுகிறான்? ஒரு லிட்டர் அரிசியைத் தான் 15 நாளைக்கும் அவனால் சாப்பிட முடியும் என்று இந்த அரசு நம்புகிறதா? பாக்கி அரிசி அவனுக்கு எப்படி கிடைக்கிறது? அவனுக்கு மேலும் தேவையான அரிசி லிட்டர் ஒன்று ரூ. 1.40 கொடுத்து வாங்கிச் சாப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. நான் கேட்கிறேன். 8 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்து விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறோம் என்றால், உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் கொடுக்கிற தானியத்திற்கு விலையா, வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் கொடுக்கவேண்டிய விலையா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இது முக்கியமான பிரச்சினை. 25 கோடி ரூபாய்—ஒரு கணிசமான தொகையை இதற்காக நாம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றாலும், வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் அரிசி கிடைக்கச் செய்திருக்கிறோமா? இல்லையென்றால், 8 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்து தான் பயன் என்ன? விநியோகத்திலும் விநியோகிப்பதிலும் விவசாயிகள் அளக்கவேண்டியதை மிராசுதாரர்கள் வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆனால், வாங்கிய நெல்லையாரிடம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களே கடைசியில் கொண்டு போகிற நேரத்தில் பனிக்கட்டி போல் உருகி, ஒரு லிட்டர் அரிசி ரூ. 1.40-க்கு வற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. கண்ட்ரோல் விலையை விட அதிகமாக இந்த நாட்டில் அரிசி விற்கவில்லையா? அதைப் பகிரங்கமாகச் சொல்ல முடியுமா? அப்படி அரிசியைக் கண்ட்ரோல் விலைக்கு மேல் கூட்டுறவு சொஸைட்டி தவிர யாரும் விற்கலாம் என்றால், பிறகு விலை நிர்ணயம் எது? ஒரு லிட்டர் அரிசியைக் கொண்டு பதினைந்து நாள் பூராவும் ஒரு மனிதன் தின்றுகொண்டிருக்க முடியுமா? வேறு வகையிலே வருகிறது என்றால் அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமா? கட்டுப்படுத்தினால் அந்த அரிசியைக் கொடுக்கமுடியுமா என்பதையெல்லாம் இதுவரை நாம் பரிசீலிக்க வில்லை. ஏட்டிலே எழுதுகிறோம். 8 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்திருக்கிறோம். விலையையும் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். நாம் நிர்ணயித்த விலையில் சுலபமாகக் கிடைக்கிறது என்று நினைத்துக்கொண்டு கேரளாவிற்கும் அனுப்புகிறோம். கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் பற்றாக்குறை மாவட்டம் என்று தெரிந்திருந்தும், அந்த மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்குத் தேவையான அரிசி கிடைக்க வகை செய்யவேண்டாமா? 1971-ம் ஆண்டில் நபர் ஒருவருக்கு 18 அவுன்ஸ் அரிசி கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே என்று கோவை மாவட்டம் மக்கள் காத்திருக்க முடியுமா? இப்பொழுது பத்து அவுன்ஸ் அரிசியாவது அவர்களுக்குக் கிடைக்க வழி செய்யவேண்டாமா? எட்டு அவுன்ஸ் கொடுப்பதாகச் சொன்னதையாவது குறைக்காமல் இருக்கலாம் அல்லவா? 1971-ம் ஆண்டில் சராசரி 18 அவுன்ஸ் அரிசி கொடுக்கும் வரையில் நாம் காத்திருக்க முடியுமா? 61 லட்சம் மெட்ரிக் டன் உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி, 58 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவிற்கு வந்துவிட்டோம் என்னும்போது, 18 அவுன்சுக்குப் பதிலாக 14, 15 அவுன்சாவது கொடுக்கக்கூடாதா? ஒரு மனிதனுக்கு தினசரி இத்தனை லிட்டர்தான் கிடைக்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆகவே, உணவுப் பிரச்சினையில் முக்கியமான கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்து விவசாயப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கொள்வோம். கொள்முதல் செய்கிறோம். என்னுடைய மாவட்டத்தில் மன்னார்குடியில் பெரிய கோடெளன் கட்டியிருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் அது பெரிய

[திரு. கோ. சி. மணி]

[2nd March 1966]

கோடெளனாக இருக்கிறது. அங்கே தானியங்களைச் சேமித்து வைப்பதற்காகக் கட்டியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நெல் சேமித்து வைக்கவேண்டும் என்பதற்காகக் கட்டப்பட்ட கோடெளனை, கட்டிவிட்டோமே, என்ன செய்வது அதற்காகவாவது நெல்லைக் கொண்டு வைக்கவேண்டாமா என்ற அளவுக்கு நிலைமை மாறியிருக்கிறது. 200 மூட்டை, ஆயிரம் மூட்டை வாங்குகிறார்கள். வாங்கிக்கொண்டுபோய் கோடெளனில் இருக்குகிறார்கள். உடனே வண்டியில் ஏற்றி வேறொரு இடத்திற்குக் கொண்டு போகிறார்கள். கொண்டுபோவது இறக்குவதற்கு ஒரு செலவு பிறகு, அதை ஏற்றிக்கொண்டு போவதற்கு இன்னொரு செலவு. இதெல்லாம் யார் தலையில் போகிறது? இந்தக் கோடெளனை மன்னார்குடியில் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக அங்கே தானியங்களைக் கொண்டுபோக வேண்டியிருக்கிறது. தஞ்சைக்குப் பக்கத்தில் கொள்முதல் செய்ததை அப்படியே லாரியில் ஏற்றிக்கொண்டு கோளாவிற்கு அனுப்பினால் போக மறுக்குமா? ஏதாவது புதிய புதிய ரகங்களையா அனுப்புகிறார்கள்? எல்லாம் ஒரே ரக தானியந்தான். அப்படி இருக்க, எதற்காக, ஏற்றுவதற்கு ஒரு செலவு, இறக்குவதற்கு ஒரு செலவு செய்யவேண்டும்? கோடெளனை கட்டிவிட்டோம் என்பதற்காக அங்கே கொண்டு போவதாகத் தெரிகிறதே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. ஆகவே, தயவு செய்து இனிமேலாவது இப்படியிருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இங்கே இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளுடைய நல் வாழ்விற்கான பல சட்டங்களை இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று ஒவ்வொரு முறையும் கனம் அமைச்சர்களால் சொல்ல நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், ஒன்று நினைவுபடுத்துகிறேன். வரிப்பளுவைத் தாங்க முடியவில்லை, அதைக் குறைத்துக் கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். ஆனால், நிதி நிலை அறிக்கையில் இந்த ஆண்டு தண்ணீர்த் தீர்வையும் நிலத் தீர்வையும் கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. எதிர்பார்த்த அளவு வராமல் கொஞ்சம் குறைந்து போயிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது சில லட்சம் ரூபாய் அல்ல, பல லட்ச ரூபாய். வரியைக் குறையுங்கள் என்று நாங்கள் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ளவர்களும் சொல்கிறார்கள். நிலத் தீர்வையைக் குறைத்திருப்பார்கள் என்று நான் இந்த உரையைத் துவவித்து துருவிப் பார்த்தேன். ஆனால், காணவில்லை. இந்த மன்றத்தில் உள்ள ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்த்தரப்பில் நாங்களும் சொல்லியிருக்கிறோம். எல்லோரும் ஏகமனதாக, தஞ்சை மாவட்ட விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, விளைவு குறைந்து போய் விட்டது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறோம். விவசாயிகள் மிராசுதார்களைப் பார்த்து “தள்ளிக்கொடுங்கள்” என்று கேட்டால், “எங்களுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்கவில்லையே, நாங்கள் எப்படி உங்களுக்குத் தள்ளிக் கொடுக்க முடியும்?” என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரெவின்யூ கோர்ட் இருக்கிறது. நண்பர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் சொல்லியது போல ரெவின்யூ கோர்ட் என்பது எலிக்ஷன் கோர்ட்டாக மாறிவிட்டது. ரெவின்யூ கோர்ட் எதற்காக உருவாக்கப்பட்டதோ அந்த நிலை மாறி அது எலிக்ஷன் கோர்ட்டாக மாறியிருப்பதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகின்றேன். எலிக்ஷன் பெடிஷன்கள் தான் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதைச் சொன்னால், “சட்டம் இருக்கிறது, சிறிய பிரச்சனை, அங்கே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லலாம். ஆனால், இருக்கும் நிலைமையைக் கவனித்து விவசாயிகளுடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்குப் பலன் அளிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயி நெல் அளக்கவில்லை என்று சொல்லி விட்டு நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுகிறான். வெளியேற்றப்படுவது எப்போது? எப்ரல் 2-ம் தேதிக்குப் பிறகு கெடுகட்டைப் பாக்ஷாக மாறுகிறது. எப்ரல் 1-ம் தேதி வரை நெல் அளக்கவில்லை என்று எலிக்ஷன் கோர்ட்டுக்கு நிலச் சுவான்தாரர்கள் எலிக்ஷனுக்காக மனு போடுகிறார்கள். அப்படியே எப்ரல் மாதத்திலேயே ஆரம்பித்து, நூலைந்து மாதம் கடந்து, குறுவை மகசூலைத் தயாரித்து வைத்திருக்கும்போது, அது ஜட்ஜ்மென்ட் ஆகிறது. அப்பொழுது டிகிரி ஆகிறது. அப்பொழுது நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் உத்தரவு

2nd March 1966]

[திரு. கோ. சி. மணி]

பிறப்பிக்கப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் அவன் நெல் அளக்கத் தவறினால், நடு வளர்த்திருக்கும் மகசூலையும் சேர்த்து, எலிக்கண் கோர்ட் என். . போர்ஸ்மென்ட் ரெவின்யூ ஆபீசர் மிராசதாரிடம் அறுத்துக்கொடுத்து விடுகிறார். நிலத்திலே சாகுபடி செய்த நெல் பூராவையும் எடுத்துக் கொண்டு போகிறார்கள். இது நிலத்திற்கு மட்டும் தான் இருக்கவேண்டுமா? இப்படிப்பட்ட நிலைமை உருவாகிக் கொண்டிருந்தால், எத்தனைதான் சட்டங்கள் செய்தாலும் என்ன பயன் என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். மூன்று நான்கு ஆண்டு காலமாகப் பட்ட பட்டு, பேசாத பேச்சுப் பேசி, செலவழிக்கக்கூடாத ரூபாய் செலவு செய்து 4,370 ஏக்கர் மிச்சம் என்ற கணக்கு தற்போது வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஆன செலவையும் பலனையும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் மலைக்கும் மலேவுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இருக்கிறது. சட்டம் போடுகிறோம். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. போடுகிற சட்டம் பலனைத் தருகிறதா என்றால் இல்லை. உணவுப் பண்டங்களை நிரந்தரமாக இன்ன விலைக்குத் தான் விநியோகிக்க வேண்டும், இப்படித்தான் விநியோகிக்க வேண்டும் என்ற நிரந்தரமான கொள்கையை இந்த சர்க்கார் கடைப் பிடிக்கவில்லை. 15 நாட்களுக்கு ஒரு லிட்டர் அரிசி ஒரு நபருக்கு 73 பைசா வீதம் கூட்டுறவு சொஸைட்டியில் கொடுக்கும்போது, பாக்கித் தேவைக்கு ரூ. 1-40 கொடுத்து வாங்கிச் சாப்பிடவேண்டிய நிலை இருப்பது நல்லது தானா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். 8 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்து கண்ட பலன் இது தானா? 25 கோடி ரூபாய் செலவழித்தும் கண்ட பலன் இது தானா? இதைத்தான் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது).

*திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1966-67-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். நாடு நெருக்கடி நிலைமையில் இருந்தபோதிலும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மக்களுக்கு சில சலுகைகள் அளித்திருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும்.

முதலாவதாக ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன், கொடுப்பதில் குறைந்த பட்சம் 20 ரூபாயாக இவ்வாண்டு முதல் கொடுக்கச் சலுகை அளித்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சார்பாக முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வணக்கத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கு ஒன்றுமுதல் மூன்றுவது வகுப்பு வரை படிப்பவர்களுக்கு இலவசமாக சிலேட், புத்தகம் வழங்க இவ்வாண்டு முதல் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பப் பள்ளிகளில் முப்பது லட்சம் மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள் என்றால் பத்துப் பதினைந்து லட்சம் மாணவர்களுக்கு வசதி அளிக்கக் கூடிய இந்தத் திட்டம் ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். இந்த ஒரு நல்ல அம்சம் பட்ஜெட்டில் இவ்வாண்டு அமைந்திருக்கிறது.

மூன்றாவதாக என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது பற்றிப் பேசப் படுகிறது. அவர்களுடைய கஷ்டத்தை இந்த அரசாங்கம் அறியாதது அல்ல. சென்ற ஆண்டும், ஆண்டு நடுவிலும் அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் சில சலுகைகளை அளித்திருக்கிறது. அவர்கள் விஷயமாகவும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சூசகமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவ்வாண்டு இறுதிக்குள் அவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை அளிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதால் என்.ஜி.ஓ.-க்களும் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் அவர்கள் வரி போடவில்லையே என்று குறைபடுவதாகத்தான் தெரிகிறது. இது பரிதாபப்படவேண்டிய நிலைமையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் மக்களுக்காக, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருப்பதனால் மக்களுக்கு என்ன என்ன வகைகளில் எல்லாம் நன்மை செய்ய முடியும் என்பதை ஐர ஆலோசித்து பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

[2nd March 1966]

விவசாயத்தை முதலாவதாக எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால்—கடந்த காலத்தில் செய்துள்ளன யாவை, இனிச் செய்யவேண்டியவை யாவை என்பதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே பெரிய பாசன திட்டங்களை எல்லாம் போட்டு பெரிய பெரிய நதிகளை எல்லாம் தடுத்து அணைகட்டி, பாசன வசதியைப் பெருக்கிக்கொடுத்திருக்கிறது இந்தக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம். அதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மறந்து விடக் கூடாது. அதற்குப் பிறகு சாத்தியமான இடங்களில் எல்லாம் மானியமாகவும், கடனாகவும் பணம் கொடுத்து பல லட்சக்கணக்கான கிணறுகளைத் தோண்டிச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கிணறுகளுக்கு மின்சார பம்பு செட்டுகளை வைக்கவும் வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மறந்தாலும் மக்கள் இவற்றை மறக்கமாட்டார்கள். அடுத்தாற்போல் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் விதைப் பண்ணைகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தி தரமான விதைகளை ஆங்காங்கே விநியோகம் செய்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். இப்போது ஜப்பானிகா இண்டிகா போன்ற கலப்பு விதைகளை கண்டுபிடித்து பரவலாக அத்துறையில் முன்னேற்றம் காண வழிவகை செய்து கொண்டு வருகிற நிலைமையையும் அறிகிறோம்.

ரசாயன உரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடி இருந்தபோதிலும் நம் அரசாங்கம் போதிய அளவுக்கு வழங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆங்காங்கு சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் சீரான முறையில் ரசாயன உரம் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகள் தங்கள் உற்பத்திப்பொருளை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டுபோக விலங்கிப் ரோடுகளை எல்லாம் அரசாங்கம் போட்டுக்கொடுத்து வருகிறது. அதற்குப் பிறகு நான்காவது திட்டகாலத்தில் ஒரு லட்சத்து பதினெட்டாயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வழங்க வகை செய்திருக்கிறோம். இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகள் தோண்டித் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அணை கட்டுவதற்கு இனி நம் ராஜ்யத்தில் பெரிய நதிகள் இல்லை என்றாலும், நீராறு, தேக்கனி ஆறு ஆகியவற்றில் நாம் போட்டுள்ள திட்டப்படி அணை கட்ட நமது ரெவினியூ அமைச்சர் அவர்கள் கேரள அரசாங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி வெற்றி பெறுவார்கள். அதில் மக்களுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 250 டிராக்டர்கள் விவசாயிகளுக்கு வழங்கியிருக்கிறோம்.

இப்போது நான் சொல்ல விரும்புவது விவசாய வருமான வரியைப் பற்றி. விவசாய வருமான வரியின் மூலமாக நமக்கு வருகிற வருமானம் மிகவும் குறைவு. அதற்காகத் தனியாக இருந்த சிப்பந்திகளைக் கூட இவ்வாண்டு முதல் அரசாங்கம் எடுத்து விட்டார்கள். அது நல்ல அறிகுறி. விவசாய வருமான வரியின் மூலம் நமக்கு ரூபாய் 140 லட்சம் கிடைக்கிறது என்றால் அந்தச் சிறிய தொகையை இழப்பதில் கேடு ஒன்றும் இராது. விவசாய வருமான வரியை இந்த ஆண்டு உடனடியாக எடுத்துவிட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

• அடுத்து, உண்வைப் பற்றிப் பேசும்போது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் தமிழ்நாட்டில் பஞ்சம் வந்துவிட்டதுபோலப் பயமுறுத்துகிறார்கள். அப்படி பஞ்சம் தமிழ் நாட்டில் கிடையாது.

**

**

**

**

அடுத்தபடியாக, கல்வி வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய மாநிலம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. சென்ற ஆண்டிலே உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு எல்லாம் இலவசமாக, பணம் வசூலிக்காமல், சொல்லிக்கொடுக்கும் சலுகையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இதைத்தவிர, பல ஆயிரக்கணக்கான ஹைஸ்கூல்களைத் திறந்திருக்கிறோம். கல்லூரிகளையும் திறந்திருக்கிறோம்.

** Expunged as ordered by the Chair.

2nd March 1966]

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

பெரிய சாதனையைக் கல்வித் துறையில் நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே கூட நாம் கல்வித் துறைக்காக 24 சதவீதம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இது மாணவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். கல்விப் பிரச்சனையைப்பற்றி பேசுகிற சமயத்தில், கல்லூரிகளில் உள்ள மாணவர்களைச் சில அரசியல் தலைவர்கள் சமீபத்தில் கூட்டமாக கூட்டித் தூண்டிவிட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை நான் கனம் சபாநாயகர் மூலமாக இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் அரசியலில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அரசியலில் கலக்கக்கூடாது என்று கருதித்தான் சதந்திரப் போராட்டம் காலத்தில்கூட காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மாணவர்களை அப்படி அறிவுறுத்தி வந்தார்கள்.

**

**

**

**

தொழில் வளர்ச்சியில் தமிழ்நாடு அடைந்துள்ள முன்னேற்றம் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. நமது சாதனையை அண்மையில் சென்னை வந்த நார்மன் கிப்பிங், பிரசிடென்ட் ஆப் தி கான்படரேஷன் ஆப் பிரிட்டிஷ் இண்டஸ்ட்ரீஸ், அவர்கள் தேசம் பூராவையும் சுற்றிப் பார்த்து விட்டு வந்து, நமது தமிழ் நாட்டில் தொழிற்சாலைகள் எவ்விதம் நல்ல விதமாக இயங்குகின்றன என்பதைப் பற்றிப் பாராட்டிக் கூறியிருப்பது ஒன்றே தொழில்துறையிலே நாம் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்திற்கு ஒரு அறிகுறியாகும். இந்த நிலையில் இந்த பட்ஜெட் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் பட்ஜெட் என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. நா. இராசாங்கம் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது முன்னுரையுடைய நாளாக நடந்து வரும் விவாதத்திலே நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மிக முக்கியமாக எதிர்பார்த்த சில இனங்கள் விபேட்டிடுப்பதை காண மிகவும் வருந்துகிறேன். இதிலே, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு சம்பள உயர்வு இருக்குமென்று நாடே எதிர்பார்த்தது; அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் அவ்வளவு பேரும் கட்சி வேறுபாடின்றி எதிர் பார்த்தார்கள். ஆனால் அது இல்லை. இப்போது இருக்கிற பிரச்சனை யெல்லாம் சர்க்காரிலே இப்போது சரிவரக் காரியங்கள் நடப்பதில்லை. பேப்பர்கள் எல்லாம் கட்டி வைக்கப்படுகின்றன. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்? சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு மன நிறைவு இல்லை. மன நிறைவு எங்கு இருக்கிறதோ அங்குதான் வேலையும் நன்றாக நடக்கும். ஊதியத்தை உயர்த்தினால் வேலையும் உயருகிறது என்று கூறினார்கள். இப்போது என்ன விலை உயராமல் அப்படியே இருக்கிறதா? தை மாதத்தில் நெல் அறுவடையாகி களத்திற்குப் போகிறது; நெல் வீட்டிற்கு வந்து சேரவில்லை. அதற்குள்ளாகவே மார்க்கெட்டில் நெல் விலை ஒரு ரூபாய் ஆறரை, கடலூரைப் பொறுத்தவரை, குறிஞ்சிப்பாடியில் ஒரு ரூபாய் ஐந்தரை. நம்முடைய காலத்தில் நாம் பார்த்த அனுபவம் அறுவடை காலத்தில் இருக்கிற விலை நாள் ஆக ஆக மீண்டும் அறுவடை ஆரம்பிக்கக் கூடிய காலத்தில் விலை உயரும் என்பதுதான். ஆனால் இப்போதே இந்த விலை என்றால் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, ஓரளவாவது சர்க்கார் சிப்பந்திகள் மன நிறைவு பெறும் வகையில் அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவது பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரம் "ஏ" பிரிவு நகரமாக்கப்பட்டது. அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு மற்ற நகரங்களில் உள்ளதுபோல் இங்கும் லிடி காம்ப்னீசேடரி அலவன்ஸ் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். "ஏ" பிரிவு நகரமாக மாற்றி உத்தரவு வருவதற்கு முன்னாலேயே இதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதுவும் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை என்று எடுத்துக்கொள்ளும்போது

[திரு. நா. இராசாங்கம்]

[2nd March 1966]

சென்னை ஒன்றும் இளைத்தது அல்ல. உலகத்திலேயே பெரிய துறை முகங்களில் முக்கிய ஒரு துறைமுகமாக சென்னை இருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட சென்னை நகரம் “ஏ” பிரிவாக ஆக்கப்பட்டுப் பிறகு அதனால் ஏற்பட்ட உரிமைகளை மாநில அரசு சிப்பந்திகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டும்.

இந்த நாட்டிலே கல்வி சிறு வயதிலிருந்து எப்படிப் பரவி வந்திருக்கிறது என்றால், ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இந்த நாட்டில் அதிக மாக்கப்பட்ட பிறகுதான். ஐந்தாம் வகுப்புப் படித்து விட்டாலே பின்னை களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் தகுதி ஏற்பட்டு விட்டது என்று சொல்லும் அளவுக்கு நிலைமை இருந்தது. பின்பு பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஏற்பட்டன.

(திரு. மா. தண்டாயுதபாணி தலைமை.)

பயிற்சி பெறும் காலத்திற்கு அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கும் நிலை போன மாதத்தில் மாற்றப்பட்டு விட்டது. உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கும் அளவில் சில பள்ளிகள், சிலவற்றில் பில்லேத் தயாரித்து கடனாகக் கொடுக்கிற நிலை, சில பள்ளிகளில் கொடுத்து விட்டு திருப்பி வாங்குகிற நிலைமையில் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றி ஒரு அவசரத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தேன். கேள்வி மூலம் விவரம் கேளுங்கள் என்று சொநாயகர் அவர்கள் தீர்ப்புக் கூறினார்கள். ஜூனியர் கிரேடு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் பயிற்சி பெறுகிறவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் உபகாரச் சம்பளம் நிறுத்தப்படுவதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் விட்டுக்குப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, அந்த உபகாரச் சம்பளத்தைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேளாண்மை உற்பத்தி, விதைப்பண்ணை, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்து ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி, எந்த வகையிலும் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும். அதற்காகப் பல யோசனைகள் பல தடவை இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்தவரை பெருமாள் ஏரி என்ற ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அதனால் முன்பு 20,000 ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி வசதியைப் பெற்றிருந்தன. ஆனால் தற்போது அந்த ஏரியின் மூலம் 6,000 ஏக்கர் நிலந்தான் சாகுபடி செய்ய முடிகிறது. அந்த ஏரி மிகவும் தூர்ந்து விட்டது. அந்த ஏரியை மராமத்துச் செய்யவேண்டுமென்று கடந்த பத்தாண்டுகாலமாக கோரி வந்தும் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. போன தடவை கூட இதைப் பற்றிச் சொன்னேன். இந்த முறையும் சொல்லுகிறேன். கடலூரிலிருந்து கிழக்கே செஞ்சிவரை ஏரிகளை இணைக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் அதைச் செய்தால் தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். ஏராளமான நிலங்கள் சாகுபடி செய்ய முடியும். இதையும் தீவிரமாக அமல்படுத்தவேண்டும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பொறுத்தவரை 1920ம் ஆண்டு விதிகளை தான் இன்னும் அமலில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இயங்குகிற காரணத்தால், நல்லவர்கள் நாட்டுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணமுள்ளவர்கள், நல்ல நெறியுள்ளவர்கள் சங்கங்களில் பங்கு பெற முடியவில்லை. ஒரு சங்கத்திலே தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்தால் அதிலே அரசாங்கம் குறுக்கிட்டு அந்தச் சங்கத்தைக் கலைத்து விட்டு வேறு புதிதாக ஆட்களைப் போட முடியாது. சட்டத்தின் நிலை அப்படி இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தச் சட்டத்தைத் தளர்த்த வேண்டும். உதாரணமாக, மணிலா தீவிர சாகுபடித் திட்டம் இருக்கிறது. அதன்கீழ் சென்ற ஆண்டு ஆறுயிரம் ஏக்கருக்கு உதவி செய்தார்கள். இந்த ஆண்டு அந்த உதவி 4,000 ஏக்கராகக் குறைந்திருக்கிறது. தீவிர சாகுபடித் திட்டங்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். அந்தச் சங்கங்கள் சரியாக

2nd March 1966]

[திரு. நா. இராசாங்கம்]

வேலை செய்யாத காரணத்தால் வேளாண்மைப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற விவசாயிகளைப் பாதித்திருக்கிறது. அந்தச் சங்கங்களுக்குக் கொடுத்த கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத காரணத்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சிறு பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் அரசாங்க மூலதனம் போட்ட சில காரியங்கள் கூட கெட்டு விட்டிருக்கிறது. வடலூர் பார்வதி புரத்திலே “போர்-வெல்” ஒன்றையும் “ஆர்ஷியன்வெல்” ஒன்றையும் எடுக்க சர்க்கார் செலவில் பணம் கொடுத்து அதை எடுத்து விவசாயத் திற்கு உரியதாகச் செய்தார்கள்.

அதிலே, அந்த “போர்” வெல்லை மேல் சபைத் தலைவர் திரு. மாணிக்கவேலு அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். இந்த இரண்டு ஆர்ஷியன் வெல்ஸ் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் பெயரால் திறக்கப்பட்டு அதில் ஒன்று மட்டும் தான் இன்று வேலை செய்து வருகிறது. இந்த ஆர்ஷியன் வெல்ஸ் கெட்டு விட்டன. அதுபற்றி ஆறு ஆண்டுகளாக அங்குள்ள விவசாயிகள் சொல்லியும், விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பாடுபட வேண்டும், விவசாயம் வளர வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள் அதில் கவனமே செலுத்தவில்லை. அங்கு ஏக்கருக்கு 1,480 ரூபாய் இந்த வருடம் கண்டுமோதலாகி யிருக்கிறது. மணிலா சாகுபடியில், இந்த இரண்டு ஆர்ஷியன் வெல்ஸும் பயன்படுத்தப்பட்டால் அந்த 60 ஏக்கர்களில் இருந்து குறைந்த பட்சம் மதிப்பு வைத்தாலும், கிடைக்கக் கூடியதில் பாதி என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய வருமானம் எவ்வளவு போயிருக்கிறது, விவசாயிகளுக்கு கிடைக்க வேண்டிய பலன் எவ்வளவு கெட்டுப் போயிருக்கிறது என்பதை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்து பார்வதிபுரத்திலுள்ள இந்த இரண்டு ஆர்ஷியன் வெல்லை போர் வெல்களாக ஆவது மாற்றி அமைக்க ஏற்பாடு செய்வதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைக் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1. அடுத்தபடியாக, கைத்தறி நெசவாளர்கள் நிலைமை. பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கைத்தறி நெசவாளர்கள் என்ன பாடுபட்டார்கள் என்பதை நாடு அறியும். கைத்தறி நெசவாளர்கள் குடும்பங்கள் எங்கெங்கு திரிந்தன, பெண்கள் எங்கெங்கு அலைந்தார்கள்,

* * *

இது நாடறிந்த விஷயம். அந்தப் பஞ்ச நிலை இப்போதும் வரும் என்பது கைத்தறி நெசவாளர்கள் வாழும் பகுதிகளுக்குச் சென்று பார்த்தால் தெரியும். அமைச்சர்கள் ஊர்வலம் வரும்போது, பிரயாணம் வரும் போது இதுபற்றி விசாரிக்க வேண்டும். திட்டம் போட்டு அதிகாரிகளை பார்ப்பது மட்டும் போதாது. சுற்றுப்பிரயாணம் வந்தால் தொழில் நிறுவனங்களைப் பார்த்து தொழிலாளர்கள் நலன் எப்படி யிருக்கிறது, முதலீடுகள் சரியாக பயன்படுத்தப் படுகின்றனவா என்பதைப் பார்ப்பதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் அமைச்சர்கள் வெளியே போனாலும் நான் அதை வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் அமைச்சர்கள், அரசர்கள் செய்து வந்ததைப் பற்றி படித்திருக்கிறோம். ஜனநாயக சர்க்காராக இருக்கட்டும், எந்தச் சர்க்காராக வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். சர்க்கார் என்பது நாட்டுக்கு ஒன்றுதான். நாட்டு மக்களின் குறைகள் என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதை அறிந்து அவற்றைத் தீர்ப்பதற்காக, சட்டசபையில் மந்திரிகள் இல்லாவிட்டால்கூட வரவேற்கிறேன். மந்திரிகள் வெளியே போக வேண்டும். விருத்தாசலத்தில் ஆண்டுதோறும் மாசி மகம் நடக்கிறது. அதற்கு மந்திரி போகிறார் என்றால் என்ன அர்த்தம்? அது ஏற்பட்டது புராதனக் காலத்தில். அந்தக் கோவில் வந்தது புராதனக் காலத்தில். அந்த விழாவில் மந்திரி கலந்துகொள்ளப் போகிறார். மாசிமகம் விழாவில் கலந்து கொள்கிறார் என்று போட்டிருக்கிறது பிரயாணத் தகவல் பட்டியலில். அதற்கெல்லாம் போவதை விட இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் எவ்வளவோ கவனிக்கப்பட இருக்கின்றன. ஆறில் ஒரு பங்கு ஜனத்தொகை உள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் இன்று அவல நிலையில் இருக்கிறார்கள். பல தீர்மானம்

* Expunged as ordered by the Chair.

[திரு. நா. இராசாங்கம்]

[2nd March 1966]

கள் மூலமும், பல சொஸைட்டிகள் மூலமும், இச்சபையிலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அவர்கள் அவல நிலை பற்றி. மத்திய ஆட்சியிலும் இதுபற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கரை போட்ட வேட்டிகள், சேல்கள் இவற்றை கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு விட்டுவிட வேண்டும். மில்களுக்கு அந்த உரிமை கொடுக்கக் கூடாது. கரை போட்ட வேட்டிகள், சேல்கள் இவற்றை மில்கள் போடக்கூடாது என்று தடை செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கை சிறியவர்களிலிருந்து பெரிய இடத்தில் உள்ள அத்தனை பேர்களாலும் விடப்பட்டிருக்கிறது. அது ஒன்றைச் செய்தால் கூட கைத்தறி நெசவாளர்களின் அவல நிலை நீங்கும். அதையாவது அரசாங்கம் கவனித்து அவர்களுக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசாங்கத் திட்டத்தின்கீழ் உள்ள, நம் தமிழகத்தில் அமைந்துள்ள சிறந்த ஒரு தொழிற்சாலை நெய்வேலி. நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கம் நாடு அறிந்தது, உலகம் அறிந்தது. அதுபற்றி நான் குறிப்பாக சில குறைகளை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மற்ற குறைகள் சம்பந்தமாக டிமாண்ட் வரும்போது சொல்லிக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். நெய்வேலியைச் சுற்றியும் உள்ள மூன்று தாலுகாக்கள் விருத்தாசலம், கடலூர், சிதம்பரம். இந்த மூன்று தாலுகாக்களில் இருந்தும் வந்து வேலை செய்கிறவர்களுக்கு சைக்கிள் அலவன்ஸ் கிடையாது. அவர்களுக்கு வீட்டு அலவன்ஸும் கிடையாது. இப்படி ஒரு சட்டம். இதற்கு என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள் என்றால் இவர்கள் நெய்வேலியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்கிறார்கள். நெய்வேலியைச் சுற்றியுள்ள தாலுகாக்களில் இருப்பதால் இவர்களுக்கு இந்தச் சலுகைகள் இல்லை என்பது அரசாங்கக் கொள்கை. அது எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் மூன்று மைல்கள் அல்லது ஐந்து மைல்கள் என்று தூரத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அதிக சிரமம் இருக்காது, வீட்டுக்குப் போய் விடலாம், ஆகவே, படும சிரமத்திற்காக கொடுக்கப்படும் இந்த அலவன்ஸ் குறிப்பிட்ட தூரத்திற்குள் இருந்து வருகிறவர்களுக்கு இல்லை என்று தூரத்தை குறிப்பிட்டு வைத்து விடலாம். சிதம்பரம் தாலுகா என்றால் தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள சீர்காழி தாலுகா வரை போய் நிற்கிறது. கொள்ளிடத்தில் இருந்து நெய்வேலிக்கு வருவதற்குள்ள தூரம் என்ன? ஆகவே தாலுகா பெயரை வைத்து தூரத்தை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் சைக்கிள் அலவன்ஸ் இல்லை, வீட்டு அலவன்ஸ் இல்லை என்று சொன்னால் அது மனிதாபிமானத்திற்கு மாறுபட்ட விஷயம். மனிதாபிமானத்தை யொட்டியேதான் சட்டம் என்பது இதுவரையில் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதுகுறித்து தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் கூடி ஆலோசனை செய்து அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல, நிரந்தரமான வாழ்க்கை வசதியை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அதிக நேரம் இல்லாததால் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*SRI S. NANJUNDA ROW: Mr. Chairman, Sir, while commending the Budget speech of the Hon. Chief Minister, I want to pay a tribute to him that even though he did not enjoy very good health, he read out a very lengthy Budget speech containing 51 paragraphs and it took more than 1½ hours. I really congratulate him for having such a strength and I pray that he gets more strength and better health. Sir, the 51 paragraphs contained in the Budget speech of the Hon. Chief Minister on 26th February 1966, deal with the state of affairs in our State and the ways in which each Department of the Government is functioning. Even though it is a *status quo* Budget—neither a deficit nor a clear surplus budget, the Hon. Chief Minister has taken all the Hon. Members of the House into his confidence by reviewing the state of affairs in each department

2nd March 1966]

[Sri S. Nanjunda Row]

so that the working of each department could improve and that they could frame a reasonable Budget in line with the Government's policy of building up an egalitarian society. He wants to see that a democratic socialistic society is brought about in a very calmer and peaceful way. Of course, the House will remember the old adage, "Rome was not built in a day". Even though we may very anxiously feel that things are not taking shape very quickly, we should remember that Rome was never built in a day. In the same way the democratic and a socialistic society can never be built in a day. So, I commend all the 51 paragraphs of his speech for the consideration of the House.

Now, I want to refer to two or three important paragraphs in the Budget speech which pertain to my constituency. I represent a constituency which is a very backward area and in certain villages, there is no drinking water even. So, when I speak on the Budget, I must remember my constituency where 150,000 people live and where there is no drinking water. In this connection, I want to draw the attention of the Government to paragraph 35 of the Budget speech *re.* Welfare of Backward Classes and Harijans. It says—

".....Government will continue to ensure that the weaker sections of the society get their legitimate share of the benefits under such schemes."

So, the Government should promote the welfare of not only the weaker sections of the society but also improve the weaker and backward areas in the State like Vendasandur, Ottanchatram, Reddiarchatram and Guziliamparai, side by side with the development of areas like Sholavandan. Sir, I want to stress that backward areas in the State must be developed. Recently a great event has taken place in the southernmost part of our State. Two Panchayat Unions, Radhapuram and Nanguneri, have come forward to join the Gramdhan Movement even though they are a backward area. I congratulate the people of these two Panchayat Unions for their belief in the Gandhian methods. What does it show? It shows the desire of the people to improve the society on Gandhian lines. In the same way, the backward areas like Vendasandur, Ottanchatram, Reddiarchatram and Guziliamparai should be improved just like the Gramdhan areas. I want to say only one thing. In paragraph 11 of his speech the Hon. Chief Minister has said that about Rs. 730 lakhs of rupees has been set apart for improvement of minor irrigation schemes. Schemes for supply of oil engines and electric motor pumpsets and new well subsidy schemes are very good schemes. Boring wells and deepening of wells with rock blaster units is another good scheme. I feel that such schemes are specially important for areas like Vendasandur and Guziliamparai. I request Government to sanction some schemes, at least for these areas. Vendasandur Union has been requesting Government for a rock blasting unit and Government should give permission to this Union for purchase of the equipment. I request Government to sanction a rural manpower development scheme for Guziliamparai. Areas like Vendasandur, which are backward, need such schemes for their development. Then only they could become self-sufficient.

12-36
p.m.

[Sri S. Nanjunda Row]

[2nd March 1966]

While talking of self-sufficiency I want that the Food Minister should turn his eye to my area which is backward. I know that in the recent District Development Council meeting at Tiruchirappalli, Karur was given twenty relief shops. But in Veda sandur there is not even a single relief shop. Without a shop how can people buy rice and from where? Panchayat Unions should concentrate on food production and if food production is concentrated in Panchayat Unions, they would be doing great service to the country. Government can also come forward to start some relief shops in backward areas like Veda sandur. I would once again request Government to give instructions for Panchayats to concentrate on food production.

There is the 'Kodavanar' river. Its surplus water should be properly harnessed. I request the Hon. Minister for Public Works to sanction a scheme to utilise the excess water of Kodavanar.

There is 'Panrimalai' in Dindigul which is a plantation area. The people there require a road badly, since without that they could not look after the plantations. I request the Government to sanction a road to 'Panrimalai'.

There is another good scheme called the "Pond Scheme". One such scheme may be sanctioned by the Government for Veda sandur and Reddichatram which are backward areas.

Having told these problems for my constituency, I would like to say one or two things and I hope necessary permission to speak for one or two minutes more would be given by the Chair.

As regards "co-operation" it is said that assistance of the order of Rs. 6 lakhs is expected from Government of India for modernisation of all rice mills in the co-operative sector. This programme can be of great help in improving the recovery of rice from paddy. It should be pointed out that all the rice mills are polishing rice to the fullest extent with the result that nearly 10 per cent of rice is lost and a lot of nutrition is also lost. I request the Hon. Minister to see that all rice mills are also modernised. An order should be passed that all polishing of rice should be stopped. By stopping polishing nearly 2 to 3 lakhs of tons of rice can be saved and they could be distributed in backward areas. We believe in food production. In 1960-61 there was a production of 35 lakhs of tons of paddy in Madras State. In 1961-62 there was an increase of 3 lakhs of tons. At present our production is 38.46 lakhs of tons. By stopping of polishing of rice by mills, we can save a lot of rice.

There is another point which the Hon. Chief Minister has touched upon in his speech. There is the High Power Committee on economy. I would like to offer one or two suggestions in this regard. The department of agricultural income-tax, the department of weights and measures are proposed to be abolished and there is going to be integration of public health and medical departments. I welcome these suggestions. Integration is welcome. It is a commendable programme. We save a lot of money by that. Let me offer here

2nd March 1966]

[Sri S. Nanjunda Row]

one or two suggestions. The panchayat Unions have now taken a definite shape in our national life. We believe in de-centralisation. Why not the Panchayat Unions be given the revenue powers and why not the B.D.Os be made to act as Tahsildars, with the help of regular Deputy Tahsildars? The present Tahsildars may be gazetted and be made to act as deputy-Collectors for each taluk. Thereby all the present deputy Collectors' and sub-Collectors' posts may be abolished and thereby we could effect considerable economy. I request Government to give their serious consideration to this suggestion of mine. By this arrangement, the Panchayat Unions could be made more effective and all the members of the society could have final access to the Panchayat Union for redressal of their grievances.

There is another suggestion also which I want to place before the Government. There are so many branches of engineering like S.M.I.P., D.C.R., Food Production, etc. All these engineering departments could be integrated and be put in-charge of the Executive Engineer of the district concerned. Thereby considerable savings could be effected. With these suggestions, I beg to resume my seat.

* திரு. இரா. நாராயணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை நமது கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்ட மன்றத்திலே தாக்கல் செய்த கருத்துக்களின் பேரில் நானும் அதனை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்களையும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். நம் நாட்டில் விவசாயம் முக்கியமானது. ஆனால், விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் இன்று நாட்டில் வதங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் விவசாயிகளுக்கு நமது ஜனநாயக சர்க்காரில் அதிக சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்று இங்கேயிருக்கிற உறுப்பினர்கள் பலர் புகழ்ந்து பாடினார்கள். நானும் ஒரு விவசாயிதான். ஆனால் விவசாயம் செய்யக்கூடிய நாங்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறோம் என்பது எங்களுக்குத்தான்தெரியும். இங்கே கூறப்பட்டது, அவர்களுக்கு கட்டுவதற்கு மூன்று வேடிகள், காலில் போட்டுக்கொள்ள மூன்று செருப்புக்கள் இவைகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இதை ஒப்பிட்டு நான் சில கருத்துக்களை சொல்லுகிறேன். இந்த அரசாங்க ஊழியர்களைப்பற்றி சொல்லும்போது, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் விலை வாசி எல்லாம் ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது, ஆகவே கெஜப் பதிவு பெறாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக பல அத்தியாவசியமான பண்டங்களை கொடுக்கப் போகிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்தவிதமான நியாயவிலைக் கடைகளை திறந்தாலும், விலைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாவிட்டால் ஒன்றுமே செய்ய முடியாது. ஏதோ வீடுகளில் அழகிய பின்னங்களுக்கு மிட்டாய்களை கொடுத்து விட்டால் அழாமல் இருப்பது, பதிவு பெறாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நியாயவிலைக் கடைகளை திறந்து அதன் மூலம் பண்டங்களை கொடுக்கப் போகிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் கேட்டுக் கொள்வது, தற்போது உடனடியாக பஞ்சப்படியை உயர்த்தாவிட்டாலும், எந்தெந்த அறுவடை இல்லாத காலத்தில் அவர்கள் கடன்கள் கேட்கின்றார்களோ அப்பொழுது அவர்களுக்கு வேண்டிய கடனைக் கொடுத்து உதவி செய்யலாம். அதன்மூலமாக உரிய காலத்தில் நெல்லை வாங்கிக் கொள்ளலாம். புளி வாங்கிக் கொள்ளலாம், மிளகாய் வாங்கிக் கொள்ளலாம், இப்படிப் பட்ட பொருட்களை குறைந்த விலையில் வாங்குவதற்கு வசதியாக கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதற்கு

[திரு. இரா. நாராயணன்]

[2nd March 1966]

ஒப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன். இப்போது புனி ஒரு கிலோ ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கிறது. பருப்பு 1½ ரூபாய்க்கு விற்கிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் பருப்பு விலை 2½ ரூபாயாக இருந்தது. புனி விலை 2½ ரூபாயாக இருந்தது. இப்போது புனியின் விலையும் பருப்பின் விலையும் இறங்கியிருக்கின்றது. காரணம் என்ன? இது அறுவடைக் காலம். இந்த மாதிரி அறுவடைக் காலத்தில் அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்யவேண்டும். அந்த மாதிரி நல்ல பண்டங்களைச் சேகரித்து, பதிவு பெறாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வழங்கினால் நல்ல நிலை ஏற்படும். இதை எத்தகாகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இன்றைக்கு விவசாயி இருக்கிறான். பயிர் நட்பு விரைகிறான். கதிர் வருவதற்கு முன்பே கஷ்டத்தில் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படி என் பகுதியில் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவிலும், அனுபவப்பட்ட காரணத்தினால் சொல்லுகிறேன். விவசாயி பயிர் நட்பு, பூ வந்தவுடன் கடன் வாங்குகிறான். ஏனென்றால் கையில் பணம் இல்லை. கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கம் கடன் கொடுப்பதும், உரம் கொடுப்பதும் போதுமானதாக இல்லை. அரசாங்கத்தின் கொள்முதல் செய்கிறார்களே அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு முதலிலேயே கடன் கொடுக்க வேண்டும். அறுவடைக்குமுன் கடன் கொடுத்தால் மூட்டைகளைச் சேமித்து வைக்க ஏதுவாக இருக்கும். இந்த நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், விவசாயி 100 ரூபாய் கடன் வாங்குகிறான் என்றால், அந்த 100 ரூபாய்க்கு ஒரு மூட்டை நெல்லை வட்டியாகக் கொடுக்கிறான். அதேமாதிரி 1,000 ரூபாய் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமை வருகிறது. 10 மூட்டை நெல்லை வட்டிக்காக பணக்காரர்களிடத்தில் கொடுத்து விரைகிறான். பணக்காரர்களிடத்திலே இதே மாதிரி கடன் வாங்கி களத்திலே அறுவடை செய்து அடிக்கும் போது அந்த நெல்லை அப்படியே வாங்கிக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். அப்படி பணக்காரர்கள் வாங்கிக் கொண்டு சென்று சேமித்து, தன்னுடைய ஈஸ் மில்லிலே அறைத்து அரிசியாகச் செய்து கொள்கிறார்கள் அல்லது சிறுநீர் வியாபாரியிடத்தில் அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள். அறுவடைக்கு முன் மூட்டை 39 ரூபாயாக இருந்தது, இன்றைக்கு 29 ரூபாயாக இருக்கிறது. அறுவடை செய்வதற்கு முன்பே அரசாங்கத்தில் கடன் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி கடன் கொடுத்து நெல்லை கொள்முதல் செய்தால் அதிக விலை ஏறாமலும், பதிவு பெறாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு நல்ல முறையில் அரிசி வழங்குவதற்கும் ஏற்றதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மற்ற படி எந்த விலைக் கட்டுப்பாடு செய்தாலும் விவசாயிகளிடத்திலிருந்து குறைந்த விலையில் வாங்க முடியாது. அப்படி குறைந்த விலையில் கொடுத்தாலும் அவர்களுக்குக் கட்டுபடி ஆகாது.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் இன்றைக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். கொடுத்த கடனை எந்த வழியில் செலவு செய்கிறார்கள்? உரம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சீர்திருத்தத்திற்குக் கடன் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். உழவு மாடு வாங்க பணம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். உழவு மாடு வாங்க எந்த பஞ்சாயத்து யூனியனிலாவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? உழவு மாடு வாங்கக் கடன் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கடன் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். உழவு மாடு இருந்தால் தான் நிலத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்ய முடியும். நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கும் கடன் கொடுக்க வேண்டும், உழவு மாட்டுக்கும் கடன் கொடுக்கவேண்டும். அந்த வசதியைச் செய்தால்தான் நல்ல முறையில் வாழ முடியும்.

மற்றொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு அரசாங்கத்திலே, படிக்கக் கூடிய மாணவர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய உதவித் தொகை எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதை நீங்களே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். எங்களிடத்தில் வந்து எத்தனையோ மாணவர்கள் அரசாங்க உதவித் தொகை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் வந்து மந்திரிகளிடம் முறையிடுகிறோம். அவர்களுக்கெல்லாம் உதவித் தொகை கொடுக்க முயற்சிக்கப்பட வேண்டும். பிற்பட்ட வகுப்பின்

2nd March 1966]

[திரு. இரா. நாராயணன்]

ருக்கு அதிக உதவித் தொகை வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதை முக்கியமாக கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று.....

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த அரசாங்கம் பிற்பட்ட மக்களுக்கு விசேஷமாக ஆதிவாசிகள், ஹரிஜன மக்களுக்கு செய்துவரும் உதவியையும், எடுத்து வரும் முயற்சிகளையும் எல்லோரும் அறிவார்கள். வருஷா வருஷம் அதிகமாகச் செய்து வருகிறோம். இந்த வருஷம்கூட பணம் போதாது என்று கனம் முதல் அமைச்சரிடம் சொல்லி 5 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாக வாங்கிக் கொடுத்தோம். மேலும் 3 லட்சம் ரூபாய் வாங்கிக் கொடுத்து நல்ல முறையில் ஹரிஜன நல இலாகா பாடுபட்டு வருகிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நாராயணன் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலைக் கேட்டு அதிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதோடு ஏழை மாணவர்களுக்குப் படிக்க இவ்வளவு நிதி ஒதுக்கி வாழ வழி செய்வதைப்பற்றி அவரை, வாயார, மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

அதுவும் தவிர, இப்போது பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குப் பாடப் புத்தகங்கள், சிலேட்டுகள் முதலியன இனாமாக வழங்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தொழில் கல்லூரிகள் அயன் நாடுகளைப் போல முன்னேற வேண்டுமென்று எண்ணி, அங்கு உள்ளது போலத் தொழில் கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் வேலை வாய்ப்பு, சம்பள நிரீனயம் ஆகியவைகளுக்கு வழி செய்யும் முறைகள் அமைக்கப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். சில தொழில் கல்லூரிகளில் மூன்று ஆண்டுகள் படித்துவிட்ட பிறகு பலன் இல்லாமல் சிலர் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தொழில் கல்லூரிகளில் படித்தவர்களுக்கு சம்பளம் நிரீனயிக்க வேண்டும், வேலை வாய்ப்பும் கொடுக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் பயிற்சி பெற்ற பிறகு வேலை இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். நமது சென்னையிலே கூட, தோல் பதனிடும் தொழில் பயிற்சிக் கல்லூரி ஒன்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே அதிகமான மாணவர்கள் படித்து வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கிராமக் குடிதண்ணீர்த் திட்டத்தைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நானும் நிதி நிலை அறிக்கையிலே கனம் முதல் அமைச்சர் என்ன கூறியிருக்கிறார் என்று பார்த்தேன். செந்துறை, ஜெயங்கொண்டான் பகுதியில் குடிதண்ணீர்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிணற்றில் நல்ல தண்ணீர் இல்லை. இப்போதுகூட சட்டசபையில் இருந்து குழுவினர்கள் ஊர் ஊராக வந்தார்கள். அப்போது கூட தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து காட்டினோம். தேத்தாங்கொட்டை போட்டும், படிக்காரம் போட்டும் தண்ணீரை தெளிய வைத்துக் காட்டினோம். அந்த வட்டாரத்திற்குக் குடிதண்ணீர் வசதி செய்யப்படவில்லை. கிராம நீர்த் திட்டங்களுக்காக 120 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக நிதி நிலை அறிக்கையிலே காண்கிறேன். இதைத் கொண்டாவது செந்துறை, உடையார்பாளையம், ஜெயங்கொண்டான் பகுதிக்கு நான்காவது திட்ட காலத்திலாவது முதற் கடமையாக குடிநீர்வசதியை செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் என்பதைப் பற்றி ஒரு சட்டம் இந்த அரசாங்கத்திலே கொண்டு வந்தார்கள். ஏழை எளியவர்கள் இந்த நிலச் சீர்திருத்தத்தினால் பலன் அடைந்தார்களா என்பதை அரசாங்கம் கவனித்து மேலும் புனராலோசனை செய்து அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. நாராயணன்]

[2nd March 1966]

இந்தக் கூட்டத்திலே கூட சட்ட சபையில் விதண்டாவாதம் நடந்தது. கால்நடைப் பண்ணைகளை எந்த எந்த இடத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று கருத வேண்டும். இப்போது தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் விதைப் பண்ணைகளை அமைத்து விட்டோம், அதனால் தான் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். கால்நடைப் பண்ணைகள், பால் பண்ணைகள், இவைகளை காடுகள் நிறைய இருக்கக்கூடிய இடத்திலே, தண்ணீர் இருக்கக்கூடிய இடத்திலே அமைத்துக் கொடுத்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு எனது சிற்றூரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கனம் முதல் அமைச்சர் இந்தச் சபையில் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உடல் நிலை சரியாக இல்லாமல் இருந்தும், இந்த மன்றத்தில் தன்னுடைய கடமையைச் செய்வதற்காக ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் நின்றாகொண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை படித்ததற்காக எனது மனமார்ந்த பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் ஒரு நல்ல நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார். இந்த அறிக்கையிலே புதியதாக வரி எதுவுமில்லை. அதற்காக நாம் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, அரசாங்கம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றியுள்ள திட்ட வேலைகளையெல்லாம் விளக்கியிருக்கிறார். பல நன்மைகளை அரசாங்கம் செய்துகொண்டிருந்தபோதிலும், எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் ஒரு சில குறைகள் இருந்தால் அதை மாத்திரம் பிசைப்படுத்தி கூறிக் கொண்டு அரசாங்கம் ஒரு நன்மை செய்யவில்லை, ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சரியல்ல.

மது விலக்கைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். ஏதோ ஒரு சில இடங்களில் ஆங்காங்கு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்றால், அது மொத்தத்தில் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் ஒரு சிறிய பெர்சென்டேஜ் தான். அதனால் மதுவிலக்கை எடுத்து ஒன்றிப்படி சொல்வது சரியல்ல. அதே மாதிரி அங்கு இங்கு ஏதோ ஒன்றிரண்டு கூட்டுறவு சங்கங்களில் மோசடி நடந்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு கூட்டுறவு சங்கத்திலுள்ள எல்லோருமே கொள்ளை அடக்கிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் பரம்பிக்குளம், ஆளியாறு திட்டத்தைப்பற்றி இந்தச் சபையில் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குச் செலவு மிகவும் அதிகம். சர்க்காருக்கு அதனால் வருமானம் இல்லை, அதுமாதிரி திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவது அவசியமில்லை என்று கூறினார்கள். நாம் ஆங்கிலேயர்களுக்கு அடிமையாக இருந்த காலத்தில் ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால் அவர்கள் எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது, முதலீட்டுத் தொகைக்கு தகுந்த வருமானம் வருகிறதா என்று கணக்குப் பார்த்து நிறைவேற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது நாம் சோஷலிஸ்ட் கேஷமநல சர்க்காரை நடத்துகிறோம். அதிக செலவு செய்தாவது மக்கள் பயன் அடையும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கருதி, அரசாங்கம் மத்திய சர்க்காரிடம் மிகவும் வாதாடி இந்தத் திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நண்பர் திரு. மதியழகன் பேசும்பொழுது மதிப்பிற்குரிய கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் ஸ்ரீமான் பட்டகார் அவர்களைக் குறிப்பிட்டு, அவர்கள் பகுதியில் ஒரு ஊருக்குச் சென்றிருந்தபோது மக்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். அதுமாதிரி வரண்ட பகுதிகளுக்குத்தான் தண்ணீர் வேண்டுமென்று அதிகமாக

21st March 1966] [திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி]

பணம் செலவழித்து இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. உட்கட்டிடப்படை தாலுக்காவில் 65,000 ஏக்கர், தாராபுரம் தாலுக்காவில் 40,000 ஏக்கர், பல்லடம் தாலுக்காவில் 50,000 ஏக்கர் வரண்ட நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்வதற்கு இவ்வளவு அதிகப் பணம் செலவு செய்து, அங்குள்ள ஏழை மக்கள், விவசாயிகள் எல்லோரும் நன்மை அடைவதற்கு அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அரசாங்கம் வேண்டுமென்று ஒன்றும் செய்யவில்லை. இந்தத் திட்டத்தினால் மக்கள் நன்மை அடைய முடியும் என்பதற்காகத்தான் இதை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நான் மதிப்பிற்குரிய உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நண்பர் மதியழகன் சொன்ன கருத்தை வைத்துக்கொண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்ற முற்பட்டால், நமது மாநிலத்தில் எந்தத் திட்டமும் செயல்பட முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவரை இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிதி நிலை அறிக்கையில் விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் அளித்திருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு சில குறைகள் இருந்தாலும் மற்ற மாநிலங்களைவிட நம் மாநிலம் விவசாயத்துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. நமது மாநில விவசாய இலாகா பல நல்ல சேவைகளைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புதியதாக ஏ.டி.டி. 27 நெல்லைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சி. எஸ். எச். 1 என்ற புதிய ரக சோளத்தைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “ஹைபிரிட்” கம்பைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் நேரிடையாக இதையெல்லாம் பயிர் செய்து பார்த்திருக்கிறேன். நல்ல சலுகை (கண்டுமுதல்) கிடைக்கிறது. இந்த ரக விதைகளை நம் மாநிலம் பூராவும் எவ்வளவு சீக்கிரம் பரவச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் பரவச்செய்ய விதைகளைத் தயார் செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத் துறையிலே பயிர் பாதுகாப்பு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பயிர் பாதுகாப்பில் நாம் மிகவும் அக்கறை யுடன் நடந்துகொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக நெல் பயிரை எடுத்துக்கொண்டால் பலவிதமான நோய்கள் ஏற்படுகின்றன! “ஜாஸ்ட்” ஸ்டேம் போரெர், பிளாஸ்டு போன்ற பலவிதமான நோய்கள் பயிரைத் தாக்குகின்றன. திடீரென்று நோய் கண்டால் ஒரு சிறிய விவசாயி ஸ்ப்ரேயரையோ அல்லது டஸ்ட்ரையோ கொண்டு வந்து விவசாய அதிகாரியால் ஆலோசனையும் பெற்று மருந்து தெளிப்பதற்குள், பயிர் பூராவையும் பூச்சிகள் அழித்து விடும். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள் சில நோய்கள் மாசுலைக்கெடுத்து விடுகிறது. ஆகவே, எந்தப் பகுதியில் நெற் பயிருக்கு நோய் கண்டிருக்கிறதோ அந்தப் பகுதிகளில் சர்க்காரே பிளாஸ்டு ப்ரொடெக்ஷன் அதிகாரிகள், விவசாய இலாகா அதிகாரிகளை நியமித்து பவர் ஸ்ப்ரேயர், பவர் டஸ்ட்ரைக் கொண்டு வந்து மருந்து தெளித்து, பயிர்களைக் காப்பாற்றிவிட்டு, பின்னால் அறுவடை ஆனவுடன் சர்க்கார் செலவு செய்த பணத்தை வசூல் செய்துகொள்ளலாம் என்று இந்த சமயத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாய அதிகாரிகளைப் பற்றி என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளுக்கு பல வேலைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு டெப்போவிலேயே வேலை சரியாக இருக்கிறது. வெளியிலே சென்று விஸ்தரிப்பு வேலையை கவனிக்க முடியவில்லை. அவர்களுக்குப் பெரிய பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் விவசாய விஸ்தரிப்பு வேலையை கவனிக்க முடியாத குறை இருக்கிறது என்பதை பணிவண்டபடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு அக்கொண்டென்ட் அல்லது டி. லி. யை நியமித்து டெப்போ கணக்குகளையெல்லாம் அவரை எழுதச்சொல்லிவிட்டு, டெப்போ

[திரு. ரா. ராஜகோபரலசாமி]

[2nd March 1966]

பொறுப்பை அவரிடம் கொடுத்துவிட்டு, விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளை விவசாய விஸ்தரிப்பு வேலையில் ஈடுபடும்படிச் செய்யவேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் டிராக்டர்களும், புல் டிரைவர்களும் ஓர்க்ஷாப்புக்களும் இருக்கின்றன. இவை ஒரு உதவி விவசாய இஞ்சினியர் மேற்பார்வையில் இருக்கின்றன. “ஓவர் ஆல்” “அப்மினரிஸ் டிரேடிங் கண்டிரோல்” டெப்டி-டைரக்டரிடம் இருக்கின்றன. டெப்டி டிராக்டர் நான். டெக்னிகல் ஆபீசர் அவரிடம் இந்தப் பொறுப்பை விட்டிருப்பது சரியல்ல. அவருக்கு வேலை மிகவும் அதிகம். அவர் தன்னுடைய பகுதியிலுள்ள ஜில்லா விவசாய அதிகாரிகளை கண்காணிக்க வேண்டும், பல விவசாய விஸ்தரிப்பு வேலைகளை கவனிக்கவேண்டும். அவருக்கு இன்னும் பல வேலைகள் இருக்கின்றன. ஆங்காங்கு ஈரத்தில் கன்ஸர்வேஷன் டிவிஷனல் என்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் டெக்னிகல் அதிகாரிகள், அவர்களிடம் இந்த டிராக்டர்கள் முதலியவைகளை அப்மினரிஸ்ட்ரேடிங் கண்டிரோல் நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தால், மிகவும் நன்றாக அந்தத் திட்டம் செயல்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஐ.எ.எ.பி. தீவிர விவசாய உற்பத்தி திட்டம் செயல்படும் பகுதிகளில் தஞ்சையைத் தவிர மற்ற இடங்களில் இரண்டு விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் நியமிப்பதாக சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், பல இடங்களில் ஒரு விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி தான் இருக்கிறார். அதனால் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு குந்தகமாக இருக்கிறது. ஆகவே உடனே விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளை நியமிக்கவேண்டும். அப்படி விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் டிகிரி பெற்றவர்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால், பீல்டுமென் ஸர்வீஸில் உள்ளவர்களை, சர்வீஸ் உள்ளவர்களில், அனுபவம் உள்ளவர்களை விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளாகப் பதவி உயர்வு கொடுத்து ஐ.எ.எ.பி. திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிற பகுதிகளில் இரண்டு விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவுத்துறையைப் பொறுத்த அளவிலே நமது மாநிலத்தில் அது நல்ல முறையில் தான் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. தீவிர விவசாய உற்பத்தி பகுதிகளிலே விவசாயிகளுக்கு காஷ், கைண்டு இரண்டு வகையிலும் விவசாயக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. காஷ் (ரொக்கமாகவும்) கொடுக்கிறார்கள், கைண்டாகவும் (பொருளாகவும்) கொடுத்து உதவி செய்கிறார்கள். கைண்டில் உரம் பூச்சி மருந்து கொடுக்கிறார்கள். உரம் வேண்டுமானால் வாங்கி வைத்துக்கொள்ளலாம், விவசாயத்திற்கு தேவைப்படும் பொழுது உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் பூச்சி மருந்தையும் முன் கூட்டியே வாங்கி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும், அப்பொழுதுதான் பாக்கி காஷ் தொகை கொடுக்கப்படும் என்று சென்டிர்ல் பாங்கு, கூட்டுறவு அதிகாரிகள் வற்புறுத்துகிறார்கள். ஆனால், நோய் காண் பதற்கு முன்பு எந்தப் பயிருக்கு எந்த மருந்து தேவை என்று தெரியாது. ஒரே பயிரை பலவிதமான நோய்கள் தாக்கலாம். அப்பொழுது பலவிதமான மருந்துகள் தேவைப்படும். பயிருக்கு நோய் வந்த பிறகு எந்த மருந்து தேவையோ அதை வாங்கிக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் முன்கூட்டியே பூச்சி மருந்துகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டால், சில மருந்துகள் தேவைப்படாமல், விவசாயிகள் கையில் நின்றுபோய் விடும். ஆகவே அந்தப் பணத்தை பாங்கியிலேயே நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு நோய் வந்த பிற்பாடு, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான மருந்தை வாங்குவதற்கு பணம் கொடுக்க வசதி செய்யுமாறும் பாக்கித்தொகைகளை உடனடியாகக் கொடுக்க ஏற்பாடுசெய்யுமாறும் நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

2nd March 1966] [திரு. ரா. ராஜகோபாலசாமி]

கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத்தைப் பற்றிப் பற்றி வரையிலும், விவசாய வருமான வரி இருக்கிறது. இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும் மொத்த வருமானம் மிகச் சிறிய அளவு கொண்டதுதான். ஆகவே அதை அடியோடு எடுத்து விட்டால், விவசாயிகள் மிகவும் சந்தோஷப்படுவார்கள். விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும். அவர்கள் மேலும் ஊக்கத்தோடு விவசாயத்தைச் செய்ய உதவிகரமாக இருக்கும்.

1-00
p.m.

அதோடு கூட விவசாயிகளின் நன்மையை உத்தேசித்து, பயிர் இன்ஷூரன்ஸ், கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதையும் அமல் படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேச அனுமதி கொடுத்த தலைவருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வி. ஆர். பெரியன்னன் : கனம் சட்டமன்றத்தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் புதிய வரிகள் எதுவும் இல்லை என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்களெல்லாம் மிகவும் வேதனையோடு இருக்கிறார்கள் என்று ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே புதியவரிகள் இல்லாவிட்டாலும், கடந்த நவம்பர் மாதத்திலேயே பாக்கி போடலாம் என்றிருந்த வரிகளையும் போட்டாகிவிட்டது. அதை மக்கள் மறந்துவிடவில்லை. அது மட்டுமல்லாமல், மத்திய சர்க்கார் நூறு கோடிக்கு மேல் புதிய வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அங்கேதானே போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். அங்கே போட்டிருந்தாலும் கூட, தமிழ்நாட்டு மக்கள் அதனால் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்பதைத் தமிழ் மக்கள் மறந்துவிட மாட்டார்கள்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னதாக, பல கிராமப் பகுதி மக்களும் இந்த நிலை வரியைப் பூசுவாகவும் ரத்து செய்து விடுவார்கள் என்று எண்ணிக்கொண்டு இருந்தார்கள். கவர்னர் உரை மீது பேசும்போது சில ஆளும் கட்சிக்காரர்களும் கூட இந்த நிலை வரியைப் பூராவும் எடுத்துவிட வேண்டும் என்று பேசினார்கள். நான்கூட அப்படித் தான் நினைத்திருந்தேன். ஆனால், ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அல்லது இந்த நெருக்கடியான நிலைமை என்பதற்காகச் சென்ற நவம்பர் மாதத்திலே கொண்டுமாத வரியையாவது நீக்கிவிடுவார்கள் என்று பார்த்தோம். ஆனால், ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, பல்வேறு வரிகளாலும் நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்லாமல், விவசாயிகளுக்கு நிறைய வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால், சிறு பாசன வசதிகளைச் செய்துகொடுப்பதில் எரிகளை ரிப்பேர் செய்வது என்கிற வகையில், எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், எரிகளை ரிப்பேர் செய்ய என்று மதிப்பீடுகள் எல்லாம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், எரிகளை ரிப்பேர் செய்வதில் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. அதை ரெவின்யூ அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்து இருக்கிறோம். ஆனால், விவசாயி உற்பத்திக்குத் தேவைப்படும் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்யவில்லை. நெல்லுக்குக் குறிப்பிட்ட விலை இருக்கும்போது, விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் மற்ற பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் இல்லாத காரணத்தினால், மொத்தத்தில் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம்தான் ஏற்படுகிறது. கொள்முதல் என்று சொல்லும் போது, விவசாயிகளிடம் தனிப்பட்டவர்களும் வாங்குகிறார்கள். அவர்கள் 40, 50 ரூபாய்க்கு வாங்குகிறார்கள். ஆனால், கொள்முதலுக்கு என்று சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கும் விலை ரூ. 30 தான். என்றைக்குமே விவசாயிக்கு லாபம் வேண்டும் என்றுதான் ஆவல் இருக்கும். செலவு அதிகமாக ஆவதினால், விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படும் பொருள்களுக்கும் விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும்; அப்படிச் செய்தால் உற்பத்தியும் பெருகும், கொள்முதலும் நல்ல முறையில் அமையும்.

[திரு வி. ஆர். பெரியண்ணன்] [2nd March 1966]

விவசாயத்திற்கு வேண்டிய புல்டோசர்கள், 6, 7 எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. ஆனால், ஒன்றுக்கூட வேலை செய்யவில்லை. ஒன்றுதான் வேலை செய்துகொண்டிருந்தது. ஆனால், அதுவும் அரை ஏக்கரில் வேலை செய்த பிறகு நின்றுவிட்டது. அது அப்படியே இன்னமும் நிற்குகொண்டிருக்கிறது. கேட்டால், அதை ஒட்ட வேண்டிய கருவிகள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் விவரம் கேட்டால், அது இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்போது ஏதோ வேலைக்கென்று பயன்படுத்தப்பட்டு, ஆங்கிலேயர்களால் இங்கே அப்படியே விட்டுவிட்டுப் போனவை. பழைய காலத்து மாதல் இரந்திரம் என்று தெரிகிறது. ஆகவே அதற்கு ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் வேண்டுமென்றால், வருஷக்கணக்காக ஆனாலும், எழுதிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். பார்ட்ஸ் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய வேலைக்கு ஏற்ற முறையிலே, நம் நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யும் புல்டோசரை வாங்கினால், அதற்கு வேண்டிய ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் சலபமாகக் கிடைக்கும். அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொள்முதல் செய்வதில் சில தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கவர்னர் உரைமீது பேசும்போது அதைச் சட்டிக் காட்டினேன். இப்பொழுது மீண்டும் அந்தத் தொல்லைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், என்னுடைய பகுதியில் மூலை கருப்பு என்ற கிராமத்தில் ஒருவர் கொஞ்ச நிலத்தை வாரத்திற்கு விட்டிருக்கிறார். எழுபது சென்ட் நிலம் பயிர் செய்யப்படுகிறது. அங்கே வாரம் என்றால், பாதிதான் வரும். எழு மூட்டை விளைந்து, அவருக்கு 3½ மூட்டை கிடைத்தது. கொள்முதல் அதிகாரிகள் அவரிடம் வந்து, நீங்கள் 3½ மூட்டை எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். வாரத்தில் பாதி போய்விட்டது. மூன்றரை மூட்டைதான் சொந்தக்காரருக்கே கிடைத்திருக்கிறது என்றாலும் அவர்கள் விடுவதாக இல்லை. ஒரு எக்கருக்குக் குறைவாகத்தான் விவசாயம் செய்திருக்கிறது என்றாலும் விடவில்லை. அதிகாரிகள் அவருடைய லீட்டில் புகுந்து 3½ மூட்டை நெல்லையும் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். இங்கே சட்டமன்றத்திலே அமைச்சர்கள், ஒரு எக்கருக்குக் குறைந்தால், தேவைக்குப் போகக் கொடுக்க முடிந்தால், கொடுக்கலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால், அதிகாரிகளுக்கு நீங்கள் இத்தனை மூட்டை வசூல் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னவுடனே, அவர்கள் நடவடிக்கையில் இறங்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, இதையெல்லாம் கவனித்து ஆக வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேந்தமங்கலத்தில் குடி தண்ணீர் பிரசீன மிக தீவிரமாக இருக்கிறது. 1963-ம் ஆண்டே, கனம் காமராஜர் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது, அந்தத் திட்டத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினார்கள். அப்படியிருந்தும் இன்னமும், அந்தத் திட்டம் செயல்படவில்லை. செயல்படும் என்கிற அறிகுறியும் இல்லை. குடி தண்ணீர் திட்டம் இதுவரையில் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நான்காவது திட்டத்திலும் அதை நிறைவேற்றத் திட்டம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றையும் காணோம். சேந்தமங்கலம் ஒரு நகரப் பஞ்சாயத்தாக இருந்தால், அங்கே குடி தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அதற்கு உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கோட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொள்ளிமலைப் பகுதி பின்தங்கிய பகுதியாக, ட்ரைபல் ப்ளாக்காக, எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கீழே இருந்து சாமான்கள் போக பல வட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து ரோடு போட்டிருக்கிறோம். ஆனால், இப்பொழுது, அங்கே சாதாரணமாக கார்கள், லாரிகள் போக முடியாத வகையில் அந்த ரோடு அமைந்திருக்கிறது. பல வகையிலும் கொள்ளிமலைப் பகுதியை அபிவிருத்தி செய்துகொண்டிருக்கும் போது, பல கட்டங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய பல சாமான்களையும் கொண்டு போக, அந்த ரோடினித்து லாரிகள் போக முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதால், கட்டம்

2nd March 1966]

[திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

முதலியவை கட்டத் தலைச் சுமையாகவே, செங்கல், ஓடு முதலியவற்றை எடுத்துப் போக வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் அதிகமாகச் செலவு ஆகிறது. லாரி போக்கக் கூடிய ரோடு வசதி இல்லாததன் காரணத்தினால், யாரும் கான்ட்ராக்ட் எடுக்க முன்வருவதில்லை. நல்ல ரோடு இருந்தால், கான்ட்ராக்டர்கள் முன்வருவார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆபீஸ் கூட கட்ட முடியவில்லை. தலையிலே சாமான்களைக் கொண்டுபோக வேண்டிய நிர்ப்பத்தம் இருப்பதன் காரணமாக, அதிகப்படியாகவே செலவும் ஆகிறது. நல்ல ரோடு போட்டு விட்டால், லாரிகள் போக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டால், அந்தப் பகுதியை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்ய வசதியாக இருக்கும். இதைப் பற்றி ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலே நல்ல முறையிலேயே பஸ் போக்கு வரத்து இருக்கிறது. என்றாலும், எருமைப்பட்டிக்கு நாமக்கல்லில் இருந்து துறைமூர் போக, வசதியாக வண்டிகளே கிடையாது. 40-ம் ஆண்டிலிருந்து தனிப்பட்டவர் ஒருவர்தான் ஒரு ரூட்டை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெரியவர், அதனால் வேறு யாரும் போட்டிக்குப் போவதில்லை. பல முறைகள் இது பற்றிக் கேட்கும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. சமீபத்தில் பத்து பஞ்சாயத்துக்களும் சேர்ந்து கையெழுத்திட்டு, பஸ்கள் வேண்டும் என்று கோரிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதுவரை கவனிக்கப்படவில்லை. அந்த ரோடிலே அதிக பஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதே சம்பவனிக்காரர்களுக்கே பர்மிட் கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை. எப்படியாவது மக்களுக்கு பஸ் வசதி ஏற்பட வேண்டும். எருமைப்பட்டி வறையிலும் பஸ் வசதி அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும். பஸ்களில் தற் டிக்கட்டுகிறதான் ஏற்றிக்கொள்வதற்குள்ளே தவிர, பத்து பதினைந்து மைல்கள் பிரயாணம் செய்பவர்களை ஏற்றிக்கொள்வதில்லை. அவர்கள் சைக்கிளிலோ வண்டிகளிலோ தான் பிரயாணம் செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இது நீண்டநாள் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. பல தடவை டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு மக்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டு, அமைச்சருக்கும் கலெக்டருக்கும் மகசர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை அனுப்பி ஐந்தாறு மாதம் ஆகிவிட்டது. என்ன ஆயிற்று என்றே தெரியவில்லை. அதைப் பரிசீலனை செய்து அந்த ரோட்டுக்கு அதிக பஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு வாரம் கொண்டாடும்போது, ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லையில் எத்தனை பேர்களுக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்யப் பட்டது என்று கணக்குக் காட்ட வேண்டியிருப்பதால், தரக்களை வைத்து, ஆட்களை இழுத்துக்கொண்டு வந்து அறுவை சிகிச்சை செய்துகொள்ள வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்ற செய்திகள் வந்தன. கருத்தடை நிலையம் என்று போர்டு போட்டுக்கொண்டு பல இடங்களில் கருச் சிதைவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் பெண்களின் உடல் நலம் பாதிக்கப்படுகிறது. கருத்தடை நிலையம் என்று போர்டு போட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்கள் உள்ளபடியே என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்களால், அப்படியொன்றும் இல்லை. ஆக, இதிலே கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும். உண்மையிலேயே கருத்தடை நிலையமாக செயல்பட வேண்டிய சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டுமேயொழிய, கருச் சிதைவு செய்யக் கூடிய இடமாக இருக்கக் கூடாது. இதிலே கண்காணிப்புச் செய்தால், பெண்களின் உடல் நலமும் பாதிக்கப்படாது, குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டமும் வெற்றிகரமாக நிறைவேறும் என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கே. பொன்னையன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட் மிகவும் நல்ல பட்ஜெட். தேன்

[திரு. கே. பொன்னையன்]

[2nd March 1966]

ஒழுக்கும் பட்டுண்டு என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது. ஆனால், இதை நல்ல பட்டுண்டு என்று எதிர்க் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்கள் நம்மை ஏதத்தான் செய்வார்கள். காரணம், நல்ல பட்டுண்டு என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டால் அவர்களுக்கு இங்கே வேலையே கிடையாது. அடுத்தபடியாக, அவர்கள் என்ன கேட்கிறார்கள்? “18 ஆண்டு ஆட்சியிலே என்ன செய்துவிட்டீர்கள்?” என்று கேட்கிறார்கள். நாம் நிறையத்தான் செய்திருக்கிறோம். அது அவர்களுக்கே தெரியும் தெரிந்து கொண்டேதான் அவர்கள் இம்மாதிரி சொல் கிறார்கள். இந்தக் கட்டத்திற்கு எவ்வளவு ஆயுள் என்று இன்ஜினியர் களைக் கேட்டால் “300 வருஷம், 400 வருஷம்” என்று சொல்வார்கள். ஒரு மனிதனுக்கு சராசரி ஆயுள் 100 வயது என்று சொல்வார்கள். ஒரு கழுதைக்கு ஆயுள் 15 வயது என்று சொல்வார்கள். பட்சி இனங்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஐந்து, ஆறு, ஏழு வருஷங்கள் என்று இப்படியாகச் சொல்வார்கள். இப்படி ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆயுள் கணக்கு இருக்கும் போது, இந்தத் தேசத்திற்கு எத்தனை ஆயுள் என்று பார்த்தால், எத்தனையோ கோடி வருஷங்கள் இருக்கும் என்பதை அவர்கள் தயவு செய்து உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். அத்தனை கோடி வருஷங்களில் இந்தப் பதினெட்டு வருஷ ஆட்சி என்பது மிக மிகத் தூசி. இவ்வளவு சிறிய காலத்தில் எவ்வளவோ பெரிய நன்மைகளையெல்லாம் நாம் செய் திருக்கிறோம். பரவலாக எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். கல்வி, விவசாயம், தொழில் இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் நாம் எத்தனையோ காரியங்களைச் சாதித்திருந்தும் கூட, “18 வருஷ ஆட்சியிலே என்ன செய்துவிட்டீர்கள்?” என்று எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் கேட்கிறார்கள். ஏதோ மக்கள் பிச்சை எடுக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இன்றைக்குப் பற்றுக்குறை ஒரு சில இடங்களில் இருக்கிறதே தவிர, பஞ்சம் என்பது இல்லை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், நாம் சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளும் ராஜ்யமாகும். என்றாலும் நாம் பக்கத்து ராஜ்யத்திற்கும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதையும் எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் உரை வேண்டும். “நாற்காலியைப் பிடிக்கும் போகிறோம்” என் றெல்லாம் எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பிடித்துப் பார்த் தால் தெரியும் என்ன ஆகும் என்று. இந்தப் பட்டுண்டைப் படித்துப் பார்த்தால் இது ஒரு நல்ல பட்டுண்டு என்பதை அவசியம் உணர்வார்கள் என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

நமக்கு அரிசிப் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. நாம் ரேஷன் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஏழு அவுன்சாக மாற்றிவிட்டோம். கோதுமையு ம் நாம் நிறையச் சாப்பிடப் பழகிவிட்டோம். இந்த சமயத்தில் நமக்கு கோதுமை வந்துகொண்டிருக்கிறது. விலை குறைவாக உள்ள கோது மைப் பண்டங்களை மக்கள் வாங்கிப் பயன்படுத்த முன்வருகிறார்கள். ஆகையால், கோதுமையை அதிகமாகக் கொடுத்து அரிசி ரேஷனை ஓரள வுக்குக் குறைக்கலாம். அதையும் சர்க்கார் கவனிக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ராசி, கம்பு, சோளம் இவைகளையும் பலர் சாப் பிட்டுப் பழக்கம் உண்டு. ஆனால், இந்தத் தானியங்களைக் கூட ஜில்லா விலிருந்து ஜில்லாவிற்குக் கொண்டு போகக் கூடாது என்று கண்ட்ரோல் செய்துவிட்டார்கள். அதற்கும் விலை நிர்ணயம் செய்துவிட்டார்கள். அந்தத் தானியங்களையும் பற்றுக்குறை இடங்களுக்குக் கொண்டுபோக அனுமதித்து, குறைந்த விலையிலும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால், ஜனங் கள் கம்பு, கேம்புரகு, சோளம் போன்ற தானியங்களையும் அதிக அளவு உட்கொள்வதற்கு முடியும். அதையும் செய்ய வேண்டும்.

இப்பொழுதெல்லாம் என்.ஜி.ஓ.க்களைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசப்படுகி ருது. அவர்களுக்காக கன்ஸ்யூமர்ஸ் கோவாபரேடிவ் ஸ்டோர்ஸ் எங் கெங்கே வைக்கவேண்டுமோ அங்கெல்லாம் வைத்துத்தான் ஆகவேண்டும். பங்குத் தொகையைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும். அல்லது அதற்காகக் கடன் கொடுக்கவேண்டும். என்.ஜி.ஓ.க்களுக்காக கன்ஸ்யூமர்ஸ் கோவா பரேடிவ் சொசைட்டி வைக்கும்போது, கூட்டுறவு இலாகாவிலிருந்து இலவச மாக ஒரு மாணேஜருடைய சேவையைத் தரவேண்டும். லீனியர் இன்ஸ் பெக்டர் சேவையை இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டும். சொசைட்டி வைத் துக்கொள்ள இடமும் இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டும். என்.ஜி.ஓ.க்கள்

2nd March 1966]

[திரு. கே. பொன்னையன்]

பொருள்கள் வாங்கிக்கொள்ள நிறையக் கடன் கொடுத்து, அந்தத் தொகையை சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யும்போது திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். என்.ஜி.ஓ.க்கள் எங்கிருந்தாலும், தாலுகா அளவிலும், பளாக் அளவிலும், அவர்களுக்கு ஸ்பெஷிடைஸ்டு ரேட்டில் சாமான்கள் கிடைக்கும் படியாகச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் பற்றி இரண்டொருவர் பேசினார்கள். 40 கோடி ரூபாய் செலவில் நிறைவேற்றப்படக்கூடிய பிரம்மாண்டமான திட்டம் அது. அந்த வேலை முடிவடையும் தறுவாயில் இருக்கிறது. அதற்குள்ளாக, மறுபடியும் அண்டை ராஜ்யத்திடன் பேசி நீராறு, ஆனை மலையாறு திட்டங்களையும் கொண்டுவந்தால் தாராபுரம், பல்லடம் தாலுகாக்களில் மேலும் 50,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கலாம். அதற்காக நாலேந்து கோடி ரூபாய்தான் செலவாகக்கூடும். இப்பொழுதே தொடர்ந்தாற்போல் அந்தத் திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றினால் செலவு குறையும். ஆனால், பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்ட வேலைபூர்த்தியாகும் இந்தத் தருணத்தில், அதை எடுத்துக்கொள்ளாமல், பிறகு இந்த ஆனைமலையாறு, நீராறு, இடமலையாறு திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வோமானால், செலவு ஜாஸ்தியாகப் போய்விடும். ஆகவே, வேலையோடு வேலையாகச் சேர்த்து எடுத்துக்கொண்டால் இந்த மூன்று திட்டங்களையும் நாலேந்து கோடி ரூபாயில் நிறைவேற்றிவிடலாம். அதன் மூலம் ஐம்பதாயிரம் ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும். அதைச் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனைமலையாறு, இடமலையாறு மூலாயிம், நாலாயிரம் அடிக்குமேலே உற்பத்தியாவதால், அங்கிருந்து தண்ணீரை எடுக்கும்போது, மின்சார உற்பத்தியும் நாம் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டத்திலே யெல்லாம் மெயின் கனால், பிராஞ்சு கனால்களுக்கு கான்கிரீட் போட்டிருக்கிறோம். 1947-ம் ஆண்டில் கிணறுகள் வெட்டப் பல கோடிக்கணக்காகப் பணம் கொடுத்து, கிணறுகள் வெட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கிணற்று ஓரங்களில் வாய்க்கால்கள் வருவதால் பம்பு செட் வைத்துக்கொள்ள உத்தரவு கொடுக்க முடியாது, க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். இது அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. கான்கிரீட் வாய்க்கால்களாக இருப்பதால், தண்ணீர்க் கசிவு இருக்கப் போவதில்லை. அதனால், கிணறுகளுக்குப் பம்பு செட் வைத்துக்கொள்ள அவசியம் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும், அப்படிச் செய்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகமுடியும். கோவை விவசாயிகளைப்பற்றி நான் அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவர்கள் மிக மிக உழைப்பாளிகள். பம்பு செட் வைத்துக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்தால், அவர்கள் நல்ல வகையில் விவசாயம் செய்து, உணவுப்பொருள்களை அதிகமாக உண்டு பண்ணுவார்கள். அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும்.

சிமென்ட் கண்ட்ரோலை எடுத்த பிற்பாடு சிமென்ட் கிடைப்பதில்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். கண்ட்ரோல் இருந்த காலத்தில் சிமென்ட் தாராளமாகக் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. தாலுகா ஆபீசிற்கு மனுப்போட்டால், நாலேந்து மூட்டைகளுக்குப் பரமிட் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், உகண்ட்ரோல் செய்தவிடப்பிறகு சிமென்ட் கிடைப்பதில்லை. என்னுடைய தொகுதியில், வருஷத்தில் நான்கு மாதங்கள்தான் வேலை நடக்கும். பாக்கி காலங்களில் பருவம் மோசமாக இருக்கும். ஜனவரி-ஏப்ரல் மாதங்களுக்குள் தான் வேலை பார்க்க வேண்டும். அந்தக் காலங்களில் சிமென்ட் கிடைப்பதில்லை. நான் சோனையாறு அணைக்கட்டுப் பகுதிக்குப் போயிருந்தேன். அங்கே வாரத்தில் இரண்டு மூன்று நாட்கள் தான் வேலை நடக்கிறது. “எங்களுக்கு சிமென்ட் பற்றுக்குறை” என்று இன்ஜினீயர்களே சொன்னார்கள். தொழிலாளர்களும் பொது மக்களும் சொன்னார்கள். ஆகவே, தயவுசெய்து இம்மாதிரி டெவலப்மென்ட் வேலைகளுக்காவது தாராளமாக சிமென்ட் கிடைக்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கே. பொன்னையன்]

[2nd March 1966]

அடுத்தபடியாக, நான் ஏற்கனவே பலமுறை சொல்லி விட்டேன். கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். ரெவினயூ அமைச்சர் அவர்களும் இருக்கிறார்கள். சிங்கோனாப் பகுதியில் ஐந்தாயிரம், ஆறாயிரம் ஏக்கரா ஏற்கனவே ஆர்ஜிதம் செய்த நிலம் தரிசாகக் கிடைக்கிறது. அங்கே 12 பயிர் செய்தால் நன்றாக வரும். அதனால் நமக்குப் போதுமான அந்நியச் செலாவணியும் கிடைக்கும். சர்க்காரே அதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காட்டிலாகா தரிசு நிலம் இருக்கிறது. காட்டு இலாகா அங்கே என்ன என்னவோ பயிர்களை எல்லாம் வைத்துப் பார்த்து விட்டார்கள். ஒன்றும் வரவில்லை. அந்தத் தரிசு பூமியை ஒரு குடும்பத்திற்கு நான்கு ஏக்கர், ஐந்து ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுத்தால் அவர்கள் கால்நடைகளைக் கட்டியும், சாம்பல் முதலியவற்றைப் போட்டும்—காய்கறிகளையாவது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உற்பத்தி செய்ய வழியேற்படும். இதுபோன்ற பகுதிகளையும் பொதுமக்களுக்குக் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அடுத்தபடியாக, வாலப்பாறைப் பகுதியில் ஒரு சப் டிரஷரி ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு அங்கிருந்து 40 மைல் அப்பால் இருக்கும் பொள்ளாச்சிக்குத்தான் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. பில்களை காஷ் பண்ணை நான் ஒரு தடவை போனால் 25 ரூபாய் செலவாகிறது. அங்கே புதிதாக வந்துள்ள டி.ஸி. ஆபீஸ், சப்ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ், போலீஸ் ஆபீஸ்—இவற்றுக்கு எல்லாம் கவார்ட்ஸ் கிடையாது. ராட்கை வீட்டில் தான் சிப்பந்திகள் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் அவசியம் ஒரு சப் டிரஷரியையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். முத்துலிங்கம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் அறிக்கையிலே புது வரிகள் எதுவும் விதிக்கப்படவில்லை என்றாலும் கூட ஏற்கனவே மக்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் வரியானது மக்கள் தாங்க முடியாத அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்வேன். விவசாயிகள் முன்னேற்றவேண்டுமென்றால் உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்றால் முதலில் விவசாயிகளின் மீது போடப்பட்டிருக்கும் வரியைக் குறைக்கவேண்டும். அதோடு கூட அவர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற கடன், உரம், விதைகளைக் காலாகாலத்தில் கொடுத்துத் தரவேண்டும். அவசியம் அவசியம் மக்கள் பலர் டிராக்டர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றுக்கு வேண்டிய ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைக்கும்படி செய்தாகவேண்டும். இப்படி எல்லாம் செய்தால் தான் விவசாயத்தை நல்லமுறையில் முன்னேற்ற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு ஜில்லாவில் இருந்து ஒரு ஜில்லாவுக்கு, ஒரு தாலுகாவில் இருந்து ஒரு தாலுகாவிற்கு நெல் எடுத்து கொண்டு போகக் கூடாது என்ற உத்தரவு இருக்கிறது. செக் போஸ்ட் வைத்திருக்கிறோம். இங்கெல்லாம் லாரிகளில் மூட்டைகளைக்கில் பர்மிட் இல்லாமல் போகிற போது பணத்தை வாங்கிக்கொண்டுவிட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் ஏழை எளிவர்கள் சொந்த உபயோகத்திற்குப் படிக்கணக்கில் கொண்டு வருவதைக் கூடத் தடுத்து, அவதூறான வழக்குப்போட்டு பாமர மக்களுக்கு மிக்க கஷ்டத்தை உண்டுபண்ணுகிறார்கள். இதுபற்றி அதிகாரிகளுக்கு எச்சரிக்கை விடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக எங்கள் தொகுதியில் கீழ்க்கொடுங்கலூர் கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமம் சாலவேடு பிரிக்காவைச் சேர்ந்தது. அந்த பிரிக்காவில் இருந்து வந்தவாசி 9 மைலில் இருக்கிறது. சப் ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் வந்தவாசியில்தான் இருக்கிறது. இங்கிருந்து பத்திரப் பதிவுக்குப்போக மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே கீழ்க்கொடுங்கலூரில் ஒரு பத்திரப்பதிவு நிலையத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

2nd March 1966]

[திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்]

அடுத்து, வந்தவாசியில் ஒரு சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அது மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது. அங்கே போதுமான மருந்து கிடையாது. நோயாளிகள் சென்றால் வெளியில் இருந்து மருந்து வாங்கி வரச் சொல்கிறார்கள். மேலும் மழை பெய்தால் தண்ணீர் உள்ளே வந்துவிடும். காய்ப்புண்டு வால் கிடையாது. டாக்டர்களும் சரி, மற்ற தொழிலாளர்களும் சரி அங்கே நடந்துகொள்கிற முறை சரியில்லை. உடனடியாக அங்குள்ள டாக்டர்களுக்கும், மற்றவர்களையும் மாற்றி—அந்த இடத்தில் திறமையானவர்களைப் போட்டு அந்த ஆஸ்பத்திரியை நல்ல முறையில் நடக்க வழிவகை செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, செய்யாற்றில் இருந்து வந்தவாசிக்கு குடிதண்ணீர் கொண்டு போவதற்கு 14 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம் சாங்குனுகியிருக்கிறது. அந்த ஸ்கீம் வேலை நடந்து வருகிறது. பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைப் போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிற அந்தத் திட்டத்தை மேற்பார்வை செய்ய இன்னமும் ஒரு ஏ.இ. யைப்போடவில்லை. உடனே ஒரு ஏ.இ. யைப்போடவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சர்க்கார் பஸ்களில் முதலில் கட்டணத்தை உயர்த்தினார்கள். அதுபோலவே இப்போது தனியார் பஸ்களிலும் உயர்த்திவிட்டார்கள். இதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே பஸ் கட்டணத்தை ஓரளவு குறைக்க வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்குவதற்காக 3 தாலுக்காக்களுக்கு ஒரு தாசில்தார் ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வீதம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் மிகுந்த காலதாமதம் ஆகிறது. இது விஷயமாகவும் கடந்த கூட்டத்திலேயும் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த ஏழை ஹரிஜன மக்களுக்கு வீட்டு மனைகள் நல்ல முறையில் வழங்க வேண்டுமென்றால், உடனடியாக ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு தாசில்தார், ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் போட்டு பணியாற்றுவார்களானால் மனையே அவர்கள் சீக்கிரத்தில் அடையமுடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக குறிப்பாக முஸ்லிம் மதம் என்பது பொது மதமாக இருக்கிறது. அதில் ஃபார்வார்ட் கம்யூனிடியைச் சேர்ந்தவர்கள், சையத், ஷேக், பட்டான் ஆவார்கள். அதில் பேக்வார்ட் கம்யூனிடியைச் சேர்ந்தவர்கள் லப்பை, மரக்காயர், காயலார், ஜோனகர் ஆவார்கள். இரு தரத்தாருக்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், பார்வார்ட் கம்யூனிடியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் அதேசமயத்தில் பணக்காரர்களாக இருந்து பேக்வார்ட்லாக இருந்தால் அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைத்துவிடுகிறது. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து ஏழைகள் எல்லோருக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-30
p.m.

அடுத்தபடியாக ஆதித் திராவிட கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஆதித் திராவிடர்களாக இருந்து கிறிஸ்தவர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வருமானம் 1,500 ரூபாய் என்றால் அதை வைத்துக்கொண்டு பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றுவதற்கும், படிக்க வைப்பதற்கும் சிரமமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, அந்த 1,500 ரூபாய் என்பதை உயர்த்த வேண்டும். ஏழைகளாக இருக்கிற கிறிஸ்தவர்கள் எல்லோருக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இறுதியாக இந்த என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கும் பஞ்சப்படியை உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக, இந்த ராணுவத்தில் பணிபுரியும் சிப்பாய்களுக்கும் ஏற்கனவே பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றிருக்கிற சிப்பாய்களுக்கும், ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் விஷயத்தில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதை உடனடியாகக் கவனித்து அவர்களுக்கு நில ஆர்ஜிதம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.